

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 52 / Leto 76 / 30. december 2021 / Cena 2,90 EUR / www.novitednik.si

Smo znali videti tudi lepe stvari?

Preverili smo, kaj pozitivnega se je v tem ponovno zahtevnem letu zgodilo nekaterim posameznikom in v družbi. Če kdaj, je zdaj še posebej pomembno v sebi najti navdih in energijo za prihodnost, z bližnjimi obnoviti ali zgraditi dobre odnose ter v lju-deh znati videti tudi dobro. [str. 12-13](#)

Foto: Pexels

INTERVJU

Niko Korenjak: Prvi kavč Celja [str. 26-27](#)

ČRNA KRONIKA LETA 2021

Umori, požari, eksplozije in izginotja [str. 16-17](#)

NAROČNIŠKA AKCIJA

str. 48

novi tednik

Darilo za
nove naročnike
**MESEC
BREZPLAČNEGA
BRANJA
IN PREDPASNIK**

ZADETKI

»V Sorževem mlinu, ki je star več kot 800 let, moko meljejo na kamne, ki jih poganja reka. Ko tej moki dodam kvasovke, slednje ponorijo. Če te moke kdaj zmanjka in jo poskusim nadomestiti s katero drugo, učinek ni enak.«

Luka Gmajner, kuharski mojster

»Vprašal sem Franca Lombergarja, kaj saditi, da ni danes zrelo in jutri gnilo. Odgovoril mi je, da lesko, ker je bil v tistem času prepovedan uvoz lešnikov v Jugoslavijo in je primanjkovalo tisoč hektarjev leskovih nasadov za lastno oskrbo.«

Lado Košec, pridelovalec lešnikov

»Nesmiselno je, da mora mladostnik, ki je na robu tega, da si vzame življenje, čakati na pomoč več mesecev. Opažam, da so mladi, seveda ne vsi, a jih je zaskrbljujoče veliko, vedno bolj nezainteresirani za karkoli.«

Niko Korenjak, socialni delavec in prostovoljec

»Že v prvih letih šolanja veliko otrok izgubi notranji klic oziroma lastne sanje in postanejo del kalupa, ki ga je družba predvidela zanje. To ni dobro.«

Simon Sanda, ilustrator in vizualni ustvarjalec

»Nisem prostovoljec v klasičnem pomenu besede. Verjetno sem veliko stvari naredil prostovoljno tako v okviru kina kot osebno. Vsega ne moreš ovrednotiti z denarjem.«

Borut Kramer, vodja Metnega kina Metropol, dobitnik plakete državnega sveta za prostovoljstvo

Ravnatelj šole: »Vse ukrepe izvajamo v skladu z zakonom«

V šoli s ponarejenimi dokumenti PCT?

Skupina staršev učencev Waldorfske šole Savinja je zaskrbljena zaradi razmer v šoli. Kot so zapisali v anonimnem pismu, vodstvo šole naj ne bi spoštovalo ukrepov za zaježitev virusa. Ravnatelj Jože Školc vse očitke zavrača in dodaja, da ne ve, zakaj nekateri želijo s tem načrtno škodovati ugledu njihove šole. »Nekajkrat je že prišla zdravstvena inšpekcija, ki ni ugotovila posebnih nepravilnosti, zato se ne morem znebiti občutka, da nam nekateri starši želijo nagajati,« pravi. Tako kot ravnatelj je tudi nekaj staršev, ki so se odzvali na našo spletno objavo, presenečenih nad vsebino pisma. Kot pravijo, se z njo nikakor ne strinjajo. V šoli namreč spoštujejo vse odloke.

ŠPELA OŽIR

»Obveščamo vas, da smo starši Waldorfske šole Savinja izredno zaskrbljeni nad vodstvom šole, ki dovoljuje in z nekaterimi starši prikriva ponarejene dokumente PCT,« je skupina staršev zapisala v pismu, ki so nam ga pred dnevi poslali v uredništvo in v njegovem nadaljevanju celo našli nekaj učencev, ki naj bi imeli ponarejene tovrstne dokumente. Ravnatelj Jože Školc je nad tem presenečen. Pravi, da o tem ne ve ničesar in da izvajajo vse ukrepe v skladu z zakonom. »Nekateri otroci se testirajo, spet drugi so covid-19 že preboleli. Vsa potrdila in dokumenti se ujemajo s številom otrok, ni pa v pristojnosti vodstva šole, da preverja njihovo verodostojnost. Če nas bodo pristojni organi obvestili o nepravilnostih, bomo v skladu z zakonom in njihovimi navodili

ukrepali,« je jasen ravnatelj in dodaja, da so najprej nekateri starši res oddali zdravniška potrdila, a jih je vodstvo pozvalo, da v tem primeru ne gre za veljavni dokument, ampak morajo predložiti takšnega s QR-kodo, kar so po ravnateljevih besedah tudi storili.

Nekateri brez mask

Skupina staršev v nadaljevanju pisma navaja, da kljub pogostim obiskom inšpekcije še vedno redkokateri učitelj in otrok nosi masko. »Otroke z masko se šikanira, prav tako starše, ki na roditeljskem sestanku nosijo maske,« so zapisali. Ravnatelj pravi, da je tako zaposlene kot učence ničkolikokrat opozoril,

da morajo nositi maske. »Vsi učitelji nosijo maske in se redno samotestirajo. Veliko staršev je podalo izjavo, da je na podlagi odločbe ustavnega sodišča odlok v neskladju z ustavo, zato otroci naj ne bi nosili mask. Vodstvo šole se trudi, da bi jih kljub temu čim več učencev nosilo, a če je kdo nima, ga ne more nihče prisiliti oziroma ga niti ne sme,« pojasni ravnatelj in dodaja, da je bil o nekaterih primerih šikaniranja seznanjen in da so jih ustrezno razrešili.

Šoli povsem zaupajo

Skupino staršev, ki so tako kot ravnatelj presenečeni nad vsebino pisma, zanima, od kod avtorjem vse te zasebne informacije, do katerih kot starši nimajo dostopa. Obenem si želijo, da se šole ne bi več po nepotrebnem blatilo in

Skupina staršev žalske Waldorfske šole Savinja je v anonimnem pismu zapisala, da je zaskrbljena nad vodstvom šole, ki dovoljuje in z nekaterimi starši prikriva ponarejene dokumente PCT. Ravnatelj vse očitke zanika in dodaja, da gre glede na nekatere znake pri vsem tem za medsebojne spore nekaterih družin. (Foto: SHERPA)

da bi se o njej končno začele vrstiti pozitivne novice. »Šola se ukrepov drži in menimo, da vodstvo šole in učitelji ravna v skladu z odloki. Prav tako se otroci staršev, ki se z ukrepi ne strinjajo, šolajo od doma,« sta pojasnili mami. Spet druga mama in oče pravita, da sta otroka v waldorfsko šolo vpisala, ker sta zelo naklonjena tovrstni pedagogiki. »Verjameva v šolo in njene učitelje. Najina otroka prihajata iz šole nasmejanah obrazov in dobre volje. Šola v času izrednih razmer, ki so posledica covid-19, ravna v skladu s predpisi. Kot starša ne opazava nobenih nepravilnosti,« sta pojasnila in dodala, da se z vsebino anonimnega pisma nikakor ne strinjata. »Vesela bi bila, da bi tisti, ki širijo tovrstne zlonamerne novice, ki mečejo slabo luč na šolo in s tem tudi na vse generacije (sedanje in prihodnje) otrok, ki so vključene v waldorfski vzgojno-izobraževalni proces, tovrstne informacije zadržali zase in se svojih tegob lotevali drugače.«

Sledijo navodilom inšpekcije

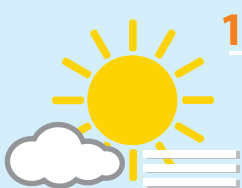
Ravnatelj ob tem pravi, da določena skupina staršev očitno želi namenoma rušiti ugled šole, ki jo nenehno prijavlja inšpekciji, s šolo pa ne vzpostavlja nobenega stika, kar je nenavadno in v popolnem nasprotju z načeli delovanja waldorfske šole. »Glede na nekatere znake gre pri vsem tem za medsebojne spore nekaterih družin. Šola z inšpekcijskimi službami dobro sodeluje in upošteva njihove nasvete ter napotke glede morebitnih sprememb, ki se jih loti nemudoma,« še dodaja ravnatelj in kot enega takšnih primerov navaja začetni zaplet s pridobitvijo soglasij za testiranje, katerih število se ni ujemalo s številom otrok, zaradi česar je inšpektorat za šolstvo za nekaj dni za vse učence odredil šolanje na daljavo. Ko je vodstvo pridobilo vsa soglasja, so učenci lahko ponovno sedli v šolske klopi.

ČETRTEK

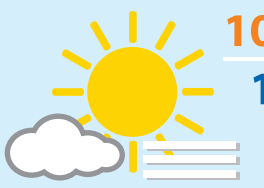
8
3

PETEK

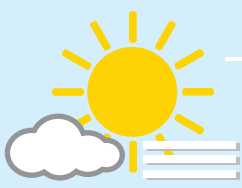
11
1

SOBOTA

10
1

NEDELJA

9
0

Vir: ARSO

ALEKSANDRA PIVEC
Maščevanje kraljice podeželja, ki jo poskušajo politično rehabilitirati

UROŠ MACERL IN URŠA ZGOJZNIK
Voditelja zelene stranke Vesna o političnih stricah in tetah

KVAZISTROKOVNJKI
Goljufi si žepe polnijo s prodajo prehranskih dopolnil

SLOVO OD 2021
Preživeli smo že drugo leto v krempljih kovid

PRI PRODAJALCIH ČASOPISOV

www.reporter.si

IZ NOVE
ŠTEVILKE

Vse dražje na trgu energentov

Cene ogrevanja v bolnišnici poskočile v nebo

Vedno višje cene energentov niso prizadele samo lastnikov stanovanj in hiš, ampak tudi javne ustanove. Preverili smo, kako je s tem v Splošni bolnišnici Celje, ki je največji delodajalec v naši regiji in eden največjih sklopov stavb na Celjskem. Račun za zemeljski plin, ki ga je bolnišnica prejela za november, je skoraj petkrat višji od računa za zemeljski plin za lanski november. »V prvih treh mesecih prihodnjega leta bomo zemeljski plin plačevali po skoraj sedemkrat višji ceni glede na ceno, ki je bila določena v zadnji letni pogodbi za dobavo zemeljskega plina,« so nam sporočili iz celjske bolnišnice.

SIMONA ŠOLINIČ

Za dobavo zemeljskega plina ima bolnišnica sklenjene letne pogodbe. Javno naročilo za dobavo zemeljskega plina tako kot za druge javne zavode tudi za celjsko bolnišnico vsako leto izvede Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije. Tako je bilo tudi letos. Zaradi hitro spreminjajočih cen na globalni ravni in zmedene situacije na trgu energentov je imela bolnišnica za letošnji oktober, november in december sklenjene mesečne pogodbe.

V bolnišnici ocenjujejo, da bodo, če se bodo celo leto obdržale takšne cene, kot jih imajo določene v pogodbi za prve tri mesece leta 2022, za plin plačali vsaj tri milijone evrov več kot letos. Takšnega zvišanja cen zemeljskega plina bolnišnica iz priznanih cen za zdravstvene storitve ne bo mogla pokriti.

Neugodno tudi pri cenah elektrike

»Stavbe bolnišnice ogrevamo z dvema parnima kot-

loma, ki za delovanje uporabljata zemeljski plin. Poleg tega ima naša bolnišnica kot ena redkih bolnišnic vgrajen sistem kogeneracije. Sistem deluje neprekinjeno. Električno proizvedemo sami s

kogeneratorji, nekaj pa je dokupimo ob pomanjkljajih, predvsem dopoldne, ko je poraba največja, in prodamo ob viških v sistem, predvsem popoldne in ponoči,« pravijo v bolnišnici.

»V bolnišnici Celje smo letos končali velik projekt energetske obnove, v katerem smo na osrednji bolnišnični stavbi obnovili streho, fasado in stavbno pohoštvo (okna in zunanja vrata), zaradi česar bo stavba manj energetska potratna. Energetska obnova bo tako pripomogla k zmanjšani rabi energije in manjši obremenitvi okolja. Žal se v stroškovnem smislu zaradi večkratnega povišanja cen varčevanje z energijo ne bo pokazalo,« dodajajo v celjski bolnišnici. Foto: SBC

Tudi pri dobavi električne energije je situacija podobno neugodna. Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije je tisto, ki letno izvede javno naročilo za dobavo električne energije za celjsko bolnišnico.

Cene dobave električne energije so po novem javnem naročilu bistveno višje od sedanjih. Glede na zadnjo veljavno pogodbo z dobaviteljem električne energije so cene po novi pogodbi višje za 3,5- do 4-krat.

V TERMAH OLIMIA IŠČEMO NOVE SODELAVCE

Naš cilj je najti posameznike, ki bodo našim gostom nudili izjemno storitev in osebno gostoljubje.

NUDIMO

Zaposlitev z željo po dolgoročnem sodelovanju, delo v prijetnem okolju in dobre delovne pogoje, strokovno izpopolnjevanje in karierni razvoj.

Novemu sodelavcu bomo poleg rednega plačila in stimulacije zagotovili tudi bogat nabor ostalih ugodnosti v sklopu skupine Term Olimia.

V kolikor ste se prepoznali v zgornjem zapisu, ste motivirani in imate ustrezne kompetence, vas vabimo, da nas v to prepričate ter se pridružite uspešni in pozitivni ekipi z močno vizijo.

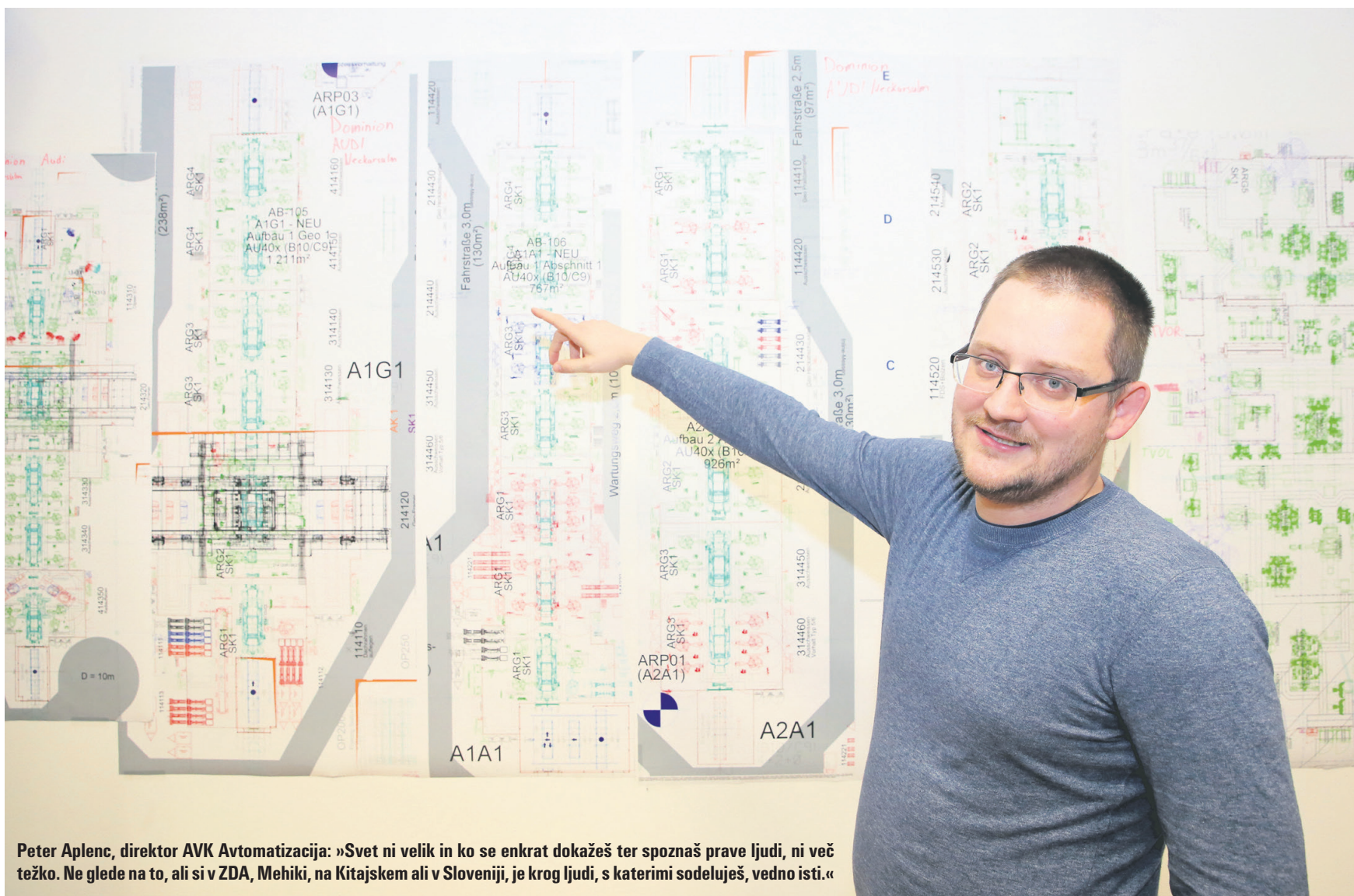
Postanite del uspešne ekipe Term Olimia!

PROSTA DELOVNA MESTA

Vzdrževalec (M/Ž)
Delavec v savni (M/Ž)
Čistilka - sobarica (M/Ž)
Kuhar (M/Ž)
Receptor (M/Ž)
Natakar (M/Ž)
Maser (M/Ž)

E-mail: kariera@terme-olimia.com
Več info na: www.terme-olimia.com

Terme Olimia d. d.
Zdraviliška cesta 24, 3254 Podčetrtek

Peter Aplenc, direktor AVK Avtomatizacija: »Svet ni velik in ko se enkrat dokažeš ter spoznaš prave ljudi, ni več težko. Ne glede na to, ali si v ZDA, Mehiki, na Kitajskem ali v Sloveniji, je krog ljudi, s katerimi sodeluješ, vedno isti.«

Celjsko podjetje AVK Avtomatizacija se je v samo sedmih letih uveljavilo na ameriškem in evropskih trgih

Pogum, vztrajnost in jasni cilji

Na letošnji lestvici sto najuspešnejših gazel v savinjsko-zasavski regiji se je na visoko tretje mesto uvrstilo celjsko podjetje AVK Avtomatizacija. V zadnjih petih letih je čiste prihodke od prodaje povečalo za kar štirikrat. Lani so znašali malo več kot 6,6 milijona evrov. Direktor in solastnik Peter Aplenc je povedal, da je podjetje raslo tudi letos, saj naj bi se njegovi prihodki povečali še za 20 odstotkov. AVK Avtomatizacija je širši javnosti manj znano podjetje. Bolj ga poznajo v tujini, kjer se je v samo sedmih letih, odkar deluje, uveljavilo kot zanesljiv in kakovosten izvajalec instalacij ter montaž. Najprej v avtomobilski industriji, zadnja štiri leta še na področju avtomatizacije visokoregalnih skladišč.

JANJA INTIHAR

Zgodba o podjetju AVK Avtomatizacija je zgodba o željah, potrpljenju in vztrajnosti. »Če imaš vse to in če si ciljev ne zastavljaš od danes do jutri, temveč na dolgi rok, poleg tega pa ves čas s svojimi sodelavci gradiš dobre odnose, zagotovo uspeš,« je prepričan Peter Aplenc, ki je podjetje ustanovil konec leta 2014 z Luko Korenom in Jako Vrbkom. Sodelovali so že prej, pravi, združilo jih je naključje. Z Jako Vrbkom sta na področju elektroinstalacij skupaj delala že v nekem drugem podjetju, najprej v Sloveniji in nato v Nemčiji, kjer se jima je ponudila priložnost za sodelovanje pri manjšem projektu v ZDA.

»Amerika se naju je zelo dotaknila in ko so nama kasneje spet ponudili delo na tem trgu, sva spoznala Luko Korena in skupaj smo nekaj časa delali ter živeli v ZDA. Ponudili so nam še en projekt, ki smo ga hoteli prepuštili svojemu takratnemu delodajalcu, a ga ni sprejel. Naročnik je nato vprašal nas, ali bi sami delali zanj. Res sem si že dlje želel stopiti na samostojno pot, vendar nam je takrat ta nova ameriška priložnost spolzela iz rok in vrnili smo se domov. A smo imeli srečo. Podjetje, ki je prevzelo projekt v ZDA, vsega dela ni moglo opraviti samo in je poklicalo nas. Spet smo se zbrali, ustano-

vili podjetje in začeli delati na ameriškem trgu,« pripoveduje.

Podjetje AVK Avtomatizacija je najprej imelo sedež pri Petru Aplencu doma, kjer je njegov oče imel obrt. Prostor, ki so si jih mladi podjetniki tam uredili, so kmalu postali pretesni, zato je bilo treba najeti večje. Našli so jih v Bukovžlaku, kjer imajo v najemu nekaj pisarn in manjši zunanji prostor. Lani so v bližini kupili zemljišče, na katerem naj bi zgradili približno tisoč kvadratnih metrov veliko stavbo s pisarnami, proizvodnimi prostori in skladiščem.

Dela ne bo zmanjkalo

ZDA že nekaj časa niso več najbolj pomemben trg podjetja AVK Avtomatizacija. S svojimi storitvami je prisotno tudi drugod, največ v državah Evropske unije. Dela tudi v Sloveniji, a le v manjšem deležu. V zadnjih letih deluje predvsem na dveh področjih – v avtomobilski industriji, ki je po pomenu in obsegu prihodkov še vedno na prvem mestu, ter pri postavljanju avtomatiziranih regalnih skladišč. V obeh dejavnostih izvaja strojno in elektromontažo, za nekatere tuje naročnike izdeluje v Sloveniji tudi elektroomare.

Peter Aplenc navaja, da v avtomobilski industriji postavljajo proizvodne linije za izdelovanje ogrodiv avtomobilov. Ponekod izvedejo samo elektroinstalacije, drugod poskrbijo za celotno linijo. Dela jim ne bo zmanjkalo, je prepričan, vsaj dokler bodo tovarne delale avtomobile tako kot zdaj in dokler bo za vsak nov model avtomobila treba postaviti novo proizvodno linijo. Podjetja,

za katera delajo, sodelujejo z vsemi večjimi priznanimi proizvajalci avtomobilov na svetu ter z njimi razvijajo nove tehnologije za doseganje večje produktivnosti. In kako jim uspeva pridobiti vse te posle? »Svet ni velik in ko se enkrat dokažeš ter spoznaš prave ljudi, ni več težko. Ne glede na to, ali si v ZDA, Mehiki, na Kitajskem ali v Sloveniji, je krog ljudi, s katerimi sodeluješ, vedno isti,« pojasnjuje Aplenc.

Najprej ZDA in Mehika, nato še Kanada

Leta 2018 so v podjetju začeli razmišljati, da bi ponudbo storitev nekoliko spremenili ali ji kaj dodali. Raziskali so trg in ugotovili, da so velike priložnosti na področju avtomatizacije skladišč. Pri iskanju in pridobivanju poslov so bili uspešni in danes 40 odstotkov prihodkov že ustvarijo v tej dejavnosti. Delajo za naročnike v tujini, ker v Sloveniji tako velikih sistemov, na kakršne so se osredotočili, skoraj ni. »Res je, da ima večje avtomatizirano regalno skladišče Pošta Slovenije, načrtuje ga tudi Mercator, ampak posla ne moreš dobiti, če nimaš pravih zvez. Vsa večja podjetja imajo namreč svoje dobavitelje opreme, ki najemajo svoje izvajalce, večinoma iz države, iz katere prihajajo,« pojasnjuje Aplenc.

V podjetju so prepričani, da bodo delež prihodkov, ki ga ustvarijo s storitvami na področju avtomatizacije skladišč, povečali. Povpraševanje je namreč zelo veliko. Tudi zato, ker se je v času pandemije nakupovanje preselilo na splet in bo zagotovo veliko ljudi to navado ohranilo tudi, ko se bo širjenje virusa ustavilo, meni Peter

Aplenc. »Rast na področju gradnje avtomatiziranih visokoregalnih skladišč je v svetu zelo velika. Zadnji dve leti sodelujemo s podjetjem SSI Schäfer iz Gradca, ki je specializirano za razvoj in izdelavo transportnih sistemov in je na tem področju drugo največje na svetu. Že leto in pol delamo tudi v Kanadi, kjer za eno največjih distribucijskih družb na svetu pripravljamo projekte za elektroinstalacije v njenih skladiščih. Gre za ogromne sisteme, za popolnoma avtomatizirana skladišča, v katerih človeška roka skoraj ni prisotna. Ljudje tam delo samo nadzirajo in odpravljajo morebitne napake v računalniških programih.«

Lani je podjetje v Kanadi odprlo pisarno. »Poslovanje na tem trgu je sveža zgodba, še v povojih,« pojasnjuje Aplenc. Drugače je v ZDA in Mehiki, kjer je družbi ustanovil že leta 2015. »Za ustanovitev podjetja v ZDA smo se odločili, ker nam to omogoča lažje poslovanje, enako velja za Mehiko. Ko je BMW tam gradil svojo tovarno, smo pri tem sodelovali tudi mi. Kot podpora za še druge posle na tem trgu smo ustanovili podjetje. S pomočjo spleta lahko sicer narediš veliko, a če imaš v državi svojega lokalnega predstavnika, ki dobro pozna trg, je veliko lažje,« poudarja Aplenc.

Dobri sodelavci ključ do uspeha

Podjetje AVK Avtomatizacija je najvišjo rast prihodkov zabeležilo v letu 2017, ko je njegov promet z 1,9 milijona evrov, ki ga je ustvaril v letu pred tem, »skočil« na kar 4,5 milijona evrov. »Dogajanje v tistem letu bi lahko imenoval učinek snežne kepe. Ko smo začeli, smo vsi trije

lastniki imeli večletne izkušnje na različnih tehničnih področjih, a nismo imeli poznanstev. Res smo se trudili in se borili, kar pravzaprav počnemo še danes, in so nas opazili. Zaradi kakovosti in načina našega dela so ponudbe začele prihajati druga za drugo. Morda je bilo takrat tudi več priložnosti na trgu. Poleg tega, kar je prav tako zelo pomembno, imamo že ves čas dobre sodelavce in dobre odnose v podjetju zagotovo vplivajo tudi na posle. Ko nekdo od zunaj opazuje našo ekipo, ki se razume in se zna tudi šaliti, je marsikateri dogovor lažje skleniti. Dobre odnose imamo tudi s svojimi strankami, z nekaterimi smo celo prijatelji. To je ključ vsega,« je prepričan Aplenc.

Predlani in lani so v podjetju nekoliko umirili rast, da so, kot pravi Aplenc, nekatere stvari postavili na svoje mesto in šli naprej s treznejšo glavo. Letos so spet zabeležili nekoliko višjo rast. Znašala bo približno 20 odstotkov, kar pomeni, da se bodo njihovi prihodki od prodaje približali osmim milijonom evrov.

Pogumni načrti za prihodnost

Trenutno je v podjetju zaposlenih 120 ljudi, a bi glede na poslovne priložnosti na trgu, ugotavlja Aplenc, številka lahko bila še višja. Nekaj zaposlenih je v Celju, nekaj jih je v Mariboru, večina dela v različnih državah Evropske unije in tudi drugod, kjer AVK Avtomatizacija izvaja projekte za svoje stranke. »V prihodnjih letih želimo narediti večji odtis tudi v Sloveniji, zato se z več poslovnimi partnerji pogovarjamo o prihodnosti in možnostih za projekte, ki bi jih delali doma, v Sloveniji. Ne samo elektroomar,« pravi Aplenc. Kaj bo podjetje izdelovalo, še ne želi razkriti, a pravi, da gre za zelo obetaven program.

V prihodnjih letih se nameravajo ukvarjati tudi s programiranjem logičnih krmilnikov in robotov. S programiranjem robotov so se v manjšem obsegu poskušali ukvarjati že pred časom, tudi svoj kader so izobrazili, a niso bili najbolj uspešni. »Nekateri programerji so izgubili voljo, tisti, ki so jo še imeli, so šli na svoje in začeli delati za naročnike v tujini, kjer zaslužijo veliko več, kot bi doma. V Sloveniji je danes res zelo težko dobiti dobre sodelavce, ki ostanejo zvesti podjetju in so ga pripravljene graditi,« pojasnjuje Peter Aplenc. Kljub težavam s kadri so v podjetju odločeni, da bodo programiranje robotov kot svojo dodatno storitev prej ali slej ponudili trgu. »To je prihodnost. Industrializacija 4.0 se je v večjih obratih že zgodila, zdaj so z roboti in drugimi sistemi svojo proizvodnjo začela avtomatizirati tudi manjša podjetja. Ker se tehnologija nenehno razvija in morajo podjetja nenehno posodabljati svojo proizvodnjo, saj bi jih drugače povozil čas, nam dela tudi v prihodnje zagotovo ne bo zmanjkalo,« napoveduje Aplenc.

Foto: Andraž Purg – GrupA

V Termah Topolšica so se kljub časom, ki niso naklonjeni turizmu, odločili za nekaj naložb

Prenovili bodo letni bazen in hotelske sobe

V Termah Topolšica še ne želijo razkriti, kakšne poslovne rezultate so dosegli letos. Na naši vprašanji, kolikšen upad prihodkov so zabeležili in kolikšen bo končni poslovni izid, direktor Bojan Trifković odgovarja le, da so bili tudi v letu 2021 veliko mesecev zaprti. Kljub težkim razmeram v turistični industriji in nič kaj dobrim obetom tudi za prihodnja leta so se v termah odločili za več naložb. Prenovili bodo bazenski kompleks, del sob in wellness center Zala.

JANJA INTIHAR

Zaradi omejitve poslovanja so Terme Topolšica enako kot celotna turistična dejavnost lani vsaj približno normalno delale le na začetku leta in poleti. Zasedenost hotelskih zmogljivosti je bila le 42-odstotna, temu primerni so bili tudi rezultati. Ustvarile so 4,1 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je 40 odstotkov manj kot leta 2019, čista izguba je znašala 362 tisoč evrov. Lani so v termah občutno znižali tudi število zaposlenih, saj so ob koncu leta zaposlovali le 73 ljudi, kar je 30 manj kot v zadnjem »normalnem« letu. S poslov-

nimi rezultati je ta mesec vodstvo družbe na letni seji seznanilo tudi lastnike, med katerimi sta največja ljubljanski Intus Invest, ki ima 61-odstotni delež, in Združenje multiple skleroze Slovenije s 25-odstotnim deležem.

Direktor **Bojan Trifković** pravi, da je bilo letos pri njih celo leto nemoteno le zdraviliško zdravljenje, namestili so vse goste, ki so bili k njim napoteni. Odkar so ponovno lahko odprli vrata svojih hotelskih zmogljivosti tudi za druge, so k njim večinoma prihajali domači gosti in izkoristili turistične bone, tujcev

je bilo bolj malo. »Ne znamo oceniti, kakšen bo vpliv, ko bonov ne bo več,« pravi Trifković in dodaja, da v podjetju v naslednje leto zrejo s kančkom previdnosti, saj bo morda še bolj nepredvidljivo, kot sta bili zadnji dve. »Glede na splošne gospodarske razmere je trenutno zelo težko napovedati, kdaj se bo turistična dejavnost vrnila na raven iz leta 2019. Vsekakor ne pričakujemo, da se bo to zgodilo v bližnji prihodnosti.«

Uspešen dogovor z bankami

Pred tremi leti, ko so zabeležili kar 4,3 milijona evrov izgube, ki je bila predvsem posledica prevrednotenja nepremičnin in tudi več hujših kršitev pri poslovanju prejšnjega vodstva, zaradi česar ga je nadzorni svet tudi zamenjal, so v Termah Topolšica razmišljali tudi o prodaji apartmajskih hišic, ki so jih zgradili leta 2010. Bojan Trifković pravi, da je bila to bila zgolj ena od teoretičnih

možnosti pri iskanju rešitev za prestrukturiranje podjetja in da apartmajev nikoli niso postavili na trg za prodajo. Izgubo so pokrili s kapitalskimi rezervami in z rezervami iz dobička.

Lanske težave pri poslovanju so reševali z uspešnim

dogovorom z bankami o odlogu plačila posojila. To jim je omogočil eden od protikoronskih zakonov in kot pravi Trifković, jim je takšen odlok pomagal predvsem likvidnostno premostiti mesece, ko niso imeli drugega prihodka. Dogovor o reprogramu odplačevanja posojil in nekoliko bolj vzdržna dinamika vračila glavnice bosta tudi glavni vir za najnujnejše naložbe, dodaja direktor term. »Računamo, da bo zaradi odloga plačila glavnice posojil likvidnost podjetja dovolj visoka, da bomo lahko plačali prenovo.«

Koliko bodo stale vse naložbe, ki so si jih začrtali, Bojan Trifković ne razkriva. Osrednja naložba je vseka-

kor posodobitev bazenskega kompleksa Zala, ki bo končana do poletne sezone. Prenova dela sob v hotelu Vesna bo po Trifkovičevi napovedi končana predvidoma do sredine marca. Terme se bodo morale lotiti tudi prenove stavbe, v kateri je wellness center Zala. Stavba naj bi bila slabo zgrajena in so jo morali zapreti. Kdaj se bo začela prenova in koliko časa bo trajala, Trifković ni povedal, dejal je le, da je kot vsaka stavba tudi ta imela nekatere težave, ki so jih sproti odpravljali. »Predpisane omejitve in možnosti obratovanja so preprosto ekonomsko neupravičene,« je še o zaprtju wellness centra povedal direktor Term Topolšica.

V Termah Topolšica bodo predvidoma do marca končali prenovo dela sob v hotelu Vesna, do poletne sezone naj bi končali še posodobitev zunanjih bazenov. (Foto: arhiv Terme Topolšica)

Novo leto, novo vodstvo

Andraž Tuš od 1. januarja 2022 ne bo več direktor Engrotuša. Družbo je vodil od marca 2019, leto kasneje se mu je na enakem delovnem mestu pridružil Jure Kapetan. Na nedavni seji skupščine je večinski lastnik sklad Alfi oba razrešil in za novega direktorja imenoval Dušana Mitiča.

Andraž Tuš je v podjetju, ki ga je ustanovil njegov oče Mirko Tuš, začel delati kmalu po končanem študiju v ZDA. Opravljal je različne naloge, med drugim je bil tudi direktor marketinga.

Ko se je Mirko Tuš po hudi nesreči upokojil, je sina izbral za svojega naslednika. Andraž Tuš bo v Engrotušu ostal še naprej, saj so ga lastniki imenovali za prokurista in bo v podjetju delal na področju strategije.

Novi direktor Dušan Mitič v Engrotušu ni novinec. Zadnji dve leti je bil predsednik njegovega svetovalnega odbora. Kot navajajo v družbi, ima dolgoletne izkušnje z vodenjem. Štirinajst let je bil izvršni direktor v Iskratelu, pet let je kot član uprave delal v Telekomu. JI

Državna pomoč tudi šentjurskemu FTA

Ker se je mežiški proizvajalec akumulatorskih baterij TAB odpovedal subvenciji za postavitev proizvodnje litij ionskih celic, je vlada denar, ki mu ga je namenila, prerazporedila. Dobilo ga bo tudi podjetje FTA iz Šentjurja za naložbo v proizvodnjo elektronskih sklopov v Celju.

Šentjursko podjetje bo dobilo malo manj kot 1,4 milijona evrov državnega denarja. V okviru subencioniranega projekta bo v Celju za dodatnih 2.800 kvadratnih metrov razširilo proizvodne prostore, ki jih je kupilo in uredilo leta 2016. Z naložbo v novo tehnološko opremo bo občutno povečalo obseg in

kakovost proizvodnje ter odpravilo ozka grla pri oskrbi.

FTA, ki ga je pred osemnajstimi leti ustanovil Frenk Trobec, se ukvarja z izdelovanjem tiskanih vezij za telefone, gospodinjske aparate, avtomobile ... Njegovi kupci so predvsem s področja elektroindustrije, najpomembnejši med njimi so Danfoss, LX Navigation in Globtel iz Slovenije ter nemški Crane, GL&P iz Avstrije in GigaConcept iz Francije. Podjetje, ki zaposluje malo več kot 70 ljudi, že vsa leta beleži rast. Zelo uspešno je bilo predvsem lani, ko je ustvarilo 7,8 milijona evrov, kar je 3,4 milijona evrov več kot leta 2019. JI

Srečno

ŠTORE – Preselili so se v prostore, ki so jih kupili pred desetletjem

Sodobni prostori, dostopni vsem

Občinska uprava Občine Štore že nekaj dni deluje v novih prostorih na Lipi, in sicer v zgornjem nadstropju znanega trgovskega središča. Z enoto knjižnice ima na voljo približno 750 kvadratnih metrov površin. Stroški vseh potrebnih del in opreme so bili vredni približno 650 tisoč evrov, del denarja za opremo knjižnice je bil pridobljen na enem od razpisov lokalne akcijske skupine.

TINA STRMČNIK

Občina je idejne projekte dobila leta 2008, prostore je od znanega trgovskega podjetja odkupila že leta 2010. Med razlogi, da se vanje ni preselila že prej, je bilo njeno slabo finančno stanje. Pred dvema letoma so načrti ponovno oživel. »Občinski svet je dal zeleno luč za ureditev in selitev. Vesel sem tega odprtja, saj so prostori dostopnejši občanom, dostop je bolj urejen tudi za gibalno ovirane osebe. Svoje storitve smo približali ljudem. Čeprav je zasnova sodobna, verjamem, da se bodo občani tu počutili domače. Upam, da bodo pri nas vedno dobili prijazno besedo in da bodo zaposleni znali dati odgovore na njihova morebitna vprašanja,« je

povedal štorski župan **Miran Jurkošek**.

Ob odprtju novih prostorov je spomnil na pomisleke nekaterih, ki so menili, da občina s selitvijo razmetava z denarjem. Vendar stara zgradba v spodnjih Štorah ni omogočala preureditve zidov, ker so bili sodelavci in sodelavke razporejeni v treh nadstropjih, je to oviralo delo.

Nov lastnik stare stavbe

Stavba v starih Štorah, kjer je občinska uprava delovala doslej, bo v začetku novega leta predana v roke novemu lastniku. Za približno 242 tisoč evrov jo je odkupilo podjetje Ges, ki se ukvarja z gradbeništvom, energetiko in s sa-

Od začetka decembra na Lipi deluje tudi Knjižnica Štore, ki sodi pod okrilje Osrednje knjižnice Celje. Vršilka dolžnosti direktorice omenjene ustanove dr. Andreja Videc je na slavnostnem odprtju poudarila pomen, ki ga imajo novi prostori za dejavno preživljanje prostega časa, medsebojno spoznavanje ter delitev znanj.

Selitev so načrtovali že prej, vendar se je nekoliko zamaknila tudi zaradi epidemije koronavirusa, je dejal Jurkošek. Trak nove pridobitve je ob njem prerezala vršilka dolžnosti direktorice Osrednje knjižnice Celje dr. Andreja Videc.

nacijami ter je poskrbelo tudi za ureditev novih prostorov občinske uprave. Podjetje, ki ga je ustanovil Jože Hartl, bo v nekdanji občinski stavbi po besedah štorskega župana uredilo poslovne prostore. »Vesel sem, da bodo prostori namenjeni tej vsebini. Nekaj kupcev se je zanje namreč zanimalo,

da bi v njih uredili stanovanja za tuje delavce. Prebivalci spodnjih Štor so bili nad takšnimi idejami razočarani.«

»Najtežji« proračun doslej

V novih občinskih prostorih na Lipi, ki jih je zasnoval Studio 73 pod vodstvom Gregorja

Žoharja, se je pred dnevi že sestal občinski svet in med drugim potrdil proračun za leti 2022 in 2023. Proračun za leto 2022 je rekorden, saj znaša osem milijonov evrov, je ponosen župan. Med večjimi naložbami sta gradnja športne dvorane ob osnovni šoli in gradnja kanalizacij-

skega omrežja znotraj agromelioracij, izvajalec obnavlja odsek ceste Moste-Zagaber. Prihodnje leto naj bi v občini začeli graditi načrtovan odsek državne kolesarske poti. Za obnovo je predviden še odsek ceste med Štorami in Svetino, in sicer pri Toplici.

Foto: SHERPA

Sneha na Celjski koči je zaenkrat dovolj za smučarske užitke.

Božiček »prinesel« začetek smuke

CELJE - Če bo na tek na smučeh v celjskem mestnem parku zaradi previsokih temperatur treba še malo počakati, je na smučišču na Celjski koči že živahno. Smuka na tem priljubljenem smučišču nad knežjim mestom se je začela na božični dan. Po praznični uverturi smučišče obratuje tudi med počitnicami in tako bo, vse dokler bodo vremenske razmere to dopuščale, pravijo v podjetju ZPO, ki upravlja smučišče.

Sneha na Celjski koči je dovolj. V podjetju ZPO Celje so namreč kar nekaj časa intenzivno pripravljali tehnični sneg. Zasneževati so začeli v začetku decembra. Vmes so zasneževanje zaradi višjih temperatur za nekaj časa prekinili, tik pred prazniki pa so uspeli

pripraviti dovolj umetnega snega za začetek smuke. Kot zatrjujejo na Celjski koči, je smučišče dobro pripravljeno. Na progi Celjska koča 1 je tako smuka mogoča vsak dan od 9. do 16. in od 17. do 20. ure. Poleg smučišča vsak dan med 9. in 16. ter 17. in 19. uro obratuje tudi otroški poligon. Uporaba slednjega je dovoljena ob upoštevanju vseh ukrepov, ki veljajo za smučišča.

Kdaj točno bodo v Celju na svoj račun prišli tudi ljubitelji teka na smučeh, je odvisno od vremenskih pogojev. V ZPO površine v mestnem parku zasnežujejo, kolikor omogočajo vremenske razmere, pri čemer ocenjujejo, da bodo ob primerno nizkih temperaturah progo lahko odprli po novem letu.

BA, foto: MOC

Blokada smučarskih vozovnic

Od torka, 28. decembra 2021, so vse veljavne sezonske smučarske vozovnice in smučarske vozovnice brez datuma, ki so bile kupljene v predprodaji ali v spletni trgovini, začasno blokirane. Za njihovo ponovno delovanje je treba predložiti potrdilo o izpolnjevanju pogoja PCT po veljavnem odloku in osebni dokument, so sporočili iz podjetja Unitur.

Za ta korak so se v podjetju odločili po inšpekcijskem nadzoru, ki jim nalaga dosledno preverjanje PCT-pogoja (cepljeni, preboleli, testirani) tudi pri vseh imetnikih omenjenih smučarskih vozovnic, saj bi lahko v nasprotnem primeru pristojna inšpekcijska služba odredila nadaljnje ukrepe.

Vozovnice je mogoče ponovno aktivirati tako, da imetnik predloži potrdilo o izpolnjevanju pogoja PCT po veljavnem odloku in osebni dokument. »Zaradi spoštovanja

ukrepov za preprečevanje širjenja okužb s koronavirusom in v izogib gneči na prodajnih mestih smučarskih vozovnic na Rogli lahko imetniki sezonskih smučarskih vozovnic evropsko potrdilo s QR-kodo o izpolnjevanju pogojev P ali C pošljejo na elektronski naslov: ski@unitur.eu. Potrdilo lahko dostavijo tudi osebno, in sicer na upravo podjetja Unitur (Cesta na Roglo 15, Zreče) od ponedeljka do petka, med 7. in 15. uro, ali na prodajno mesto smučarskih vozovnic na Rogli,« so sporočili iz podjetja.

Drugi tipi smučarskih vozovnic brez datuma, kakor tudi sezonske prenosne smučarske vozovnice, se aktivirajo – ob predložitvi zgoraj navedenih potrdil in osebne dokumenta – na prodaji smučarskih vozovnic na Rogli za tekoči smučarski dan. Vsem smučarjem se zahvaljujejo za razumevanje in strpnost. LKK

Znova odprta za promet, nova zapora spomladi

CELJE – Na odseku Levstikove ulice, od Gimnazije Celje – Center do križišča z Vrunčevo ulico, kjer so od 11. oktobra izvajali obnovitvena dela, je promet spet sproščen. Dela sicer še niso zaključena. Mestna občina spomladi načrtuje še razširitev pločnika na drugi strani ulice, kar pomeni ponovno zaporo ceste.

Trajanje gradbenih del v Levstikovi ulici je bilo daljše od predvidenega, ker so bili hkrati z vodovodom obnovljeni tudi druga komunalna infrastruktura, plin, elektrika,

meteorni kanali, pojasnjujejo v Mestni občini Celje. Kot dodajajo, dela v Levstikovi ulici sodijo v sklop ureditve mreže kolesarskih povezav, ki predvideva, da bo na obeh straneh 100 metrov dolgega odseka urejena površina za pešce in kolesarje. Gradbena dela izvaja podjetje VOC Celje, stala pa bodo okoli 70 tisoč evrov brez DDV. V MOC si želijo, da bi predvidoma v prihodnjem letu tudi na novo preplastili ta že dotrajan odsek ulice.

BA

VELENJE – Prihodnje leto za šport več kot štiri milijone evrov

Urbani park in velika balvanska dvorana

V Velenju, ki je dolgo veljalo za rudarsko mesto, se radi pohvalijo, da je to tudi športno mesto. »Pri nas živi ali trenira veliko zvenečih imen slovenskega in svetovnega športa,« je ponosen župan Peter Dermol, ki se zaveda, da je predpogoj za športni uspeh ustrezna infrastruktura. Mestna občina Velenje tako vsako leto precej denarja nameni za obnovo, vzdrževanje in obratovanje športne infrastrukture, prav tako sofinancira številne športne programe. Prihodnje leto bo na tem področju še posebej radodarna, za letni program športa bo namenila več kot štiri milijone evrov.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Na decembrski seji Sveta Mestne občine Velenje so svetniki potrdili letni program športa za leto 2022, za katerega bo občina namenila več kot 4,2 milijona evrov. Tudi najpomembnejša in največja naložba v naslednjem letu v Velenju bo s področja športa. Po napovedih župana Petra Dermola bo občina v mestu uredila nov urbani park, ki bo zajemal dva tisoč kvadra-

tnih metrov velik skejterski park, dve igrišči za ulično košarko in 1.300 kvadratnih metrov veliko balvansko dvorano. Vrednost naložbe je ocenjena na 1,4 milijona evrov. Skupno bo občina za obratovanje in vzdrževanje športne infrastrukture namenila približno dva milijona evrov, za delovanje Športno-rekreacijskega zavoda Rdeča dvorana pa še dodatnih 1,1 milijona evrov.

Pri projektiranju Urbane ga parka je občina sodelovala z društvom Urbanih športov Duša in domačim projektantom Rokom Polešom. Pri pripravi dokumentov za ureditev balvanskega centra je sodeloval tudi Gorazd Hren, selektor slovenske plezalne reprezentance. Gradnja bo potekala v dveh delih. Najprej bodo zgradili in uredili urbani park, nato še dvorano. V

»Gradnja takšnega parka je naša večletna želja. Vse skupaj smo nadgradili s košarkarskimi igrišči. Glede na to, da iz našega mesta prihaja tudi selektor izjemno uspešne plezalne reprezentance, bomo zgradili tudi balvansko dvorano,« ponosno pravi velenjski župan Peter Dermol.

Na območju nekdanjega letnega velenjskega bazena bo občina uredila t. i. urbani park in sodobno plezalno dvorano, za kar bo v prihodnjem letu namenila malo več kot 1,4 milijona evrov.

sklopu balvanske dvorane bo zgrajen dvoetažni objekt. V prvem nadstropju bodo sanitarije, avla za potrebe balvanske dvorane in kavarne. V drugem nadstropju bodo mala plezalnica, velika sto kvadratnih metrov, odprt in zaprt ogrevalni prostor za plezalce ter garderobe. V naslednjih letih želi občina s pomočjo evropskega denarja dvorano tudi opremiti s sodobno plezalno opremo. Foto: MOV

Pred občino leto pomembnih projektov

LAŠKO – Laški občinski svetniki so potrdili naložbeno naveden proračun za leto 2022. V njem je predvidenih 25,4 milijona evrov prihodkov in 3 milijone evrov več odhodkov. Kot pravi župan Franc Zdolšek, je v proračunu predvidenih veliko naložb, ki bodo izboljšale kakovost življenja občanov.

Med pomembnejše projekte zagotovo sodi gradnja športne dvorane

v Rimskih Toplicah ob tamkajšnji OŠ Antona Aškercu. Naložba je ocenjena na 2,9 milijona evrov, občina računa tudi na sofinanciranje Eko sklada. Gradnja naj bi se začela marca in naj bi bila končana do konca prihodnjega leta. Sočasno z gradnjo telovadnice bodo ob osnovni šoli zgradili zunanje športne objekte, kot so igrišča za tenis, odbojko na mivki in rokomet ter atletske površine.

Če bo občina uspešna na razpisu za okrevanje po covidu-19, bo prihodnje leto začela tudi gradnjo 5,5 milijona evrov vrednega prizidka k zdravstvenemu domu v Laškem, pravi župan. Težko pričakovan prizidek bodo zgradili na mestu obstoječega parkirišča (tega bodo uredili pod prizidkom). Prizidek bo imel tri nadstropja v skupni velikosti približno 1600 do 1800 kvadratnih metrov. V njem bodo prostor dobili nove ambulantne

in prostori za dodatne dejavnosti, ki jih opravljajo v zdravstvenem domu.

V načrtu je tudi gradnja kanalizacijskega omrežja v Laškem, s čimer bo zagotovljena 98-odstotna pokritost v aglomeraciji Laško. Vrednost teh del je ocenjena na 3,5 milijona evrov. Prav tako bodo v občini nadaljevali gradnjo vodovoda v vrednosti približno 800 tisoč evrov. »Glede na to, da je v veliki meri predvideno črpanje državnih in evropskih sredstev, smo

vse sile usmerili v to, da jih bomo v čim večji meri izkoristili,« pravi župan Franc Zdolšek, ki v naslednjem letu računa tudi na začetek nekaterih državnih naložb. Med slednjimi omenja gradnjo novega mostu čez Savinjo v Rimskih Toplicah, ki bi bil za kraj pomembna pridobitev. Čim prej si želi tudi deviacije ceste Hrašnik-Zidani Most proti Laškemu ter s tem gradnjo mostu v Zidanem Mostu. BA, foto: SHERPA

Z dolgo pričakovano gradnjo prizidka bodo v ZD Laško rešili prostorsko stisko.

ECOAGRO

INKUBATORJI · VALILNICE
PRODAJA ENODNEVNIH, 6-8-TEDENSKIH
IN NAD 16-TEDENSKIH FAZANOV
ZA LOVSKE DRUŽINE

VZREJA FAZANOV

www.ecoagro.hr info@ecoagro.biz

Dobrodelnost živi ob pomoči dobrih ljudi

Lepšali praznike in risali nasmeha

Decembra okoli nas zažari na tisoče drobnih luči. V marsikaterem srcu v tem predprazničnem času le blede gorijo skromne želje. Veliko je družin in posameznikov, ki zaradi številnih stisk ne morejo v celoti začutiti decembrskega prazničnega vzdušja. Na srečo je okoli nas vsako leto več srčnih ljudi, ki se trudijo tudi v otožnih očeh prižgati iskre sreče. Za to so zaslužni dobrodelne organizacije, podjetja in številni posamezniki, ki so tudi v izteku leta kljub dodatnim omejitvam in preprekam širili praznično veselje. Ker v ljudeh kljub vsemu še živi duh solidarnosti, je lahko praznike užilo veliko več ljudi.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Pomagali Božičku

Čeprav radi poudarjamo, da ni dar zgolj nekaj, kar zavijemo v darilni papir, je vendarle lepo, če lahko starši otroke v teh dneh razveselijo tudi s kakšnim paketom. Ker se številni starši ob izteku leta znajdejo pred velikimi dilemami, kako pridnim in skromnim otrokom zaviti darilo, je pred sedmimi leti v Celju zaživela edinstvena Božičkova tovarna daril. V okviru tega največjega projekta Humanitarnega društva Enostavno pomagam je letos darila prejelo kar 1250 otrok iz socialno šibkejših družin iz širše celjske regije.

Zagnani prostovoljci pod vodstvom predsednika društva Milana Niniča so tako že sedmo leto zapored uresničili božično poslanstvo. V treh tednih jim je uspelo, da so vsi otroci, ki

so bili letos vključeni v projekt, dobili svojega Božičkovega pomočnika. Vsako leto projekt podpira tudi več podjetij. Letos sta največji donaciji prispevali podjetje HRC informacijski inženiring, ki je poskrbelo za 250 daril, in podjetje Elastomeri, ki je na Božičkov voz naložilo 125 daril.

V projektu je sodelovalo 47 vrtcev in osnovnih šol iz 49 krajev širše celjske regije, ki so za obdaritev predlagali 1150 otrok, sto daril so prejeli otroci na pediatričnem oddelku Splošne bolnišnice Celje. Spletna Božičkova tovarna daril je obratovala od 26. novembra do 15. decembra. 12 prostovoljcev je opravilo 950 delovnih ur. Prostovoljci so s 15 poklicnimi in prostovoljnimi gasilci ter policisti iz celjske regije darila osebno dostavili na 522 naslovov in tako prevozili 1850 kilometrov.

Policisti so imeli pred prazniki polne roke dela. Tokrat niso lovili nepridipravov, temveč so razvažali darila in s tem širili praznično veselje. (Foto: HDEP)

Skupaj za boljši svet (Foto: KV)

Združili Slovenijo

Eden od projektov, ki so se »rodili« v Celju in kmalu zaobjeli vso državo, je Misija človek. Nad njim že ves čas bdijo Celjski mladinski center, Gimnazija Celje – Center in pobudnik ter vodja projekta Kristjan Veber, ki si ob prvih korakih ni znal predstavljati, da bo akcija prerasla v pravo vseslovensko gibanje. »Še bolj kot na uspeh akcije sem ponosen na vse prostovoljce, ki stojijo za tem projektom. Veseli me, da nas je vsako leto več. Žal je vsako leto tudi več tistih, ki so te pomoči deležni,« pravi Veber, zadovoljen, ker jim je tudi letos uspelo zbrati res veliko stvari, s katerimi bodo lahko »založili« varne hiše, krizne centre in zavetišča za živali po vsej Sloveniji. Pri tem so sodelovali številni vrtci, osnovne in srednje šole ter tudi fakultete in podjetja. »Hvaležen sem vsem, ki v tej akciji prepoznajo verodostojnega sodelavca. Tako lahko skupaj lepšamo vsakdan,« pravi sogovornik in razkrije, da bodo prostovoljci zbrano blago na naslove dostavili v začetku prihodnjega leta. Takrat bodo prostovoljci z manjšimi solidarnostnimi akcijami ljudem različnih starostnih skupin podarjali drobne pozornosti, predvsem pa čas.

Tudi Knjižnica Velenje je spet podala roko Zavodu 364, ki že več let izvaja vseslovensko akcijo Božiček za en dan. Prostovoljci vsako leto nagovorijo tisoče dobrih ljudi, naj za otroke iz socialno šibkih okolij in starostnike pripravijo škatle z darili, jih praznično okrasijo ter prinesejo na zbirno mesto. Praznično pregrinjalo si je nadelo 400 obiskovalcev knjižnic v Velenju, Šoštanju in Šmartnem ob Paki.

Za otroke iz rejniških družin

V dneh pred božičem so v največjem celjskem nakupovalnem središču že trinajstič uspešno končali dobrodelno akcijo obdarovanja otrok iz rejniških družin. Na akcijo so se ponovno odlično odzvali vsi ambasadorji dobrote, pa tudi obiskovalci in zaposleni v Citycentru Celje ter znani obrazi iz sveta glasbe in televizije. Letošnji akciji so se namreč pridružili pevka skupine Bepop Tinkara Fortuna in televizijska voditeljka David Urankar ter Lorella Flego.

»Na smrečici želja je bilo tokrat 43 risbic otrok iz rejniških družin, starih od pet do deset let. Vse praznične želje so bile zelo hitro izpolnjene, zato iskrena hvala vsem našim ambasadorjem dobrote. Otroške želje so bile raznovrstne in skromne – od knjig, plišastih igrač do vedno priljubljenih legokock. Vsak otrok je poleg darila prejel tudi simpatično Tinkarino knjigo Fortuna – Planet iger,« je ob predaji daril centrom za socialno delo v širši celjski regiji povedala vodja nakupovalnega središča Darja Lesjak. »Otrokom, ki želja niso narisali, smo tudi letos v okviru našega dobrodelnega sklada Citycentrovo srce podarili darilne bone Desetak.«

Vsako leto so v času božičnih praznikov dobrodelni tudi v Ženskem nogometnem klubu Žalec. »Smo dekliški nogometni klub, ki deluje na območju Savinjske regije in imamo skupno željo po dejavnem soustvarjanju in nadaljevanju uspešne športne zgodbe. S prikazanim na igrišču in zunaj njega želimo postati čim bolj prepoznavna dekliška nogometna ekipa, kar nam iz leta v leto tudi uspeva,« je povedala vodja ekipe Urška Potočnik. Lani so dekleta v sodelovanju z Anino zvezdico in zavetiščem Zonzani uspešno izpeljala projekt Žoga žogi prijateljica, letos so se pridružila dobrodelni akciji Božiček za en dan, pri čemer so sodelovala s Centrom za socialno delo Žalec. Dobrodelne nogometašice so ob podpori ljudi zavile več kot 40 daril.

Ambasadorke dobrote Nena Horvat, vodja marketinga Citycentra Celje, in Tinkara Fortuna. (Foto: CCC)

Sedem najbolj branih prispevkov na spletni strani Novega tednika v letu 2021

Pretreseni ob družinski tragediji in navdušeni nad ponudbo

Na spletni strani Novega tednika sprotno objavljamo prve novice iz savinjske statistične regije, ki jih nato za tiskano izdajo do četrтка razširimo in nadgradimo. Najbolj brani prispevki preteklega leta pričajo, da še vedno ostaja največ zanimanja za prispevke s področja kronike in pretresljivih življenjskih zgodb. Nadpovprečno veliko klikov smo zabeležili tudi pri udarnih občinskih novicah. A kot kaže, so kar nekaj spletnega odziva vzbudile tudi lahkotnejše vsebine.

ŠPELA OŽIR

Med objavljenimi novinarskimi vsebinami je obiskovalce spletne strani leta 2021 najbolj pritegnil prispevek z naslovom Znan je novi lastnik Hotela Žalec, za katerega smo zabeležili malo manj kot 19 tisoč ogledov.

Lokalno: nepričakovano v roke občine

Med objavljenimi novinarskimi vsebinami je obiskovalce spletne strani leta 2021 najbolj pritegnil prispevek z naslovom Znan je novi lastnik Hotela Žalec, za katerega smo zabeležili malo manj kot 19 tisoč ogledov. Novica, da se je Občina Žalec nepričakovano odločila, da bo kupila kompleks Hotela Žalec, je še bolj kot ne sveža. Svetniki so namreč zeleno luč za začetek postopkov za nakup te osrednje zgradbe, zemljišč in parkirnih mest v središču Žalca prižgali na zadnji letošnji občinski seji, s čimer so ta strateški prostor zavarovali pred morebitnimi načrti tujega lastnika. Lokalna skupnost dodatne prostore več kot potrebuje. V ožjem izboru za domovanje v tej leta 1980 zgrajeni zgradbi so Medobčinska splošna knjižnica Žalec, mladinski center, Razvojna agencija Savinja, glasbena šola in podjetniški inkubator.

Promet: vlak trčil v traktor s prikolico

Že tradicionalno na spletu veliko pozornosti pritegne kronika. Sredi junija ste največkrat kliknili na spletno novico Na Polzeli vlak trčil v traktor s prikolico, ki se je tako uvrstila na četrto mesto najbolj branih prispevkov. V njem smo poročali, da je potniški vlak na nezavarovanem železniškem prehodu na Bregu pri Polzeli trčil v traktor s prikolico. Na srečo se ni zgodilo najhujše, saj je zadel v prikolico, ki jo je nato še nekaj deset metrov potiskal pred sabo. Poškodovanih oseb ni bilo. Gasilci so zavarovali kraj dogodka in preprečili iztekanje goriva iz vlaka. Evakuirali so 15 oseb, enega psa in uredili nadomestni prevoz. Nudili so razsvetljavo, izvlekli uničeno prikolico izpod vlaka ter nudili pomoč drugim enotam.

Že tradicionalno na spletu veliko pozornosti pritegne kronika. Sredi junija ste največkrat kliknili na spletno novico Na Polzeli vlak trčil v traktor s prikolico, ki se je tako uvrstila na četrto mesto najbolj branih prispevkov.

Zdravstvo: slaba izkušnja bolnice

Na peto mesto se je uvrstila spletna novica z naslovom V bolnišnici zaradi tega dogodka uvedli interni nadzor. Na socialnem omrežju Facebook se je konec maja razširila izkušnja bolnice, ki je bila sprejeta na opazovanje v Urgentni center Celje zaradi anafilaktične reakcije. V zapisu je omenjala povzdigovanje glasu medicinske sestre na eno od starejših bolnic, ki naj bi bila dementna in ravno takrat prav tako na opazovanju na sosednji postelji. Avtorica zapisa je še dodala, da naj bi dve

medicinski sestri neokusno komentirali tudi njen razlog prihoda v urgentni center in pri tem uporabili neprimerne besede. »V Splošni bolnišnici Celje smo seznanjeni z objavo na Facebooku. Žal nam je, da je imela gospa tako slabo izkušnjo zdravljenja v naši bolnišnici in se zanjo tako njej kot drugim prizadetim opravičujemo. Takoj ko smo se z objavo seznanili, smo sprožili interni nadzor in v skladu z izsledki tega nadzora bomo nato ustrezno ukrepali,« so sporočili iz celjske bolnišnice.

Kronika: družinska tragedija

Na drugo mesto najbolj branih spletnih prispevkov se je uvrstilo besedilo Kaj je razlog za včerajšnjo tragedijo pri Grobelnem, v katerem je novinarka Simona Šolinič sredi marca poročala o prvih podrobnostih glede družinske tragedije v Šentvidu pri Grobelnem, ki je dodobra pretresla celotno Slovenijo. 61-letni moški je ustrelil 57-letno partnerko, nato si je sodil sam. Policijo je o dogodku obvestil center za obveščanje 112, na policijo je klical tudi sin pokojnih. Kot je dejal pomočnik vodje Sektorja kriminalistične policije PU Celje Aleš Slapnik, do takrat omenjene družine niso obravnavali in niso imeli nobenih prijav o nasilju v njej. Znano je le, da sta imela v zadnjem času partnerja nekatera nesoglasja.

Življenjska zgodba: čez noč ohromela

Na tretje mesto se je uvrstil prispevek Potipala sem noge in jih nisem več čutila, v katerem smo predstavili pretresljivo zgodbo mlade Jerneje Štarkel iz Galicije. Le štirinajst dni po tem, ko je dopolnila osemnajst let, je po telesu začutila neznosne bolečine, ki so se stopnjevale do te mere, da ni mogla niti več sama hoditi. V približno dnevu je postala hroma od trebuha navzdol. Po več mesecih bivanja v ljubljanski bolnišnici in po mesecu v Soči se ji je stanje toliko izboljšalo, da se je lahko na invalidskem vozičku vrnila domov. Zdravniki pravijo, da ni veliko upanja, da bo še hodila, a njena družina se ne želi kar tako predati. Stroške fizioterapije mora kriti sama, kje so še vsi drugi izdatki, povezani z zdravljenjem in s prilagoditvijo družinske hiše. Jerneja je zato hvaležna za vsako pomoč, s katero bo njeno življenje vsaj za odtenek bolj podobno tistemu, ki ga je bila vajena pred izbruhom te zahrbtne redke nevrološke bolezni, ki jo medicina imenuje tranzverzni mielititis. S pomočjo našega prispevka je za Jernejino zgodbo izvedela celotna Slovenija in ji priskočila na pomoč.

Na tretje mesto se je uvrstil prispevek Potipala sem noge in jih nisem več čutila, v katerem smo predstavili pretresljivo zgodbo mlade Jerneje Štarkel iz Galicije. Le štirinajst dni po tem, ko je dopolnila osemnajst let, je po telesu začutila neznosne bolečine in postala hroma. (Foto: arhiv NT - SHERPA)

Turizem: na kavo z razgledom

Spletne bralce je zelo pritegnil prispevek Šmartinsko jezero bo dobilo Panoramo. Novinar Robert Gorjanc je zapisal, da je Šmartinsko jezero eden od turističnih biserov Celja, a mesto možnosti in priljubljenosti, ki jih ta naravna zanimivost za razvoj turizma ponuja, doslej še ni v celoti izkoristilo. Predvsem je še veliko rezerve na področju gostinske ponudbe, ki bi za

takšno privlačno turistično točko morala biti bogatejša. To ve tudi David Vuzem, lastnik uspešnega frizerskega salona Fantazija, ki se je lotil novega, drznega in hkrati zanimivega ter dobrodošlega poslovnega izziva. Ob jezeru je zgradil nov gostinski objekt z imenom Panorama, ki je, še preden je bil dodobra končan, pritegnil veliko pozornosti.

V začetku marca Kavarna Panorama ob Šmartinskem jezeru še ni bila dokončana. (Foto: arhiv NT - SHERPA)

Svet slavnih: jezični komentatorki

Lestvico najbolj branih sedmih prispevkov končuje prispevek Na glas povesta tisto, kar si gledalci le mislijo, v katerem smo predstavili simpatični komentatorki šova Sanjski moški - Ajlo Džafić in Nušo Maloprav z Vranskega, ki sta ob koncih tedna po oddaji komentirali dogajanje. Kot sta nam zaupali, sta v vlogi nadvse uživali. Le kako ne bi, saj jima je bila pisana na kožo. Kdor namreč pozna zgovorni 21-letnici, zagotovo ve, da sta tudi v vsakdanjem življenju brez dlake na jeziku.

Bogato investicijsko leto

Uresničitev projektov, na katere so čakali dolga leta

V Laškem in Radečah si bodo leto 2021 zagotovo zapomnili po uresnitvi pomembnih in zahtevnih infrastrukturnih projektov. Laščani so med drugim dočakali nov most čez Savinjo v Marija Gradcu in krožišče v središču Laškega, Radečani po več desetletjih prizadevanj prenovalo ceste do Zidanega Mosta. Ob tem je leto 2021 v obeh občinah prineslo tudi več drugih pomembnih projektov. V Laškem so med drugim naredili pomemben korak pri reševanju zdravstvene problematike v občini, v Radečah so se veselili novih prenočitvenih zmogljivosti. Tudi epidemiji koronavirusa so se v obeh občinah uspešno zoperstavljali, čeprav jim ta tudi v tem letu ni prizanašala.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Direkcija RS za infrastrukturo je letos končala nadgradnjo približno 26 kilometrov dolgega odseka železniške proge med Celjem in Zidanim Mostom. Naložba je stala 230 milijonov evrov. Projekt, ki so ga izvajali pet let, pomeni izredno pridobitev tudi za Laško. V sklopu naložbe so namreč prenovili tudi železniški postaji v Laškem in Rimskih Toplicah ter zgradili most v Marija Gradcu. Most je središče Laškega razbremenil tovornega prometa, kar pomembno vpliva na izboljšanje kakovosti življenja prebivalcev mestnega jedra. K večji prometni varnosti in pretočnosti prometa prispeva tudi novo krožišče v Laškem. Ob tem so v občini Laško obnovili še več cest, zgradili hodnike za pešce, podvoze, parkirišča ...

Varnejšo cesto so dočakali tudi Radečani. Ti so na prenovalo odseka med Radečami in Zidanim Mostom čakali več desetletij. Približno 5,5 milijona evrov vredna dela so bila zelo zahtevna, saj je cesta umeščena med železniško progo in Savo. Med gradnjo je bilo med vozniki zaradi zastojev in čakanja pred semaforji tudi nekaj slabe volje. A je zadovoljstvo, zdaj ko so dela končana in ko je cesta širša, varnejša in lepo urejena, toliko večje.

Za razvoj turizma

Tako v občini Laško kot občini Radeče so bili v minulem letu dejavni tudi na več drugih področjih. Vrtec v Rimskih Toplicah je dočakal prepotrben prizidek, v OŠ Primoža Trubarja Laško so se veselili prizidka, v katerem je prostore dobila šolska kuhinja. V Rimskih Toplicah je zaživel tudi nov turistično-informacijski center, ki ga je Občina Laško zgradila na območju pod Rimskimi termami. Laški župan **Franc Zdolšek** verjame, da bo naložba spodbudila turistično dejavnost kraja in da bo novi Tic generator turističnega razvoja. K nadaljnjemu razvoju športnega turizma v Laškem naj bi doprinesli energetska prenova strehe na dvorani Tri lilije in zamenjava razsvetljave v dvorani. S prenovalo je namreč dvorana postala dostopnejša in prijaznejša za vse uporabnike, hkrati omogoča gostovanje številnim športnim dejavnostim. Pomembna pridobitev so tudi nova teniška igrišča v Debru. Župan verjame, da bo tenis center pomembno prispeval k pospeševanju turizma v občini.

Zagotovo najodmevnejši projekt leta 2021 na območju občine Radeče je povezan s turistično-rekreacijskim razvojem območja ob reki Savi. V bližini ribiškega doma na Hotemežu je namreč v pole-

Srhljiv pogled na plaz, ki se je nad naseljem Stopce v laški občini sprožil novembra 2019. Letos se je začela njegova sanacija. Ta bo zahtevna in draga. (Foto: Občina Laško)

tnih mesecih zaživila ribiška vasica. Gre za tri montažne prenočitvene hiške s petnajstimi posteljami ter z urejeno okolico z ribnikom in s krožnimi kurišči. Gradnja vasice je po besedah župana **Tomaža Režuna** odgovor na »dolgoletni problem pomanjkanja prenočitvenih zmogljivosti na območju občine Radeče in predstavlja dodaten impulz za razvoj tako turizma kot območja ob reki Savi«. Naložba je stala približno 250 tisoč evrov.

Spopadanje z naravo

Skorajda ni neurja, ki ne bi nevšečnosti in škode povzročilo na območju občine Laško. Občina sodi med najbolj plazovita območja v državi. Trenutno je v občini več kot sto plazov. Največji je v Stopcah, ki se je sprožil novembra 2019 in ogrozil celo naselje. Posnetki prizadetega območja so bili strašljivi. Plaz je meril 600 metrov v dolžino, širok je bil 200 metrov in od

prve hiše oddaljen manj kot sto metrov. Oktobra letos se je začela njegova sanacija, ki je ocenjena na 1,7 milijona evrov. Dela naj bi bila končana do junija prihodnje leto.

Žal naravne nesreče posledic pogosto ne pustijo samo na objektih, temveč tudi na ljudeh. Družina Krivonog iz Lahomnega pri Laškem se je morala lani poleti nenadoma izseliti iz svoje hiše. Zaradi posledic neurja se je namreč udrla zemlja v neposredni bližini njenega doma. Konec letošnjega septembra se je družina vselila v nov dom, ki ji ga je ob pomoči okoljskega ministrstva, civilne zaščite, Rdečega križa in Karitas uredila Občina Laško. Slednja se z velikimi izzivi sooča tudi na področju zagotavljanja poplavne varnosti. Kot pravi župan **Franc Zdolšek**, v občini neprestano pritiskajo na Direkcijo RS za vode, da bi čim hitreje začela tudi sanacijo toka Savinje in njenih pritokov Rečica, Lahomnica in Gračnica.

BOJANA AVGUŠTINČIČ

Reševanje zdravstvene problematike

Veliko nejevolje med občani Laškega je bilo zaradi odhoda zdravnikov iz Zdravstvenega doma Laško. Bolniki so namreč ostali brez osebnih zdravnikov, saj so imeli vsi zaposleni družinski zdravniki

že izpolnjene kvote. Rešitev je prišla novembra, ko je v zdravstvenem domu začel delati zdravnik družinske medicine, ki je sprejel bolnike brez izbranega zdravnika. V ZD Laško pravijo, da je za zdravstveno oskrbo vseh občanov ves čas dobro poskrbljeno. Razmere v zdravstvenem domu bo izboljšal tudi težko pričakovan prizidek, ki ga občina načrtuje že dlje časa. V prihodnjem letu naj bi se gradnja le začela.

Ceprav epidemija koronavirusa tudi v tem letu ni prizanašala, so se ji v obeh občinah uspešno zoperstavljali. V Zdravstvenem domu Laško so izredne napore vlagali v organizacijo in izvedbo cepljenja občanov. V radeški občini, ki se po precejnosti prebivalstva uvršča nad slovensko povprečje, so imeli marca kot ena redkih občin ta privilegij, da so lahko po sprostitvi ukrepov po dolgih mesecih spet spili kavo na terasi gostinskih lokalov.

V bližini ribiškega doma na Hotemežu je poleti zaživila ribiška vasica, s katero so v občini Radeče pridobili nove prenočitvene zmogljivosti.

Nov most v Marija Gradcu je za mesto Laško in celo občino pomembna pridobitev. S prerezom traku sta ga poleti namenu predala župan Občine Laško **Franc Zdolšek** (na levi) in infrastrukturni minister **Jernej Vrtovec**. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Projekt oživljanja mestnega središča

Od grofice do sodobne Celjanke

Včeraj so v ateljeju ilustratorke Nee Likar pripravili projekt Mesto v multikulturnem ogledalu, ki preko modnih izdelkov, namenjenih ženskam, spaja in predstavlja združevanje treh ustvarjalnih strok oz. obrti: ilustracijo, modno oblikovanje oz. šiviljstvo in oblikovanje naglavnega okrasja.

LUKA ŽERJAV

Vse našteto povezujejo zgodbe iz zgodovine knežjega mesta v sodobnejši preobleki. Navdih je vzet iz zgodovine Celjskih grofov, Celjskega stroga in rimskih fresk, najdenih v mestu Celje. S projektom so ustvarjalke v tem letu želele izpostaviti pomembnost povezovanja strok, še posebej v teh časih, ter povabiti v svoje ateljeje in ponuditi ženskam

kose, ki niso samo estetsko dovršeni, ampak nosijo tudi pomembno zgodbo. »Ta projekt se je začel pred letom, ko sva z modno oblikovalko Barbaro Repinšek ob okroglem jubileju njenega ustvarjanja ustvarili majico Barbare Celjske. Nato sta čez čas nastali potreba in želja, da bi ob navdihu mesta Celje ustvarili še druge izdelke. Tako sta v

sklopu tega projekta nastali še majici Veronike Deseniške in Hermana Celjskega ter pred tem tudi Friderika Celjskega. Ilustrirala sem tudi vzorec mesta Celje, ki ga bomo uporabile pri stvaritvi nekaterih modnih kosov. K sodelovanju sem povabila tudi Špelo Strašek, ki je ustvarila naglavno okrasje po navdihu zgodovine mesta Celje,« je o nastanku ideje povedala idejna vodja projekta ilustratorka Nea Likar, ki je včeraj v svojem studiu Sketch v celjski umetniški četrti gostila prvi del projekta. Vsi obiskovalci so si tako lahko ustvarjene modne kose ogledali v živo: »Tako sem lahko obiskovalcem predstavila tudi svoje delovno okolje in tudi nekatere svoje že prej ustvarjene izdelke. Ko pridejo ljudje ponovno fizično v ateljeje, želimo tudi oživiti celj-

sko središče mesta in hkrati navezati ponoven stik, ki se je v času pandemije izgubil, z ljudmi, ki so naši podporniki in jih naše delo zanima,« je povedala Nea Likar.

Dolgoročen projekt s humanitarno noto

Zgodbe Celja nameravajo dograjevati tudi v prihodnjem letu: »Na ta projekt gledamo kot na poklon mestu, v katerem vse tri ustvarjamo. Vsaka si želi s svojim strokovnim znanjem in izdelki prispevati k dobrobiti mesta v smislu povernega oživljanja mestnega središča. Projekt bomo v začetku leta 2022 predstavljale v vseh naših ateljejih, nekaj izložbah po mestu, februarja bomo z mini dražbo nekaterih kosov podprle varno hišo v Celju,« je o nadaljevanju projekta še dodala Nea Likar.

Nov motiv Veronike Deseniške, ki se pridružuje kolekciji Celjskih grofov.

Skladateljeva spominska soba

Velenjski grad je bogatejši za novo stalno razstavo, ki jo je Muzej Velenje posvetil skladatelju in glasbeniku Franu Korunu Koželjskemu. V spominski sobi so razstavljeni pohištvo in glasbila, ki jih je uporabljal.

Kot je povedala k direktorica in višja kustodinja

Tanja Verboten, Muzej Velenje že leta zelo dobro sodeluje z vnukoma Frana Koruna Koželjskega, z Vladom in Borutom Korunom. »Ta razstava je nadgradnja našega sodelovanja. Vnuka sta se namreč odločila, da pohištvo, ki je bilo v lasti njunega deda in ki je stalo

v njegovi domači hiši, podarita Muzeju Velenje. Mi smo to darilo seveda z veseljem sprejeli.«

V muzeju so se odločili, da novopridobljene predmete predstavijo v stalni postavitvi. »Oblikovali smo neke vrste spominsko sobo, v kateri je ambientalno predstavljeno

pohištvo našega skladatelja in glasbenika, tako da obiskovalec resnično dobi občutek, kot da je vstopil v Korunovo hišo, ki je bila v času, ko je v njej živel in ustvarjal Fran, prijetno stičišče glasbenikov in narodno osveščenih ter zavednih ljudi. V tej hiši je namreč takrat delovala tudi či-

talnica,« še pove Verbotnova.

Ambientalno postavitev so velenjski muzealci popestrili tudi z glasbo, ki so jo ob

140-letnici rojstva velenjskega skladatelja posneli učenci tamkajšnje glasbene šole, ki nosi tudi njegovo ime.

Na Velenjskem gradu je mogoče vstopiti v sobo, posvečeno skladatelju in glasbeniku Franu Korunu Koželjskemu. V njej so razstavljeni pohištvo in glasbila, ki jih je uporabljal.

Fran Korun Koželjski je s svojim delom pomembno zaznamoval Šaleško dolino in širši slovenski prostor. Rodil se je leta 1868 v takratnem naselju Šalek v bližini Velenja. Že v mladosti se je navdušil za glasbo. Na citre ga je učil igrati kmet Mak v Šentilju, h kateremu se je odpravljajl peš čez hrib Koželj. Zaradi teh svojih poti si je tudi nadel vzdevek Koželjski.

V osnovni šoli se je seznanil z osnovami glasbene teorije in igranja klavirja ter violine, kasneje je glasbo študiral še v Trstu in na Dunaju. Ob koncu šolanja je obvladal igranje violine, klavirja, čela in citer. Bil je zelo narodno zaveden in je bil že med študijem na Dunaju pobudnik za ustanovitev Kmetijskega bralnega društva za gornjo Šaleško dolino s sedežem v hiši svojih staršev.

V tem društvu je organiziral knjižnico, prirejal igre, bralne večere in veselice s pestrim glasbenim programom. V narodno zavednem duhu je izšla tudi njegova šola za citre. Po študiju se je vrnil v Velenje in se zaposlil kot uradnik v Južnoštajerski hranilnici v Celju, prevzel je vodenje celjske narodne godbe in leta 1920 tudi vodenje delavskega pevskega društva v Velenju.

Leta 1895 je izdal prvo slovensko šolo za citre, ki je izšla v štirih zvezkih. Kasneje je v Slovenskem citrarju objavil več svojih izvirnih skladb, napisal je tudi številne priredbe narodnih pesmi ter priredbe Mozartovih, Chopinovih in drugih del avtorjev svetovnega formata, in Sitarjeve pesmi ter mnoge slovenske ljudske pesmi.

Fran Korun Koželjski je umrl leta 1935. Danes po njem nosi ime velenjska glasbena šola.

LKK, LŽ foto: Tanja Verboten

Praznična suita

Praznike so na Gimnaziji Celje – Center letos zaradi razmer obeležili malo drugače kot prejšnja leta, ko so na tradicionalnem koncertu nastopile različne šolske glasbene zasedbe.

Tako so dijaki z mentorji že 3. decembra, na Ta veseli dan kulture, v šoli posneli suito enostavnodruagačenBOŽIČ, ki jo je zanje priredil Daniel Berden, učitelj glasbe na GCC in v Srednji zdravstveni in kozmetični šoli Celje. V glasbeni kolaž je povezal znane slovenske skladbe, ki sta jih navdihnili božični čas in pričakovanje novega leta. Premierno si je bilo posnetek mogoče ogledati 23. decembra na kanalu Youtube in Facebooku strani šole. Moči so tudi tokrat združili Dekliški pevski zbor GCC pod vodstvom Davida Preložnika, Nonet GCC pod vodstvom Barbare Arlič Kerstein, FaVoZa pod vodstvom Gregorja Deleje in zasedba The Šlagers pod vodstvom Saša Šonca. Vsaka zasedba je pripravila tudi po en samostojen posnetek. Ti so na spletu na ogled v teh počitniških dneh, medtem naj bi v živo zasedbe nastopile na tradicionalnem koncertu v cerkvi sv. Duha v Celju, in sicer 6. januarja.

TC

S snemanja suite enostavnodruagačenBOŽIČ (Foto: arhiv GCC)

Pa saj ni bilo vse tako slabo!

Smo znali videti tudi lepe stvari?

Za nami sta skoraj dve leti življenja z različnimi omejitvami in preizkušnjami. Ljudje smo (na žalost) pogosto naravnani tako, da v slabših okoliščinah življenja morda ne opazimo lepih stvari, ki se dogajajo okoli nas ali nam, čeprav bi jih ravno takrat morali opaziti, saj nam dajejo pozitivno energijo. A

SIMONA ŠOLINIČ

ne glede na epidemijo, ki je naša sopotnica na vsakem koraku, se marsikomu dogajajo prijetne stvari. Preverili smo, kaj pozitivnega se je zgodilo nekaterim posameznikom in v družbi. Če kdaj, je trenutno še posebej pomembno v sebi najti navdih in energijo za prihodnost, z bližnjimi obnoviti ali zgraditi dobre odnose ter v ljudeh znati videti tudi dobro.

Foto: SHERPA, splet

Njeno pozornost je pritegnil moški njenih let iz okolice Mozirja. Že med spletnim pogovorom sta našla vrsto skupnih tem. Na prvi zmenek sta se odpravila ob Savinji. Fotografija je simbolična. (Foto: Pexels)

Ko epidemija prinese ljubezen

Natalija iz okolice Žalca je pred štirimi leti končala daljšo partnersko zvezo. Po približno letu je bila na pragu tridesetih let končno pripravljena, da spozna novega partnerja in si z njim ustvari družino. Čeprav se je udeleževala številnih srečanj in bila dejavna na različnih področjih, pravnjega zanjo ni in ni bilo. Vse skupaj je še otežila epidemija, ki je močno oklestila število socialnih stikov.

Naenkrat je ostala sama. Večeri so se vlekli in vlekli. Vedno bolj si je želela bližine. Sodelavka ji je svetovala, naj si ustvari račun na katerem od spletnih portalov za zmenkarije. Savinčanka je bila najprej do tovrstne ideje zadržana. Ko zaprtju države ni bilo videti konca, se je neko popoldne le odločila, da bo tako poskusila poiskati partnerja. »Še danes se spominjam, kako sem sedla na sedežno, v roke vzela telefon in nanj naložila mobilno aplikacijo Tinder,« pripoveduje devetindvajsetletnica, ki se je v trenutku znašla v povsem drugem svetu. Njeno pozornost je

pritegnilo nekaj moških, s katerimi se je tudi sestala v živo, a kaj več od tega se ni razvilo.

Ključen je bil sprehod

Skoraj je že obupala, ko je na spletu naletela na reklamo za portal zmenkarij Ona-On. Odločila se je, da bo poskusila srečo še na tem spletnem mestu. Vztrajnost se je obrestovala. Njeno pozornost je pritegnil moški njenih let iz okolice Mozirja. Že med spletnim pogovorom sta našla vrsto skupnih tem. »Dogovorila sva se za sprehod ob Savinji. Vem, da bi lahko to bilo izredno tvegano,

zato sem o tem obvestila prijateljici. Zagotovo je bilo za moj pogum odločilno tudi to, da sva ugotovila, da imava celo nekaj skupnih znancev,« pripoveduje Natalija, ki tega sprehoda ne bo nikoli pozabila. Ko sta se videla v živo, je v trenutku preskočila iskrica. Z vsakim korakom, ki sta ga naredila vzdolž Savinje, sta si bila bolj všeč.

Par že približno leto

Danes sta par že približno leto in kot pravita, sta tik pred tem, da bosta zaživela skupaj. »Če epidemija ne bi tako omejila naših srečevanj v živo, se zagotovo ne bi odločila za iskanje partnerja s pomočjo spleta. Sem namreč bolj tradicionalen tip človeka,« ob koncu še pravi Žalčanka in doda, da spletne zmenkarije zagotovo niso tako slaba stvar. »Veliko informacij lahko kandidata izmenjata že po spletu in če v živo preskoči še iskrica, ne more biti lepšega. Seveda je tudi na tem področju potrebna zvrhana mera pazljivosti in treznega razuma.«

ŠO

»Korona« povod za ustanovitev podjetja

Da čas obdobja epidemije koronavirusa ni le jemal, ampak je veliko tudi dal, potrjujeta prijateljici Tilyen Mucik in Tjaša Jarc iz Velenja. V mesecih, ko dostop do nekaterih dobrin ni bil samoumeven, sta ustanovili spletno trgovino sobnih rastlin Džungla Plants. »Ideja se nama je porodila zaradi »korone« in prav posebne razmere v družbi so bile voda na najin mlin,« sta dejali sogovornici.

Tilyen Mucik in Tjaša Jarc veže že več kot desetletje dolgo prijateljstvo. Tjaša je minula leta veliko časa preživela v tujini. Ko se je spet zasidrala v Sloveniji, je poklicala Tilyen in z njo delila navdušenje, ko je lahko po obdobju karantene odšla po sadike solate. Želela je kupiti tudi lepo lončnico za dnevno sobo, vendar ni našla nič posebnega. Zato je prijateljico vprašala, ali bi skupaj osnovali trgovino z rastlinami, ki jih pri nas še ni na voljo. Izkazalo se je, da je tudi Tilyen že nekaj časa razmišljala o isti ideji. Po neprespani noči sta se odločili za lastno podjetniško pot in čez približno mesec odprli spletno trgovino eksotičnih rastlin.

Tudi nove zaposlitve

Dekleti sta povedali, da je njuna podjetniška ideja v obdobju, ko so bile številne dejavnosti zaprte ali so delovale okrnjeno, padla na plodna tla.

»Že v prvi polovici leta sva dosegli rast, za katero bi sicer potrebovali vsaj dve leti.« Ko so se trgovine ponovno odprle, se je spletna prodaja ustalila. Letos je največji izziv predstavljala podražitev materialov in oglaševanja. Na dobro poslovanje je vplivalo predvsem to, da sta svojo dejavnost v začetku leta razširili na hrvaški trg. V ponudbo sta dodali veliko izdelkov, tako da njuna spletna trgovina ponuja skoraj vse, kar človek potrebuje za nego sobnih rastlin. Vedno več dela imata tudi na področju poslovanja s podjetji, ki jima zaupajo, da z rastlinami opremljata pisarne in večje poslovne prostore. Doslej sta zaposlili dve osebi, sodelujeta tudi z zunanjimi ekipami in s podizvajalci.

Ležanje pod palmo

Je naročanje rastlin po spletu zakoreninjeno med ljudmi tudi zdaj, ko so vrtnarije in druge »zelene«

trgovine spet odprte? Sogovornici sta dejali, da je obdobje epidemije koronavirusa ljudi opogumilo za naročilo rastlin v spletni trgovini. Ker so v podjetju Džungla s pomočjo dostave ljudem do vrat pripeljali kakovostne

zelene in pisane lepote, se ljudje še vedno odločajo za takšen nakupa. »Ključna prednost je tudi, da lahko človek vsak trenutek vidi, kaj je na voljo. Z nakupom si pravzaprav rezervira rastlino. Slednjo mu lahko že

naslednji dan pošljemo domov ali jo prevzame sam.«

Omenili sta, da so zelena bitja, ki jih ponujata, ljudi v teh težkih časih držala pokonci. Rastline namreč v stanovanje prinesejo kosček narave, so nekaj živga, za kar lahko

skrbimo. »Zadnjič se je pri naju recimo oglasila stranka in povedala, da gre na operacijo kolena. Ker bo morala dva meseca ležati doma, je kupila zeleno tropsko rastlino. Tako bo med okrevanjem ležala pod palmo.«

TS

Ustanoviteljici Džungle sta
Tilyen Mucik (levo) in Tjaša
Jarc. (Foto: Tilyen Mucik)

Povezana življenja – potrebujemo drug drugega

»Kadar se znajdemo v izrednih razmerah, poskušamo najprej osmisliti in na novo organizirati svoje vsakdanje življenje. Zato so v prvi vrsti izpostavljene skrbi, kako poskrbeti zase in za svoje bližnje v novih okoliščinah, ter zaskrbljenost glede negotovosti in tega, kakšna bo prihodnost,« pravi Alenka Švab, redna profesorica sociologije na Fakulteti za za družbene vede Univerze v Ljubljani, kjer predava na Katedri za analitsko sociologijo. Hkrati poudarja, da so se ne glede na razmere med epidemijo zgodile tudi dobre stvari.

Epidemija je prinesla povsem novo organizacijo vsakdanjega življenja in nove negotovosti tako z vidika zdravja kot tudi drugih tveganj, od zaposlitvenih, ekonomskih do socialnih. »Ne smemo pozabiti, da so bile različne družbene skupine zelo različno prizadete in da ideja, da smo bili vsi v istem čolnu, še zdaleč ne drži. Starejši so bili med ranljivejšimi zaradi zdravja in socialne izolacije, slednja je vplivala tudi na mlade. Zaradi omejenosti vsakdanjega življenja na gospodinjstvo oziroma stanovanje je marsikje prišlo do sporov in nerazumevanja. Morda se sliši nekoliko nelogično, toda ravno te negativne okoliščine in izkušnje so nam po drugi strani pokazale, kako pomembno je povezovanje med ljudmi, kako smo odvisni drug od drugega, ne le znotraj družine, temveč tudi širše, in da potrebujemo sorodnike, prijatelje, sošolce, sosedo, znanca, sodelavce ...« dodaja sogovornica.

Čas za družino

Kljub temu da je zadnje obdobje na površje naplavi-

lo stiske, so mnogi poročali, da so se odnosi v njihovi družini izboljšali, dodaja Švabova. »Zaradi zaustavitve javnega življenja so si ljudje lahko vzeli čas za družinske člane, da so se notranje bolj povezali, tudi da so se – vsaj med prvim zaprtji – uspeli tudi spočiti od obremenitev v službi in družini. Odpadlo je veliko vsakdanjih navad, ki so obremenjujoče in vzamejo veliko časa, na primer priprava na odhod in razvažanje otrok v šolo, na različne dejavnosti ...« Nekateri so se v času epidemije zaradi potrebe po preživetju soočili z izzivi, ki so jim na novo začrtali poslovno pot. In pri tem so mnogi uspeli.

Na vprašanje, kaj lahko ljudje vendarle dojemamo kot lepo, Švabova odgovarja, da so to v prvi vrsti odnosi z družinskimi člani oziroma bližnjimi: »Ni nujno, da imamo družino, kajti veliko posameznikov je doma samih ali živi z ljudmi, s katerimi niso v krvnem sorodstvu. Tudi to so za posameznike »pomembni drugi, za katere jim je mar in s katerimi se družijo. Postalo je očitno, kako smo ljudje

Alenka Švab, redna profesorica sociologije na Fakulteti za za družbene vede Univerze v Ljubljani. Foto: Osebnih arhiv

povezani in da smo socialna bitja, ne le v smislu družnje, ampak da si pomagamo. Torej so skrbstvena razmerja tista, ki nas zelo povezujejo – ne le z družinskimi člani in s sorodniki, temveč tudi z drugimi pomembnimi osebami v našem življenju. Sociologi govorimo o povezanih življenjih: z najbližjimi smo najbolj povezani in ti nam seveda največ pomenijo.«

Pomagali smo si

Čeprav je zadnje obdobje v družbi vneslo veliko sovražstva med ljudi, Švabova meni, da ta slika ni nujno dolgoročno črnogleda: »S sociološkega vidika lahko ta družbena nasprotja delno pojasnimo s tem, da je epidemija že dolgo trajna in da so se ljudje znašli v zelo različnih stiskah, na katere so se različno odzivali. A ne bi rekla, da je slika povsem črna in da smo ljudje zgolj sebična bitja, ki

gledamo le nase in morda še na svojo ožjo družino. Prej bi lahko rekla, da so okoliščine privedle do teh pritiskov in tudi sporov. V osnovi mislim, da smo vseeno solidarni, pripravljeni pomagati ljudem v stiskah, kar se je vsak dan potrjevalo.«

Solidarnost omenja kot pozitivno stvar v tem času. »Ljudje so se sami organizirali tudi na ravni stanovanjskega bloka, soseske ..., da bi pomagali tistim, ki so potrebovali pomoč. V tem okviru verjetno ne gre za to, da bi se morali povsem na novo učiti neke socialnosti in komuniciranja, temveč za to, da je treba ustvariti okoliščine, v katerih ljudje ne bodo doživljali različnih neugodij, ki vodijo v različne spore,« pojasnjuje sogovornica. Hkrati poudarja, da država s sistemskega vidika ne sme pozabiti na svoje odgovornosti, saj mora poskrbeti za vse ranljive skupine. »Pri tem bi bilo lahko nevarno, če bi se še več odgovornosti preneslo na družine in na posameznika, namesto da bi država z javnimi politikami poskrbela za zmanjševanje in odpravljanje negativnih zdravstvenih, družbenih in ekonomskih posledic epidemije,« svari Švabova.

Zadeve se bodo umirile

V prihodnost sicer zre s pozitivnimi mislimi: »Zagotovo se bodo razmere umirile, a je zelo verjetno, da se ne bomo vrnili v stanje pred epidemijo, saj ta traja že predolgo. Eko-

OB ROBU

Morda ...

... se bomo leta 2022 vendarle znali naučiti gledati s srcem. Če se tega nismo naučili do zdaj.

Kdo ve, mogoče si bomo vzeli več časa zase, za analizo vseh svojih dejanj, dobrih in slabih. Biti dober človek je lepo.

Morda bomo večkrat starejšega sosedo vprašali, ali kaj potrebuje, ali si vzeli nekaj minut časa za pogovor z njim, če je osamljen. Nekoč bomo stari tudi mi. Če bomo dočakali starost, seveda. Pogovor s sočlovekom je lep.

Lahko se bomo nasmehnili otroku, če bo kaj ušpičil, namesto da ga bomo okarali, če česa ne bo storil prav ali po naših pričakovanjih. Nasmeh je lahko lep.

Morda bomo znali iz svojega poraza tlakovati pot v uspeh, odpreti druga vrata, če bodo prva zaklenjena. Kaj če pričakujemo uspeh na področju, ki nam sploh ni namenjeno? Pametne odločitve lahko vodijo v lepo prihodnost.

Kdo ve, morda se bodo naslednje leto obnovila prijateljstva, ki jih je razdiralo različno mnenje o cepljenju, omejitvah, politiki. Morda bodo ljudje našli skupno pot. Prijateljstva so lepa.

Morda bomo naslednje leto bolj zrl v nebo in na njem ne bomo videli še ene teorije zarot v smislu »kemičnih plinov, s katerimi nas letala zastrupljajo«, ampak neskončno veselje, ki nas opominja, kako majhni smo in minljivi.

Tudi minljivost je lahko lepa. Če živiš polno.

SIMONA ŠOLINCI

nomske in socialne posledice bodo verjetno dolgoročne.« V razmerah, v katerih živimo zadnji dve leti, posameznikova socialna mreža še toliko bolj pride do izraza. »Tukaj je država samo delno opravila svojo nalogo oziroma jo je dokaj neuspešno. Zato so po eni strani vidne posledice, kot so večja revščina, socialna izključenost, na individualni ravni pa slabšanje telesnega in duševnega zdravja, preobremenjenost, predvsem žensk zaradi skrbstvenih ob-

veznosti (do otrok, starejših, drugih ranljivih ...). Mislim, da so socialne mreže, torej ljudje v neposredni bližini ranljivih ljudi, odigrale izjemno uspešno in pomembno vlogo. Na žalost pa država ni odigrala svoje vloge dovolj dobro. Socialna mreža je izredno pomembna, vendar z njo ni mogoče reševati družbenih težav. Tukaj mora s sistemskim delovanjem javnih politik svojo nalogo prevzeti država.«

SŠol

ANKETA

Mira Milec, Celje: »Ni bilo vse tako zelo slabo v tem času, a je bilo težko, sploh če človek živi sam. Pred epidemijo sem veliko potovala, v tem času ne. Tudi družila se nisem veliko z drugimi, a sem v tem času okrepila stik z naravo, saj sem bila med epidemijo vsak dan na sprehodu ob Savinji. Tako da je bil stik z naravo tisti, ki ga je bilo več kot pred dvema letoma.«

Ana Zadobovšek, Bralslovce: »Med epidemijo sem spoznala, da je pouk v živo v šoli veliko boljši, saj v šoli lažje spremljam predavanje in ni težav z računalniško povezavo. Ti dve leti sta okrepili tudi mojo samostojnost in odgovornost. Predvsem smo se doma še bolj povezali in posvetili drug drugemu.«

Valentina Vertačnik in sin Matija, Celje: »V zadnjih dveh letih smo se naučili predvsem ceniti zdravje. Delam v zdravstvu in to opažam vsak dan. Tisto, kar daš, tudi dobiš. In če daješ dobro, dobiš dobro. Kajti takrat, ko si bolan, se naučiš

ceniti stvari, ki jih lahko počneš, ko si zdrav.«

Kaj je še dobrega?

Spoznavanje domačih krajev

Epidemija je resda najbolj udarila po gospodarstvu in turizmu, a dobra stvar pri slednjem je, da se je lani poleti število domačih gostov v Sloveniji strmo povečalo. Domači turisti so tako julija 2020 ustvarili skoraj 1,4 milijona prenočitev ali 68 odstotkov vseh in 155 odstotkov več kot julija 2019. Mnogi so tako začeli odkrivati lepote Slovenije in dojeli, da je povsod lepo, a doma najlepše.

Manj ločitev

Leta 2020 je bilo sklenjenih 5.214 zakonskih zvez ali 22 odstotkov manj kot leta 2019. Lani so bile omejitve tudi pri porokah, mnogi so jih tudi prestavljali. Dobra stvar je, da je bilo med epidemijo lani 28 odstotkov manj ločitev kot leto prej.

Nakupujemo premišljeno, jemo bolj zdravo

Evropska raziskava Hrana in covid-19 je pokazala, da ljudje v Sloveniji med epidemijo bolj načrtno pripravljajo sezname za nakup živil. Tudi poraba živil in priprava obrokov sta bolj načrtovani, večji pomen je dobil način priprave obrokov in hrane, hkrati se je povečalo zanimanje za samopridelavo hrane. Znatno se je povečalo zanimanje za nakup hrane pri lokalnih ponudnikih. Ljudje več jedo doma in manj predelane hrane. Povečal se je delež ljudi, ki redno zajtrkujejo.

Prihranek časa

Po podatkih iz leta 2017 smo za pot na delo porabili povprečno 44 minut. Povprečna razdalja, ki jo je opravil posameznik na poti zaradi dela, je znašala 32 km, glavno prevozno sredstvo je bil osebni avto. Vsi, ki so med epidemijo čakali na delo ali so delali od doma, so torej na račun prevoza na delo prihranili na dan povprečno po tričetrt ure.

Večkrat na različnih bregovih, a še vedno povezani

Iskali rešitev za zdravstveni dom in popravljali mozaik

V Zgornji Savinjski dolini je zagotovo eno aktualnejših tem v iztekajočem se letu predstavljalo reševanje prostorske stiske Zdravstvenega doma Nazarje. Zgradba poka po šivih. Idej, kako rešiti tovrstno težavo, je skoraj toliko kot zgornjesavinjskih občin. Na različnih bregovih so tudi pri podpori lesnemu središču, s katerim želi družba Slovenski državni gozdovi ustvariti dodano vrednost slovenskemu lesu, namesto da to počnejo v sosednji Avstriji. Zgornjesavinjčani so enotneje nastopili pri skulpturi v novem krožišču ob vstopu v dolino, a – kot kaže – tudi tukaj ni šlo brez zapletov. Nedavno je namreč nekdo zahteval popravek napisa ene od občin.

ŠPELA OŽIR

Nekatere občine Zgornje Savinjske doline bi prostorsko stisko zdravstvenega doma reševale s selitvijo nekaterih zdravstvenih storitev v druge kraje v dolini, še pred tem so bile nekatere celo za gradnjo novega zdravstvenega centra na Ljubnem. »Ves čas sem bil za to, da bi občine Zgornje Savinjske doline zgradile nov zgornjesavinjski zdravstveni center na drugem mestu, morda v katerem višje ležečem kraju. Preostale občine se s tem niso strinjale. Zato smo začeli iskati vsak svojo zgradbo, v katere bi lahko selili dejavno-

sti,« je ob občinskem prazniku izpostavil župan Občine Gornji Grad Toni Špeh. Župan Občine Luče Ciril Rosc je poleti razmišljal: »Verjetno je najhitrejša in ekonomsko najbolj ugodna rešitev, da se nekatere storitve, ki jih lahko ponudi zdravstveni dom, porazdelijo tudi po drugih zgornjesavinjskih občinah, ki razpolagajo s primernimi prostori. Če bomo za načrtovano obnovo zdravstvenega doma v Nazarjah našli finančno rešitev, ki bo sprejemljiva za vse občine ustanoviteljice, potem v prvi vrsti podpiram to možnost.« Župan Občine

ŠPELA OŽIR

Nazarje Matej Pečovnik se – enako tudi celoten občinski svet – s selitvami dejavnosti po posameznih občinah in z gradnjo zdravstvenega centra drugje ne strinja, zato si bo prizadeval, da bi se gradnja prizidka v Nazarjah začela čim prej. Občini je v začetku letošnjega leta uspelo pridobiti gradbeno dovoljenje in kot je jeseni izpostavil, ga je, če ne bo šlo drugače, pripravljena začeti graditi sama.

Uporabniki so nad krožiščem pod Gorenjskim klandem navdušeni. Nekoliko manj so bili očitno občani Ljubljenege. Nedavno je namreč nekdo zahteval popravek imena njihove občine. Pod ljubenskim grbom je prvotno pisalo Ljubno ob Savinji. Po novem piše zgolj Ljubno, kar je tudi pravilno. (Foto: Benjamin Kanjir)

Lesni center: da ali ne?

Zgornjesavinjčani leto končujejo na različnih bregovih tudi na področju lesnega središča. Družba Slovenski državni gozdovi namerava v Zgornji Savinjski dolini vzpostaviti enega od štirih središč, ki bodo zagotovila čim daljšo verigo predelave lesa v Sloveniji in s tem čim višjo dodano vrednost domačega lesa. Zgornjesavinjski lastniki žag in mizarji tovrstni državni ideji niso naklonjeni. »V dolini je že zdaj veliko obratov, ki se ukvarjajo z žaganjem lesa, njegovo predelavo in s končnimi izdelki. Edina prava pot je vlaganje v obstoječa podjetja, ki jih je treba zgolj nadgraditi, modernizirati in avtomatizirati, da bodo postala konkurenčna. Vzpostavitev novega lesnega centra bi trajala zelo dolgo, prav tako ni zagotovila, da bo uspešno zaživel,« je bil jasnem predsednik Območje obrtno-podjetniške zbornice Mozirje in predsednik lesne sekcije Jani Kaker. A vsem se načrti Slovenskih državnih gozdov ne zdijo slabi. Med njimi sta mozirski in gornjegrajski župan, ki ima za center že celo »nagledano« zemljišče na meji med občinama Gornji Grad in Ljubno. »Ne vem, zakaj bi nekatere družinske žage centru nasprotovale, saj že zdaj večino lesa nepredelane odpeljejo v sosednjo Avstrijo in od tam nazaj v Koper ter v nadaljnjo prodajo. Dodano vrednost namesto nas ustvarjajo Avstrijci, mi pa jim prodajamo poceni hlodovino,« je izpostavil župan Špeh.

Povezal jih je mozaik

Nekoliko enotnejše so bile občine vsaj pri skulpturi novega krožišča na vstopu v Zgornjo Savinjsko dolino. Da je gradnja krožišča le končana, so si jeseni zagotovo najbolj oddahnili dnevni migranti, ki so se letos poleti zaradi obnove letuškega mostu, ceste na

Zgornjesavinjčani leto končujejo na različnih bregovih na področju lesnega središča. Družba Slovenski državni gozdovi namerava v Zgornji Savinjski dolini vzpostaviti enega od štirih središč, ki bodo zagotovila čim daljšo verigo predelave lesa v Sloveniji in s tem čim višjo dodano vrednost domačemu lesu. (Foto: arhiv NT – SHERPA)

Gorenjskem klandu in nazadnje še omenjenega krožišča na poti v službo in iz nje v prometnih konicah pošteno načakali. Preureditev križišča na območju Soteske, kjer se državna cesta razcepi na eno stran proti Mozirju in na drugo stran proti Šaleški dolini, je bila zaradi utesnenosti nujna. Ker je nova infrastruktura pridobitev na vstopni točki v občino Mozirje, ki je obenem vstopna točka v celotno Zgornjo Savinjsko dolino, je sredi krožišča svoje mesto našla skulptura, sestavljena iz sedmih grbov občin Zgornje Savinjske doline. Glede na zadnje informacije je eden od mozaikov pred nedavnim dobil popravek. Pod ljubenskim grbom je prvotno pisalo Ljubno ob Savinji. Po novem piše zgolj Ljubno, kar je tudi pravilno. Kdo je zahteval popravek, ni javno znano. Kot se šušlja, Franjo Naraločnik nikakor naj ne bi bil brezbržen, če ga ima kdo za župana Občine Ljubno ob Savinji.

Od cest do tematske poti

Bolj kot po spremenjenem napisu si bodo občani Ljub-

no letošnje leto zapolnili po popolni prenovi kulturno-poslovnega centra, pri čemer sta občini izdatno finančno priskočila na pomoč podjetje KLS Ljubno in ministrstvo za kulturo. Občina Nazarje se je odločila, da bo prostorsko stisko v vrtcu do izgradnje novega vrtca reševala z zabojniškim prizidkom, kjer je pridobila prostore za garderobo, stranišča in dve igralnici. Na Rečici ob Savinji so najbolj ponosni, da je občina s celjsko družbo Voc sklenila koncesijsko pogodbo za ceste za 15-letno obdobje odplačevanja. Voc se je pri tem obvezal, da bo približno trinajst kilometrov občinskih cest obnovil v dveh letih. V občini Solčava v prvi vrsti stavijo na turizem. Njihove zelene usmeritve so bile letos že tretjič po vrsti okronane z znakom Top sto destinacij na svetu. Prav tako so ponosni na priznanje, ki jim ga je Turistična zveza Slovenije podelila na tekmovanju Moja dežela – lepa in gostoljubna. Prejeli so ga za Pot po Logarski dolini v kategoriji naj tematska pot.

Tudi letos je bilo v Zgornji Savinjski dolini kar nekaj govora o prostorskih težavah tamkajšnjega zdravstvenega doma v Nazarjah. Občina Nazarje je prizidek, za katerega je letos v začetku leta prejela gradbeno dovoljenje, pripravljena začeti graditi sama.

V občini Solčava v prvi vrsti stavijo na turizem. Njihove zelene usmeritve so bile letos že tretjič po vrsti okronane z znakom Top sto destinacij na svetu. Logarska dolina je pozimi zagotovo raj za tekače na smučeh.

Kaj je zaznamovalo leto v Obsotelju in na Kozjanskem?

Med jezери, gradovi in zdravstvenimi domovi

Nekateri so naravo varovali, drugi onesnaževali. Nekateri so vodili, drugi odstopili. Nekateri so načrtovali, drugi so jim prekrizali načrte. Zgodb iz Obsotelja in s Kozjanskega tudi v letu 2021 ni manjkalo.

TINA STRMČNIK

Iskanje novega direktorja Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah je v letošnjem letu zaznamovalo dogajanje v občinah Šmarje pri Jelšah, Rogatec, Rogaška Slatina, Podčetrtek, Bistrica ob Sotli in Kozje. Jasna Žerak je v začetku maja sporočila, da odstopa od kandidature za drugi mandat na čelu tega javnega zavoda. Svet zavoda je novega direktorja te zdravstvene ustanove iskal s številnimi razpisi. Tik pred iztekom leta je podprl kandidato mag. Antona Zidarja, a morajo soglasje za njegovo imenovanje dati še občinski sveti občin ustanoviteljic. Prebivalci, ki so v minulem letu med drugim opozarjali, da do osebnega zdravnika pridejo šele po stotih klicih in da je težko priklicati tudi ambulantno nujne pomoči, zagotovo nestrpnost čakajo tistega, ki bo ugriznil v to kislo jabolko.

O šoli, prometu in parku

Po potresu v Petrinji so se v več kot sto let stari podružnični šoli na Kalobju v občini Šentjur pojavile razpoke. Otroci so pouk in vrtec obiskovali v nadomestnih prostorih. V tej krajevni skupnosti s približno 700 prebivalci bo vendarle zavel svež veter. V državnem proračunu za prihodnje leto bo namreč zagotovljenih 1,95 milijona evrov za gradnjo nove stavbe, del denarja je zanj zagotovila tudi občina.

V središču Šentjurja že nekaj časa na odseku ene najbolj obremenjenih cest v bližini športnega parka in Ipavčevega kulturnega centra nastaja krožišče. Zaradi gradnje je ves promet z avtoceste speljan proti Celju, obvoz za lokalni

promet vodi skozi Zgornji trg. Krožišče bo prispevalo k pretočnosti prometa. Ob tem ne pojenjajo pobude občine, da je treba zgraditi navezovalno cesto, ki bo središče mesta razbremenila prometnih hlajev.

Občina v bližini novega krožišča načrtuje mestni park. Na predstavitvi idejne zasnove so se vprašanja nanašala predvsem na to, koliko zelenih površin bo v parku ostalo ob številnih predvidenih vsebinah – igriščih, parkiriščih, kavarni, otroških igralih.

Skrivnostno odpadno blato

Prav nič zeleno ni bilo odkritje 500 kubičnih metrov blata iz čistilnih naprav, ki je bilo odloženo v Vodulah v krajevni skupnosti Dramlje. Obilne padavine so blato izpirale v bližnji Slatinski potok, od koder je pronicalo v tla ter vplivalo na vodne organizme. Čeprav sta bila Inšpektorat RS za okolje in prostor ter policija o onesnaženju obveščena že v začetku maja, je bilo blato, kolikor ga je sploh še ostalo, odstranjeno šele avgusta. Pristojni so ugotovili, da je lastnik zemljišča onesnaženje dovolil v zameno za denar, salamo in nekaj pločevink piva. Sredi junija so podobno onesnaženje odkrili le streljaj od središča Šentjurja, o še enem črnem odlagališču so poročali iz občine Podčetrtek. Celjski kriminalisti so zaradi suma storitve kaznivskega dejanja obremenjevanja in uničevanja okolja kazensko ovadili več oseb.

Nagrada za naravo

Nekateri na srečo naravo bolj cenijo. To potrjuje Unescova nagrada Meline Merco-

Nezakonito odloženo blato v Vodulah v občini Šentjur (Foto Janko Plahuta)

uri, ki jo je pred nekaj tedni prejel Kozjanski park, ki ima sedež v občini Kozje. Omenjena nagrada za varstvo in upravljanje kulturnih krajin je tokrat prvič romala v slovenske roke. Nagradenci so se ob tem razveselili še 30 tisoč dolarjev, ki jih bodo lahko namenili za nadaljnje delo.

Da bi čim več ljudi izvedelo o bogati naravni in kulturni dediščini, je Občina Kozje v minulem letu v gospodarskem posloplju gradu Podsreda uredila središče za obiskovalce. Sodobno urejeno sprejemno pisarno dopolnjuje lična trgovinica lokalnih izdelkov. V občini se vedno bolj zavedajo svojih naravnih danosti, posebno pozornost so zato posvetili urejanju planinskih poti. Občani so se med drugim v minulem letu veselili začetka obnove stadiona in atletske steze ter tega, da je občina spomladi v manjše športne parke namestila novo opremo.

Domovi in stanovanja

Epidemija koronavirusa je razgalila, kako podhranjeno je v državi področje institucionalnega varstva starejših. Razmere se bodo v naslednjih letih nekoliko izboljšale. Nove enote domov se obetajo v občinah Rogatec in Kozje, v občini Podčetrtek bodo enoto doma razširili.

Pomemben korak za skrb starejših je bil narejen tudi v občini Šentjur, kjer bo ob domu starejših vrata kmalu odprla Hiša Gustav, namenjena dnevnemu varstvu in začasnim namestitvam.

Da si starejši želijo tudi oskrbovana stanovanja, so prepoznali v občinah Šmarje pri Jelšah in Rogaška Slatina. Poleti so stanovalci prejeli ključke desetih neprofitnih stanovanj v Spodnji Kostrivnici. Poleg tega so v več občinah Obsotelja in Kozjanskega veseli številnih tržnih stanovanj, za gradnjo katerih skrbijo zasebniki.

Podražitve, kot jih še ni bilo

V Rogaški Slatini se v zadnjem času soočajo s podražitvami načrtovanih projektov. V občinski malhi bo treba več denarja zagotoviti za gradnjo nadhoda Sonce ter parkirišča P+R. V zadnjih mesecih se je večkrat spremenila tudi ocenjena vrednost gradnje Razglednega stolpa Kristal. Ob tem je občina iz postavke za stolp prerazporedila tudi približno 430 tisoč evrov, ki jih je morala vrniti gospodarskemu ministrstvu. Vračilo je bilo potrebno, ker je Urad RS za nadzor proračuna ob pregledu projekta Poslovni center Vrelec ugotovil več nepravilnosti.

Županom Obsotelja in Kozjanskega je nekaj sivih last povzročilo iskanje novega direktorja Zdravstvenega doma Šmarje pri Jelšah. Jasna Žerak (levo) je od kandidature za drugi mandat odstopila. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

TINA STRMČNIK

Jezera ne bo

Odmevala je odločitev direkcije za vode, da območje Vonarja ne bo ponovno ojezerjeno, saj bi v njem ponovno prišlo do onesnaženja, kot se je to zgodilo že v preteklosti. Mnoge so presenetile ugotovitve študije, da so ponekod v nanosih ugotovili prekoračene opozorilne in kritične mejne vrednosti nekaterih težkih kovin. A v direkciji mirijo, da razmere niso tako zaskrbljujoče, da bi bila potrebna sanacija celotne doline.

Če so ugotovitve glede Vonarja prinesle grenak priokus, so v občini Podčetrtek kljub vsemu spisali veliko novih turističnih zgodb. Družina Ježovnik je namenu predala proizvodno-turistični center, v katerem je delo dobilo dvanajst ljudi. Novost je še center za promocijo vin, kulture in turizma na Banovini v Viršanju. Z ureditvijo omenjene stavbe želi občina prispevati k razvoju kraja in zagotoviti dodatno turistično ponudbo. Lepši časi se obetajo gradu Podčetrtek, kjer občina ureja odvodnjavanje, statiko in ostreže. Obnove bo deležna tudi razgledna ploščad, ki bo po prepričanju lokalne skupnosti nov magnet za turiste.

Brez muje se čevelj ne obuje

Tudi Občina Šmarje pri Jelšah bi rada čim prej postala

lastnica dvorca Jelšingrad, saj želi zaustaviti propadanje te edinstvene orientalske arhitekture. Nič kaj kot graščaki, ampak bolj kot tlačani so se najbrž počutili občani, ki so se v minulem letu znašli v številnih prometnih zastojih skozi središče kraja. Ti so nastajali zaradi preusmeritve potoka izpod Barbare ter zaradi številnih drugih del. A zaradi želje po večji poplavni in prometni varnosti so ljudje vse to plemenito prenesli. Z mislijo na to, da se brez muje še čevelj ne obuje.

Pestro je bilo tudi dogajanje v občini Štore, kjer so po desetletju, odkar so kupili nove prostore, vanje preselili občinsko upravo in enoto knjižnice. Ob osnovni šoli gradijo telovadnico. Občani Bistrice ob Sotli so na glasovanju odločili, da želijo biti ob risanju novih meja pokrajin vključeni v Savinjsko pokrajino. Občinska uprava je veliko pozornosti namenila gradnji novega gasilskega doma. Občane Dobja je razveselila novica o evropskih sredstvih za opremljanje tamkajšnje industrijske cone.

Moč prijaznosti

Tudi to leto sem se navdušeno vračala z druženjem z najrazličnejšimi sogovorniki. Da se lahko včasih, ko pričakujemo katastrofo, zgodi čudež, mi je povedal Uroš Andrlon iz Podčetrтка, ki je prestal operacijo možganskega tumorja v budnem stanju. Ko je izvedel za diagnozo, je doma odprl penino in si nazdravil, prepričan, da bo ozdravel. Pomagalo mu je, da na vse nepredvidljive stvari, ki mu prihajajo naproti, gleda kot na nove izzive, ki omogočajo nove začetke. Še posebej sem si podčrtala njegove besede, da se življenje igra z vsemi, zato nikoli ne vemo, kakšne težave ima kdo drug. In si v spomin vtisnila njegovo misel: »Če nekomu odpreš vrata, se zahvališ, ga lepo pozdraviš, mu lahko morda spremeniš cel dan ali v njem prebudiš še večjo spremembo.«

Nova neprofitna stanovanja v Spodnji Kostrivnici v občini Rogaška Slatina (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Da bodo ljudje na starost živeli bolj kakovostno, se je Občina Šmarje pri Jelšah odločila za gradnjo oskrbovanih stanovanj. (Foto: Arhiv občine)

S čim so se ukvarjali policisti, tožilci in sodniki?

Črna kronika leta 2021

Verjetno je letošnje leto edino, v katerem so bile novice o epidemiji bolj spremljane in brane kot novice iz črne kronike. Čeprav je bilo tudi na področju kronike zelo pestro leto. Poročali smo o kar nekaj tragedijah na Celjskem in o nečednostih, ki so jih počeli nekateri ter se pri tem ujeli v policijske lovke. V pregledu leta vam ponujamo del dogodkov, ki so bili na Celjskem odmevnejši. Poznavalci dinamike nasilja, kaznivih dejanj ter nesreč že namigujejo, da bo leto 2022 na plan potisnilo številne primere nasilja, saj se v ljudeh zaradi razmer vedno bolj kopičita jeza in gnev. Zaradi vedno več primerov alkoholiziranih voznikov je marsikoga strah, kaj bo pokazala statistika prihodnjega leta na področju prometnih nesreč. Če se bodo napovedi o poslabšanju prometne varnosti uresničile, nas čaka vrnitev v leto 2010, ko je bilo stanje v prometu katastrofalno. Naj bo leto 2022 varno.

SIMONA ŠOLINIČ

SIMONA ŠOLINIČ

Počilo na avtobusni postaji v Celju

Januarja je na Avtobusni postaji Celje prišlo do eksplozije, ker naj bi zaradi napake na plinovodu uhajal plin. V dogodku so bile poškodovane tri osebe, dve sta bili v bolnišnični oskrbi, a nihče ni bil v kritičnem stanju. Januarja so nekateri domnevali, da bi bil lahko vzrok za napako na plinovodu celo potres, ki smo ga v Sloveniji čutili konec decembra lani. Preiskava dogodka je trajala več mesecev, oktobra je namreč celjska policija ovadila 64-letnega moškega in pravno osebo ter takrat navedla, da je bilo vzrok za eksplozijo nenadzorovano uhanje zemeljskega plina in da je moški, v podjetju pristojen za nadzor omrežja, osumljen kaznivega dejanja povzročitve splošne nevarnosti.

Nesreča se je zgodila sredi dneva, ko je bilo na postaji več kot sto mladih, ki so po končanem pouku čakali na prevoz domov. (Foto: Andraž Purg – GrupA)

Sodba za brutalen umor razveljavljena

Okrožno sodišče v Celju je marca na 23 let in pet mesecev zapora obsodilo 43-letnega Andreja Vrščaja s Polzele. Obtožen je bil umora na zahrbtnen način. Februarja lani je na Polzeli s sekuro umoril 69-letnega moškega in poškodoval lastno mater. Gre za eno višjih zapornih kazni, ki so bile v zadnjih letih izrečene na celjskem sodišču. Toda višje sodišče je novembra sodbo razveljavilo. Sojenje bi se moralo ponovno začeti sredi decembra, a je bila obravnava prestavljena zaradi slabega zdravstvenega počutja obtoženega.

V dveh dneh dva umora

Februarja sta se v dveh zaporednih dneh zgodila dva umora. V prvem primeru je 36-letni Gregor Ducman v Zalogu pri Šempetru umoril 57-letno mamo in poskušal umoriti 60-letnega očeta, zato mu v teh tednih sodijo na celjskem sodišču. Gre za obtoženega, ki naj bi več let imel težave zaradi odvisnosti od mamil.

Samo nekaj ur po tem dogodku se je tragedija zgodila v Šentvidu pri Grobelnem. Tam je 61-letnik ustrelil 57-letno partnerko. Reševalci so mrtvo žensko našli pred stanovanjsko hišo. Storilec je po dejanju odšel v notranje prostore. Preden so policisti vstopili v hišo, so ga pozivali, naj odloži orožje in se preda. Ko so uspeli priti v notranjost, so ga našli hudo ranjenega, saj je ustrelil tudi sebe. Kljub hitremu nudenju pomoči je podlegel poškodbam.

Najskrivnostnejše izginotje ostaja neraziskano

Aprila smo pisali, da je minilo 21 let od izginotja Celjana Jureta Plevnika. To je bilo prvo leto, da je obletnica minila brez opozarjanja njegove mame, da policija v vseh teh letih ni storila dovolj, da bi našla storilca ali vsaj vzrok Plevnikovega izginotja. Juretova mama je namreč decembra 2020 umrla. Čeprav na policiji pravijo, da primer še vedno »intenzivno« preiskujejo, je marsikdo že izgubil upanje, da bo razrešila enega najskrivnostnejših izginotij v zgodovini Slovenije.

Najdebelejša obtožnica

Aprila je končno postala pravnomočna najobsežnejša obtožnica v Sloveniji. Gre za primer poslovnih nepravilnosti v Termoelektrarni Šoštanj. Obtoženih je 12 oseb, ki jim očitajo 24 kaznivih dejanj zlorabe položaja in zaupanja pri gospodarski dejavnosti, pranja denarja ter pomoči pri tem. Obtožnica ima več kot 1330 strani in več kot 40 prilog. Zadeva izvira še iz leta 2010, ko naj bi prišlo do oškodovanja pri gradnji šestega bloka Termoelektrarne Šoštanj. Pri tem naj bi prišlo za 250 milijonov vredno oškodovanje. Med ovadenimi so tudi nekateri vodilni v projekta Teš 6, med njimi je nekdanji direktor Teša Uroš Rotnik.

Kriminalcem izdajal tajne podatke

Spomladi so kriminalisti na celjskih ulicah spektakularno aretirali enega od osumljencev preprodaje drog. Skupno so prijeli 15 oseb, ki jim poleg preprodaje drog očitajo nedovoljeno prehajanje državne meje. Zadeva je bila toliko bolj odmevna, ker so policisti prijeli tudi zapisnikarja s celjskega okrožnega sodišča, ki naj bi članom kriminalne združbe iz koristoljubja izdajal zaupne podatke.

Februarja so odmevale ovadbe štirih zaposlenih v celjski in vojniški občini. Ti naj bi v letih 2019 in 2020 od različnih ponudnikov storitev v postopkih javnih naročanj sprejemali denarne nagrade oziroma darila. Osumljeni so z zlorabo svojega uradnega položaja, v okviru katerega so pripravljali razpisne dokumentacije, neposredno vplivali na izbiro ponudnikov v postopkih javnih naročanj.

Aprila so policisti na avtocesti pri Celju ustavili 46-letno voznico, ki ji je preizkus z alkoestom pokazal, da je imela približno tri promile in pol alkohola v krvi. Zaradi močne alkoholiziranosti so jo z reševalnim vozilom odpeljali v celjsko bolnišnico. To je bila ena najvišjih vsebnosti alkohola pri voznikih na našem območju.

Septembra se je na žalskem območju zgodil nenavaden primer. Razjarjen bik, ki je pobegnil s kmetije na območju Šmartnega ob Paki, je v Založah napadel moškega, ki se je uspel ubraniti. Policisti so bika poskušali umiriti, a ker je postajal vedno bolj nasilen in nevaren, so ga morali ustreliti. Bik je na poti svojega pohoda povzročil škodo na več ograjah in stavbah.

Obtoženim očitajo povzročitev nevarnosti pri gradbeni dejavnosti in ogrožanje varnosti pri delu, kar pomeni, da vsakemu grozi večletna zaporna kazen. (Foto: SHERPA)

Pogorela Mozirska koča

Februarja letos je pogorela Mozirska koča na Golteh. Ogenj je stavbo, katere manjši del je bil pozidan, del pa je bil lesen, v celoti uničil. Kriminalisti so tujo krivdo za požar izključili. Planinsko društvo Mozirje je po požaru v akciji zbiralo denar, s pomočjo državnih sredstev pa bo uredilo novo kočo. Graditi so že začeli.

Nova Mozirska koča je zgrajena večinoma iz kamna in lesa. Glede na to, da je del stare koče, ki je bil zgrajen iz kamna, ostal, ga bodo poskušali ohraniti. Po velikosti bo podoben prejšnjemu. (Foto: PD Mozirje)

Sojenje šele po enajstih letih od tragedije

Januarja se je v Celju – enajst let po eni najhujših delovnih tragedij – začelo sojenje šestim obtoženim zaradi povzročitve nevarnosti pri gradbeni dejavnosti in zaradi ogrožanja varnosti pri delu. Šesterica naj bi bila odgovorna za tragedijo, ki se je konec julija 2009 zgodila pri gradnji celjske mestne tržnice. Takrat sta umrla dva delavca, stara 35 in 51 let.

Sodni postopek se je vlekel eno leto, a se bo moral začeti ponovno, saj je od zadnje sodne obravnave minilo več kot tri mesece. Mimogrede, novo sojenje še vedno ni končano. Spomnimo, da sta delavca umrla v nesreči, ko je upravljavec avtodvigala z nosilno verigo zadel v že postavljeno sosednjo prečno konstrukcijo, ki ni bila pravilno varovana in se je začela podirati. Prečna konstrukcija je podrla levi in desni steber. V tem času je na tleh delalo več delavcev, steber je med padanjem zadel dva. En delavec je poškodbam podlegel na kraju nesreče, drugega so z reševalnim vozilom odpeljali v Splošno bolnišnico Celje, kjer je zaradi hudih poškodb umrl isti dan.

Junija je celjsko sodišče Luki Vlaoviću izreklo 23 let zapor. Tožilstvo mu je očitalo dva poskusa umora. Lani oktobra naj bi poskušal umoriti nekdanjo partnerko in njuno hčer. To naj bi poskušal storiti na zahrbtn in grozovit način. Vlaović se je z odvetnikom na sodbo pritožil.

Jeseni je močno odmeval primer, v katerem sta zaposlena v Zdravstvenem domu Žalec izdajala lažna cepilna potrdila. Vodstvo doma jima je takoj izdalo sklep o odstranitvi z delovnega mesta, saj je informacije o tem potrdil tudi notranji nadzor.

Marca je eden od celjskih gostincev pred poslovnimi prostori zdravstvenega inšpektorata v Celju pričal predstavnika inšpektorata, ga napadel in lažje poškodoval. Inšpektor je pri omenjenemu gostincu pred tem v sodelovanju s policisti opravljal inšpekcijski nadzor.

Poslovni sekretar m/ž (Šoštanj)

Kaj od kandidatov pričakujemo: samozavestno, samoiniciativno, hitro odzivno in natančno osebo, na katero se bo direktor lahko zanesel, VI. stopnjo izobrazbe poslovni sekretar ali druge ustrezne smeri, tri leta delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih, dobro poznavanje in uporabo okolja MS office, zaželeno potrdilo ECDL, zaželeno znanje enega tujega jezika. Izbranemu kandidatu nudimo zelo pestro in raznoliko delo z visoko mero samostojnosti in samoiniciativnosti. Pogodba bo sklenjena za eno leto (obdobje nadomeščanja porodniškega dopusta). Stimulativno in redno mesečno plačilo za dobro opravljeno delo. Prijave zbiramo do 21. 1. 2022. KZ Šaleška dolina, z.o.o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Ličar m/ž (Prebold)

Opis delovnega mesta: priprava površine obdelovancev, nanašanje prahu ali barve na površine obde-

lovancev, pregled in preverjanje pobarvanih delov, ali so v skladu s standardi in pričakovano kakovostjo, sodelovanje pri logistiki v lakirnici, vsa druga dela, ki jih lahko opravlja delavec v skladu s svojo strokovno izobrazbo, usposobljenostjo in preostalo delovno zmožnostjo. K prijavi vabimo kandidate, ki imajo dokončano najmanj III. stopnjo poklicne izobrazbe. Prijave zbiramo do 20. 1. 2022. UNIFOREST, d.o.o., Latkova vas 81 d, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Pomočnik v lakirnici m/ž (Prebold)

Opis delovnega mesta: čiščenje in priprava površine obdelovancev, nanašanje prahu na površine obdelovancev, pregled in preverjanje pobarvanih delov, ali so v skladu s standardi in pričakovano kakovostjo, sodelovanje pri logistiki v lakirnici, vsa druga dela, ki jih lahko opravlja delavec v skladu s svojo strokovno izobrazbo, usposobljenostjo in preostalo delovno zmožnostjo. K prijavi vabimo kan-

didate, ki imajo dokončano najmanj III. stopnjo poklicne izobrazbe. Prijave zbiramo do 20. 1. 2022. UNIFOREST, d.o.o., Latkova vas 81 d, 3312 Prebold. Več informacij na www.trgotur.si.

Traktorist m/ž (Šoštanj)

Od kandidata pričakujemo: IV. stopnjo izobrazbe kmetijske, strojne ali druge ustrezne smeri, eno leto delovnih izkušenj, izpit B-kategorije, izpit za voznika traktorja, izpit za viličarista, ni pa pogoj, zaželen izpit za nanašanje FFS, ni pa pogoj, zaželen izpit za delo v gozdu, ni pa pogoj, samostojnost in samoiniciativnost. Ustreznemu kandidatu nudimo zaposlitev za nedoločen čas s poskusnim obdobjem treh mesecev. Prijave zbiramo do 20. 1. 2022. KZ Šaleška dolina, z.o.o., Metleče 7, 3325 Šoštanj. Več informacij na www.trgotur.si.

Vzdrževalec orodij / vzdrževalec m/ž (Šmartno ob Paki)

Opis delovnega mesta: redno pregledovanje, vzdrževanje in popraviljanje orodij, strojev in transportnih naprav, opravljanje preventivnih dnevnih, tedenskih in mesečnih pregledov strojev in naprav; preverjanje privijačenih delov, obrabljenih gibljivih delov, mazanje, čiščenje, nadzor olja, tekočine v hladilnih napravah, prednostno odpravljanje napak, ki

povzročajo zastoje v proizvodnji in rednem delu, obveščanje delovodje o napakah, ki se pojavljajo ali se jih pričakuje, a jih ne more odpraviti sam, sodelovanje pri izvajanju večjih popravil in remontov, druga dela v okviru delovnega mesta po nalogu nadrejenih. Prijave zbiramo do 18. 1. 2022. MPT d.o.o., Šmartno ob Paki 136 a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Voznik kategorije D1, D m/ž (Velenje, teren)

Od kandidata pričakujemo: ustrezno vozniško dovoljenje za vožnjo manjšega ali večjega avtobusa, komunikativnost, čut za delo z ljudmi, dosledno upoštevanje CPP in varne vožnje, pripravljenost na opravljanje časovno neenakomerno razporejenega delovnega časa. Z ustreznim kandidatom bomo sklenili pogodbo za nedoločen čas s poskusnim obdobjem treh mesecev. Prijave zbiramo do 31. 1. 2022. APS, Avtoprevoznništvo in servisi d. l., Koroška cesta 64, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Delavec v proizvodnji m/ž (Šmartno ob Paki)

Od kandidata pričakujemo: pripravljenost na priučitev delovnih nalog; doslednost, natančnost in samoiniciativnost; ročne spretnosti pri opravljanju dela; fizično vzdržljivost in moč za občasno dvigovanje

in prenašanje bremen do 25 kilogramov; korekten odnos do sodelavcev in strank. Kandidatu ponujamo: enomesečno uvajanje na delovnem mestu in dvomesečno poskusno obdobje; triizmensko delo za polni delovni čas; pogodbo bomo sklenili za nedoločen čas; delo se opravlja 5 dni na teden, občasno ob sobotah; izplačilo morebitnih nadur; fleksibilnost odobritve dopustov in možnosti koriščenja. Prijave zbiramo do 18. 1. 2022. MPT, d.o.o., Šmartno ob Paki 136 a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Pomožni delavec v proizvodnji m/ž (Celje)

Od kandidatov pričakujemo: zaželeno izkušnje v proizvodnji na istem ali podobnem delovnem mestu, natančnost, strokovnost na svojem področju dela, komunikativnost, urejenost, natančnost, veselje do timskega dela, inovativnost, samoiniciativnost, pripadnost. Kandidatom nudimo: zaposlitev za določen čas 12 mesecev, s trimesečnim poskusnim obdobjem. Z možnostjo podaljšanja v nedoločen čas, delo v mladem, dinamičnem, urejenem in sproščenem delovnem okolju, redno in stimulativno plačilo za opravljeno delo, možnost osebnega in strokovnega razvoja. Prijave zbiramo do 7. 1. 2022. Elastomeri, d.o.o., Bežigradska cesta 4, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Rajko Pintar pred prvo silvestrsko turnejo na Ljubnem

Za najboljše skakalke predvidenih 40 tisoč frankov

Najboljše smučarske skakalke na svetu so zbrane na Ljubnem oziroma v Topolšici. Tekmovale bodo zadnji dan starega leta in na novoletni dan. Jutri se bo tekma začela ob 16.30, v soboto pol ure prej. Danes bodo kvalifikacije. Ljubno ob Savinji je do zdaj izpeljalo deset tekem svetovnega pokala v smučarskih skokih za ženske. Prireditelji s ponosom ugotavljajo, da je mednarodna javnost navdušena nad organizacijo, obiskanostjo in gledanostjo tekem. Letos so prepričljivo zmagali v kandidaturi za silvestrsko turnejo. Obe posamični tekmi svetovnega pokala bosta upoštevani v posebnem točkovanju za prestižno nagrado, ki bo podeljena zmagovalki.

DEAN ŠUSTER

Tako kot se pri moških na novoletni turneji štirih skakalnic vse vrtili okoli zlatega orla, se bo pri ženskah okoli zlate sove. Novo dobo bo zaznamovala nova podoba. Sova je neustrašna, spretna, tiha, nežna, fotogenična in simpatična letalka, pogosta v Sloveniji in predalpskem prostoru. Žal bosta tekmi pod Rajhovko zaradi veljavnih ukrepov za preprečevanje okužb s koronavirusom minili brez gledalcev. Pogovarjali smo se s predsednikom organizacijskega odbora **Rajkom Pintarjem**.

O privlačnosti prireditve priča tudi rekordno število prijav. Koliko smučarskih skakalk je trenutno v Sloveniji?

To je bila resnično odlična novica. Imamo devetinsedemdeset prijavljenih tekmovalk iz devetnajstih držav. To je najvišja številka doslej na tekmi svetovnega

pokala.

Poskrbeti ste morali za razsvetljavo. So bili žarometi pravočasno usposobljeni?

Vsekakor, čeprav jih sproti preverjamo. Menim, da bomo omogočili ustrezno razsvetljavo in s tem zagotovili pogoje za kakovosten televizijski prenos v večernih urah.

Že poleti ste napovedali, da se boste lahko pohvalili z višino nagradnega sklada.

Res je, saj smo ga povečali. Prvič bomo nagradili zmagovalko silvestrske turnee. Dobila bo deset tisoč švicarskih frankov. Celoten denarni sklad za tekmovalke po pravilniku znaša približno štirideset tisoč švicarskih frankov.

Kje so nastanjeni udeleženci prireditve?

Za vse tekmovalke in njihove spremljevalce ter vse

Rajko Pintar

predstavnik Mednarodne smučarske zveze in službeno osebje smo nastanitev pripravili v Termah Topolšica. Zaradi epidemioloških razmer smo ustvarili mehurček. Tam so ločeni od drugega dela sveta, če se lahko tako izrazim. To je pogoj za varno izvedbo tekmovanja.

Bo režim na prizorišču podoben lanskemu?

Zelo, morda bo celo malo strožji. Obisk gledalcev ni dovoljen, občina je izdala odlok o prepovedi približevanja tekmovališču. Ustvarili bomo razmere, ki bodo upoštevale vladne uredbe.

Nekaj tisoč ljubiteljev skokov in posebnega vzdušja, ki ga ustvarite,

bo prikrajšanih za užitke, toda ljudi, ki si bodo ogledali skoke, bo ogromno, kajne?

Našo tekmo na Ljubnem v začetku leta je v televizijskem prenosu spremljalo pet milijonov in pol gledalcev, jutri in v soboto jih bo seveda še več, kajti silvestrska turneja je naletela na veliko zanimanje pri televizijskih postajah. Pričakujemo še precej večjo gledanost

kot v vseh prejšnjih letih.

Bistveno je tudi, da se lahko naše smučarske skakalke vključijo v boj za najvišja mesta.

Zagotovo. Izredno ponosni smo na odlične rezultate slovenskih skakalk. Prav zato nam je še toliko bolj žal, ker jih ne bodo spodbujali njihovi navijači. Zaradi zadnjih uspehov bi bilo število obiskovalcev pod vznožjem Rajhovke še

večje kot običajno. Upamo na uvrstitev na stopničke vsaj ene od naših junakinj.

Se bo silvestrska turneja razvila v novoletno po vzoru moških?

V koledarju za naslednjo sezono je že avstrijski Beljak, pridružiti se želijo tudi Italijani s Trbižem, prebujajo se Nemci. Ženski skoki so iz dneva v dan bolj priljubljeni.

Foto: Andraž Purg - GrupA

»V koledarju za naslednjo sezono ženske novoletne turneje je že avstrijski Beljak, pridružiti se želijo tudi Italijani s Trbižem, prebujajo se Nemci.«

Ciljno prizorišče bo podobno, kot je bilo 24. januarja letos.

Že 24. januarja letos so organizatorji poskrbeli, da je preverjanje zdravstvenega stanja potekalo hitro, kar je izkusil tudi naš fotograf Andraž Purg. Foto: EU

Vodenje slovenske ženske futsal reprezentance zaupano Dragu Adamiču

»Približati se evropski eliti«

Slovenska ženska futsalska reprezentanca ima novega selektorja. Izvršni odbor NZS je vodenje izbrane vrste za dve leti zaupal 48-letnemu Dragu Adamiču z Dobrne. Letos je z ekipo Ženskega nogometnega kluba Celje osvojil prvo mesto v državnem prvenstvu v futsalu. Čeprav igralkam mirno razlaga, kaj morajo storiti, kipi od energije.

DEAN ŠUSTER

Futsal je začel igrati pri celjskih Pelikanih, s katerimi je bil leta 2000 slovenski pokalni prvak. Igral je za Nazarje in ga popeljal v prvo ligo, potem ko je bil najboljši strelec druge lige. Z Zagorjem se je leta 2006 veselil naslova državnega prvaka. Igral je še za Dobovec, Živex in Veplas Velenje. Trener je bil najprej v Dobovcu, potem je vodil Veplas, ki ga je popeljal v prvo ligo. Bil je tudi trener Keblja in Maribora, s katerim je leta 2015 osvojil tretje mesto v prvi ligi. Zadnji dve sezoni je trener članic pri Ženskem nogometnem klubu Celje. Njegov cilj je, da bi se reprezentanca uvrstila na veliko tekmovalno področje.

Dvoranskemu nogometu pravimo futsal. Ste vi najprej igrali na asfaltu?

Tako je, mali nogomet je moja ljubezen iz zgodnjega otroštva. V moji mladosti je najpomembnejši dogodek

predstavljala tekma v celjski ligi. To so bili časi, ko se je na tribunah legendarnega Petrička ali Skalne kleti zbralo na tekmah rekreativnih lig več gledalcev, kot jih danes premorejo slovenski prvotilgaši na zelenicah. Opazil me je alfa in omega Pelikanov ter me povabil v ekipo.

V ŽNK Celje vas je povabil Uroš Ločnikar. Najprej ste bili pomočnik trenerja, nato ste sami vodili ekipo in jo pripeljali do naslova.

Leto 2021 je bilo za ŽNK Celje šampionsko. Naredili smo kar nekaj korakov naprej v vseh porah kluba. Kot trener se moram zahvaliti vodstvu kluba in zvestim navijačem za odlično podporo. Predvsem sem hvaležen svojim dekletom, ki mi sledijo pri vseh mojih zamislih in na igrišču to tudi pokažejo. Po štirih letih smo naslov državnega prvaka vrnil v Celje.

Počitek je bil kratek, kako ste zadovoljni s prvo polovico nove sezone?

Jesenski del je bil zelo uspešen. Naša ekipa vodi na prvenstveni lestvici, čeprav je po minuli sezoni ostala brez reprezentančne vratarke Barbare Lah in tudi brez najboljših igralke sezone Vanje Tanšek, ki se je žal huje poškodovala in bo izpustila celotno letošnjo sezono. Morali smo se prilagoditi in nekoliko spremeniti način igranja, kar so igralkle opravile z odliko.

Vaš cilj je, da bi slovenska ženska futsalska reprezentanca nastopila na velikem tekmovalju. Je uresničljiv?

V svojem mandatu želim

popeljati Slovenijo na veliko tekmovalno področje. Glede na majhno število igralk, ki jih premoremo, in glede na razmere, v katerih delujemo, je to morda za mnoge misija nemogoča. A sem optimist. Prepričan sem, da bomo v prihodnosti mešali štrene najboljšim reprezentancam. Trenutno smo še pre slab fizično in tudi taktično pripravljeni. Moja naloga je prepričati igralkle, da moramo trenirati več in bolje. Samo po tej poti bomo lahko upali na uspeh. Moramo se približati evropski eliti. Prvič bom igralke zbral februarja in jih skušal prepričati, da so sposobne zmagovati.

Foto: NZS

Boštjan Strašek (1969–2021)

Po zaslugi staršev Hermine in Daniela je preživel veselo otroštvo. S prijatelji se je rad igral in užival mladost, tudi pri starih starših Vikici in Martinu na Teharski cesti. Že v mladosti je kazal trden, a hkrati miren, sočuten, preudaren značaj, ki ga je krasil celo življenje. Obiskoval je III. osnovno šolo v Celju in zgodaj začel kazati neverjeten športni talent ter ljubezen do rokometu, kar so kmalu opazili tudi v RK Aero Celje, pri katerem je začel zavzeto trenirati in graditi bogato in uspešno športno kariero.

Z izjemnimi, včasih za rokomet nenavadnimi, paradnimi obrambami je navduševal številne ljubitelje športa. Zaradi izjemnosti, nadarjenosti in znanja je kot mladinec postal tudi jugoslovanski reprezentant. To je za fanta iz Celja predstavljalo izjemen uspeh, saj je bila konkurenca v tedanji državi zares izostrena.

Enajst let po njegovem rojstvu se je družini s Trubarjeve ulice pridružila sestra Lucija, ki mu je ogromno pomenila. Ob ljubeči podpori družine je uspešno končal srednjo šolo in vzporedno ves čas vneto treniral. Kmalu je postalo jasno, da bo njegova profesionalna pot za vedno zaznamovana z rokometom, ki mu je bil predan do zadnjega dne svojega mnogo prekratkega življenja.

Svojo pravo profesionalno pot je začel v domačem velikaniu, RK Celje Pivovarna Laško, v katerem je v tisti svoji nepogrešljivi rumeni trenerki zaradi svoje srčnosti, človečnosti, skromnosti in vrhunskih predstav postal ljubljenec občinstva. Vzklikanje njegovega imena še danes odmeva med stenami legendarne dvorane Golovec, v kateri ga je goreče in neomajno, z žarom in s ponosom v očeh redno spremljal oče. Mama je njegove tekme raje spremljala pred televizijskim zaslonom.

Po osamosvojitvi Slovenije je z že uveljavljenim vzdevkom Bešta postal član državne reprezentance, za katero je igral srčno in bojevit, kot je znal samo on, tudi na sredozemskih igrah, s katerih se je vrnil z bronasto medaljo, ter na evropskem in svetovnem prvenstvu. Rokometna pot ga je vodila v Slovenj Gradec, nato še v Innsbruck, kjer je spoznal Lejlo, s katero sta se polna ljubezni in pričakovanj za prihodnost poročila leta 2002. Rodil

se jima je sin Denis, ki mu je bila ljubezen do rokometu in športa položena že v zibelko, pri čemer sploh ni bilo vprašanja, ali bo nadaljeval uspešno očetovo pot. Tri leta kasneje se je rodila še Nina.

V Kopru je Boštjan kar nekaj let deloval kot igralec in kasneje kot trener, ljubezen do rodne mesta pa ga je pripeljala nazaj v knežje mesto, kjer je deloval kot trener mlajših selekcij in kjer je svoje bogato znanje, izkušnje in ljubezen do rokometu prenašal na mlade rodove z občutkom in s predanostjo, kot jo zmorej le najboljši in največji, tudi na svojega sina Denisa in nečaka Eneja, ki postajata vrhunska rokometna vratarja.

Tudi ko je izvedel, da ga je napadla zahrbtna bolezen, se ni predal malodušju in obupu. Ob pomoči najbližjih se ji je odločno zoperstavil. Presenetil je marsikaterega zdravnika, saj so mu obljubljali le nekaj mesecev življenja, on pa je zdržal še nekaj let. Na koncu je bolezen vendarle postala pretežko breme in vedno bolj agresiven sovrtnik. Do zadnjega se ni dal. Še pet dni pred smrtjo je odšel med svoje nadebudne rokometarje v dvorano Zlatorog na trening in še dva dni pred njo se je srečal z nekaterimi prijatelji ter jim dajal upanje in pokazal svojo gorečo željo po življenju ter neizmeren optimizem. Zdaj sta ostala zgolj praznina in spomin. Spomin na neverjetnega človeka, kot bi rekel njegov tesen prijatelj Robi, na velikega človeka, ki nikoli ne bi poho-dil niti mravljice. Boštjan je bil poosebljena strpnost, mirnost, poštenost, dobrohotnost. Človek, ki se ni znal in ni zmo-gel z nikomer spreti, ki nikogar ni užalil ali prizadel. Hvala ti za vse, ti, čudoviti človek, Boštjan Strašek.

ALEŠ ŠTORMAN

NA KRATKO

Za Zagrebom padla še Mladost

Celje: Celjski hokejisti so zadnjo letošnjo tekmo odigrali v mednarodni regionalni ligi. V svoji dvorani so premagali zagrebško Mladost s 5:2. Gole je doseglo pet različnih igralcev, Nik Kukovič, Matevž Marinšek, Jan Flajs, Aljaž Ogrizek in Žan Flajs. Varovanci trenerja Gala Korena bodo v sredo, 5. januarja, v ligi IHL gostili Olimpijo. Tekmovalje v državnem prvenstvu bodo nadaljevali 8. januarja v Zalogu na prvem četrtfinalnem obračunu s Slavijo. Druga tekma bo v Celju v torek, 11. januarja.

Trije iz Celja in dva iz Gorenja

Zreče: Slovenska moška rokometna reprezentanca se pripravlja za nastop

na evropskem prvenstvu med 13. in 30. januarjem na Madžarskem in Slovaškem. Na prvem treningu so bili tudi trije člani Celja Pivovarne Laško, Tilen Kodrin, Vid Poteko in Matic Suholežnik, ter dva rokometarja Gorenja, Tilen Sokolič in Aljaž Panjtar. V slovenski reprezentanci je bil nekoč tudi Celjan Boštjan Strašek. Zanj je nastopil na 36 tekmah. Sorodniki, prijatelji in številni znanci so se od njega poslovili v torek na celjskem pokopališču.

Zajc tretjič državni prvak

Planica: Timi Zajc in Urša Bogataj sta na Bloudkovi velikanki postala nova državna prvaka v smučarskih skokih. Enaindvajsetletni član kluba Ljubno BTC Timi Zajc iz Hramš je tretjič v karieri osvojil domačo zimsko krono.

Za finale proti Kopru

Ljubljana: Vodstvo Nogometne zveze Slovenije je opravilo žreb polfinalnih parov slovenskega pokala. Celje bo gostovalo v Kopru, kar je najslabši možen razplet. Drugi par je Bravo – Domžale.

V soboto v Savinjo

Celje: Prvi dan v letu 2022 bodo sami s seboj v Celju tekmovali kaveljci in korenine, ki bodo zaplavali v Savinji. Dušan Konda s Špice je sporočil, da tradicionalna prireditev seveda bo. Novoletni skok v Savinjo se bo začel ob 14.00. Vsi udeleženci morajo izpolnjevati pogoj PCT, prireditelji ga bodo preverjali ob prijavi v čolnarni med 12.30 in 13.45. (DŠ)

Celjski boksarski klub ponovno najboljši

V dvorani Campus na Ptujju je padla odločitev o ekipnem državnem prvak v boks. Pred zadnjim, šestim krogom je bil na vrhu lestvice ŽBK Maribor.

Toda celjski boksarji so imenitno opravili zadnje dejanje, dosegli so osem zmag in osvojili naslov ekipnih državnih prvakov. Intercom Celje je bil prvak že lani, a le po treh krogih. Trener **Sašo Pučko** je v pravkar končani sezoni v boje vključil kar petintrideset boksarjev in boksark, kar je največ od vseh klubov v dosedanjih petnajstih ligaških sezonah. Med mladimi boksarji so največ nastopov zbrali Rinor Berisha, Patrik Korošec, Nik Dušak Klinc, Roberto Radelič in Gal Patrik Tojnko. Med dekletki sta izstopali Tasja Došlin in Gabrijela Roban, med člani pa sta največ prikazala najbolj izkušena Kevin Dornik in Arber Elshani, ki sta tudi člana slovenske reprezentance. Pučko je naštel še preostala imena: Matic Dornik, Jure Smerke, Jakob Vogelsang, Marsel Siter, Jaka Bauman, Žiga Brecl, Sadmira Delić in Mitja Ružič. »Z rezultatom sem zelo zadovoljen. Dobili smo dokaz, da dobro delamo. Lokalno okolje nas podpira, kakovost kluba raste, vsako leto imamo več članov. Po novem letu bomo imeli še vsaj deset novih tekmovalcev, od tega bo polovica deklet,« pravi Pučko. Na sedmem mestu v državnem prvenstvu je bil Medilip Sankaku Celje, na dvanajstem Ring Velenje. DŠ

Srečno 2022!

Kovintrade
www.kovintrade.com

Srečno 2022!

**Župan, Svet in Uprava
Mestne občine Velenje**

FINALE 7. SEZONE

**OTROCI POJEJO
SLOVENSKE PESMI
IN SE VESELJO**

Posnetek FINALNE ODDAJE OTROCI POJEJO
SLOVENSKE PESMI IN SE VESELJO,
si bo na 2. programu Televizije Slovenija
mogoče ogledati:

v soboto, 1. 1. 2022, ob 8:50 – 1. del

v nedeljo, 2. 1. 2022, ob 8:55 – 2. del

Vabljeni k ogledu!

RADIOPTUJ

Štajerski **TEDNIK**

radio celje

novi tednik

LEVICA CELJE

ZDRAVO 2022!

Želimo vam leto polno
solidarnosti,
kulturnega dialoga,
spoštovanja in zdravja.

Facebook.com/LevicaCelje

MOTORNA VOZILA

PRODAM

OSEBNI avto opel meriva 1,7 dizel, letnik 2008, registriran do aprila, z vso elektroopremo, lepo ohranjen, črne barve, prodam za 1.450 EUR. Telefon 031 649-203. 1148

PASSAT variant 1,9 dizel, karavan, letnik 1998, registracija je potekla, prodam. Telefon 031 207-444. 1164

**AVTO STEKLO
CENTER**
Ipavčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

STROJI

PRODAM

TRAKTOR shibaura 4 x 4, 25 KM, servo volan, inverter, tri hitrosti kardana, ohranjen, »izpraven«, letnik 1999, prodam za 5.450 EUR. Telefon 031 649-203. 1148

TRAKTOR iseki 4 x 4, 22 KM, servovolani, letnik 1998, zelo ohranjen, popolnoma »izpraven«, prodam za 4.400 EUR. Telefon 031 649-203. 1148

TRAKTORSKO prikolico, nosilnost 4 t, 3 x 1,70 m, v dobrem stanju, prodam. Telefon 031 207-444. 1163

KUPIM

TRAKTOR, prikolico, trosilec, cisterno, plug, motokultivator, mulčer, koso in drug stroj, tudi v okvari, kupim. Telefon 041 407-130. 1080

POSEST

PRODAM

ULIČNE poslovne prostore, 40 m², na odlični lokaciji pri občini Celje, prodamo. Telefon 041 620-917. n

OPREMA

KUPIM

MALO rabljen štedilnik koppersbusch kupim. Telefon 041 724-409. 1147

AKUSTIKA

PRODAM

KLAVIRSKO harmoniko prodam za 100 EUR. Telefon 041 240-580. 1156

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČA za zakol, težkega 180 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 485-003, Rudi. 1151

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

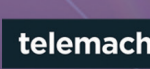
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava po celotni Sloveniji. Vzreja nesnic tibat, telefon (02) 582-1401. n

PRAŠIČA, težkega od 200 do 250 kg, hranjenega z domačo hrano, prodam. Telefon 051 234-489, 051 310-288. 1155

PRAŠIČE, težke od 30 do 200 kg, prodamo. Možna tudi dobava izločenih plemenskih svinj (za predelavo za salame). Domača hrana in možna dostava. Telefon 051 720-294. p

BIKCA simentalca, težkega 170 kg, prodam. Telefon 031 532-444. 1153

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

V četrtek, 30.12.2021 ob 20.00 uri
Vražji muzikanti

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Imel si močno voljo
do življenja,
a bila je kruta bolezen
zmagovalka.
Za teboj sta
ostali tišina in praznina.

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta,
dedija in brata

JOŽETA POŽLEPA

iz Dobrove 33 pri Celju
(9. 2. 1950–10. 12. 2021)

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izražena sožalja ter podarjene sveče, cvetje in svete maše.

Hvala za denarno pomoč in zahvala gospodu župniku iz cerkve sv. Duh za obred.

Hvala skupini Eros za ganljive pesmi.

Vsi njegovi

1165

Srce tvoje več ne bije,
bolečin več ne trpiš.
Nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči,
dom je prazen in otožen,
ker med nami več te ni.
Bil si skrben in vztrajen,
bil junaški do zadnjih dni.

ZAHVALA

Prezgodaj nas je zapustil dragi mož, ati, dedi, sin in brat

JOŽE MUŽEL

iz Stražice 13 na Frankolovem
(16. 3. 1963–5. 12. 2021)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, še posebej družini Ravnak in družini Pačnik za pomoč v težkih trenutkih, Zdravstveni postaji Vojnik, ZD Celje, SB Celje in UKC Maribor za vso nudeno pomoč. Hvala gospodu patru Branku Cestniku za opravljen obred, GD Frankolovo za organizacijo pogreba, govnici Albin Ločnikar za poslovilne besede ter pevcema Franju in Marini za odpete pesmi. Hvala pogrebni službi Primožič ter vsem sosedom in znancem za darovane svete maše, cvetje, sveče in spremstvo k večnemu počitku.

Spomin nate ne bo zbledel. Pogrešamo te!

Žalujoci: žena Katica, sin Damjan, vnukinja Teja,
mama Marija ter ostalo sorodstvo

1146

Pojdem, ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem
najdražje svoje zbrane.

Le mir in pokoj mi zaželite
in zame v spomin
kdaj drobno lučko prižgite.

ZAHVALA

ANICA VITANC

iz Celja
(25. 1. 1936–11. 12. 2021)

Iskrena hvala vsem, ki ste se prišli posloviti od naše Anice, ji izreč tople besede, zapet njene ljube pesmi in okrasit njen grob s prelepim cvetjem.

Hvala nekdanjim sodelavcem, ki je niso pozabili, ter vsem prijateljem, sorodnikom in znancem.

Žalujoci: sestra Zora, nečakinja Duši z družino,
Ivanka in ostalo sorodstvo

1160

ZAJCE, za zakol ali nadaljnjo rejo, prodamo.
Telefon 041 755-882. 1157

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, grahaste in črne barve, pred nesnostjo, prodamo. Pri-
peljemo na dom. Telefon 070 545-481.p

TELIČKO simentalco, težko 160 kg, ali teličko
limuzin, težko 160 kg, prodamo. Telefon
041 324-256. 1158

BREJO kravo, okolica Celja - Šmartnega v Ro-
žni dolini, prodam. Cena in vse ostalo po
dogovoru. Telefon (03) 5777-357. 1161

TELIČKA (bikac) pasme simentalce, starega
dva meseca in pol, prodam. Več informacij
na telefonski številki 041 963-633. 1162

TELICO simentalco, brejo 6 mesecev, prodam.
Telefon (03) 5773-013 ali 051 235-921.p

KUPIM

DEBELE, suhe krave in telice za zakol kupim.
Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-
286. p

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajer-
ski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon
040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

SUHO koruzo prodam. Možna dostava. Tele-
fon 041 742-334. p

OSTALO

PRODAM

TELICO, težko 380 kg, in bale, rezane na fi
130, prodam. Telefon 031 862-081, 041
880-798. 1145

RAZNO

V LETU, ki prihaja, vam ponujam lepo besedo
in toplo dlan. Tomaž, telefon 031 406-
327. 1143

**Imate vi ali kdo od vaših
bližnjih težave z alkoholom?**

AA in Al-Anon lahko pomagata.
Kontakta: za alkoholike:
www.aa-slovenia.si (tel.: 031 802 710);
za svoje in prijatelje:
www.al-anon.si (tel.: 031 744 722)

Poroke

Žalec
Poročila sta se: Sara
ŠTINEK in Daniel Werner
SCHMITT, oba iz Nemčije.
Velenje
Poročila sta se: Tina LO-
GER in Simon LOGER, oba
iz Velenja.

sport@nt-rc.si

Smrti

Celje

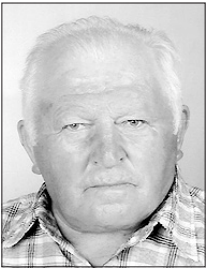
Umrli so: Angela POD-
KRIŽNIK iz Braslovč, 69 let,
Ivana PLANKO iz Šentjurja,
78 let, Janez MLAKER iz
Šentjurja, 79 let, Ignac CI-
MERMAN iz Šentjurja, 59
let, Bernard POŽNIČ iz Mo-
zirja, 74 let, Miroslav RIBIČ
iz Tabora, 92 let, Marijana
DOBNIK iz Tabora, 77 let,
Vincenc CENTRIH iz Dobja
pri Lesičnem, 84 let, Terezija
MARGUČ iz Braslovč, 80 let,
Antonija ERMENC iz Florja-
na pri Gornjem Gradu, 83 let,
Suhbija MEDIC iz Velenja, 60
let, Ivan TAUSES iz Brezove,
56 let, Ida MOGU iz Dobrne,
82 let, Anica VITANC iz Celja,
85 let, Marija LES iz Celja, 101
leto, Jožef POŽLEP iz Celja,
71 let, Marija ANDRENŠEK
iz Celja, 92 let, Franc BRE-
ŽNIK iz Lopate, 81 let, Raj-
ko BOZALO iz Celja, 63 let,
Avgust KOS iz Celja, 78 let,
Pavle URANKAR iz Laškega,
69 let, Marta HRAMEC iz
Podloga v Savinjski dolini, 87
let, Ana GORJAN iz Vojnika,
85 let, Štefanija SINAMOVIC
iz Šmarja pri Jelšah, 92 let,
Davorka REMIC iz Nazarij,
37 let, Ljudmila Vera ŠTR-
LEKAR iz Štor, 91 let, Zofija
PORT iz Lepe Njive, 84 let,
Karl KRIŽNIK iz Laškega, 87
let, Mirko DESNICA iz Gor-
njega Grada, 85 let, Marta
ŠKARLIN iz Kasaz, 80 let,
Marija JAVORNIK iz Celja, 78
let, Magdalena KOPUŠAR iz
Celja, 89 let, Veronika RANT
iz Celja, 90 let, Ana KRESNIK
iz Vrbja, 70 let, Doroteja KO-
RENT iz Griž, 86 let, Marija
KLANČNIK iz Šempetra, 93
let, Janez VEDENIK iz Prebol-
da, 92 let.

Žalec

Umrli sta: Maks HOJAK iz
Spodnjih Roj, 78 let, Viljam
Franc LEVEC iz Kasaz, 78 let.

Velenje

Umrli so: Alojz KREUH iz
Velenja, 83 let, Dragica JO-

Samo to še opravi,
samo to še postorim,
potem se spočijem
in umirim.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža,
očeta, brata, strica, dedka in
pradedka

IVANA GOLOBA

iz Grobelc
(26. 4. 1933–18. 12. 2021)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem za izražena sožalja ter darovane
sveče in svete maše.

Hvala gospodu župniku za opravljen obred, cerkvenim
pevcem za odpete pesmi, gospodu Ivanu Žaberlu za govor,
pogrebni službi Gekott in trobentaču za odigrano Tišino.
Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala.

Žalujoci: vsi njegovi

1152

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
solza, žalost in bolečina
te zbudila ni.
Ostala je praznina,
ki hudo boli.

V SPOMIN

VINKO METLIČAR

(15. 12. 1942–24. 12. 2020)

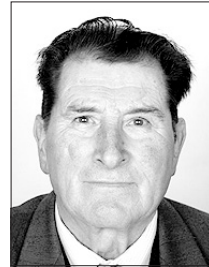
Hvala vsem, ki se ga spominjate z lepo mislijo, postoj-
jite ob njegovem grobu in mu prižigate sveče v njegov
spomin.

Vsi tvoji

p

VANOVIČ iz Velenja, 63 let,
Rupert Jaroslav TAŠLER iz
Velenja, 101 leto, Ciril GLAV-

NIK iz Velenja, 94 let, Ludo-
vik KLEMENČIČ iz Šmartna
ob Paki, 92 let.

Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče,
solza, žalost in bolečina
te zbudila ni.
Ostala je praznina,
ki hudo boli.

V SPOMIN

Mineva leto žalosti, kar nas je
zapustil naš dragi

LEOPOLD MIKOLA

iz Platinovca, Grobelno
(22. 10. 1937–30. 12. 2020)

Hvala vsem, ki se ga spominjate z dobro mislijo, postojite
ob grobu ali prižgite svečo.

Vsi njegovi

p

novi tednik

Vedno z menoj!

www.novitednik.si

novi tednik radio celje

Obvestilo oglaševalcem!

Oglasni oddelek Novega tednika in Radia Celje

bo zaradi novoletnih praznikov

ZAPRT v petek, 31. decembra 2021.

Za informacije pokličite (03) 490-0880

oziroma pišite na naslov: info@radiocelje.com

Kino

CINEPLEXX

Spored od 30. 12. do 05. 01.

Čarobno potovanje na Luno – animirani, družinski

četrtek, nedelja: 13.40, 16.30

petek: 13.30

sobota: 16.30

Hiša Gucci – kriminalni, drama, triler

četrtek, sobota, nedelja: 19.40

petek: 16.50

torek, sreda: 19.45

Igra sovražstva – komedija, romantični

četrtek: 17.30, 19.45

petek: 14.00, 17.30

sobota, nedelja: 17.30, 20.45

torek, sreda: 18.45, 20.50

Letos božič odpade – komedija, romantični

četrtek: 14.30, 20.45

petek: 14.50

sobota: 15.40

nedelja: 14.30, 19.15

torek, sreda: 20.40

Matrica: Obuditev – premiera; akcijski, fantastični

četrtek: 14.00, 17.00, 18.20, 20.00

petek: 14.00, 16.10, 17.00

sobota: 17.00, 18.20, 20.00, 21.10

nedelja: 14.00, 17.00, 18.20, 20.00, 21.10

torek, sreda: 17.20, 20.15, 21.15

Pepelka – opera, prenos v živo

sobota: 18.55

Pri Addamsovih 2 – animirani, komedija, pustolovski

četrtek: 14.50

nedelja: 14.20

Spider Man: Ni poti domov – fantastični, akcijski

četrtek: 14.45, 16.50, 17.40, 19.00, 20.30, 21.10

petek: 13.30, 14.20, 16.20, 17.15

sobota: 16.00, 17.40, 19.00, 20.30, 21.15

nedelja: 14.45, 16.20, 17.40, 19.00, 20.30, 21.15

torek, sreda: 17.00, 18.00, 20.00, 21.00

The King's Man: Začetek – akcijski, pustolovski

četrtek, sobota, nedelja: 15.30, 18.10, 20.15

petek: 13.50, 16.30

torek, sreda: 17.50, 20.30

Volk in lev – družinski, pustolovski

četrtek, sobota, nedelja: 15.30

petek: 15.20

torek, sreda: 19.10

Zapoj 2 – animirani, glasbena komedija

četrtek, nedelja: 13.30, 15.45, 18.00

petek: 13.40, 16.00

sobota: 15.45, 18.00

torek, sreda: 17.00, 18.20

Zapoj 2 – animirani, glasbena komedija, 3D

četrtek, nedelja: 14.30, 16.45

sobota: 16.45

torek, sreda: 17.30

metropol

SREDA
19.00 **Deset v pol** – komedija

KINO SLOVENSKE KONJICE

ČETRTEK
17.00 Medo s severa – animirani, pustolovski, komedija (vstop prost)

KINO VELENJE

ČETRTEK
17.00 **Čarobno potovanje na Luno** – družinska pustolovščina, sinh.
19.30 **Spencer** – biografska drama
SOBOTA
18.00 **Deset v pol** – komedija
NEDELJA
16.00 **Pat in Mat: Zimske radosti** – animirana družinska komedija brez teksta
19.00 **Hiša Gucci** – biografska kriminalna drama
PONEDELJEK
19.00 **Jezdec pravice** – črna komedija

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 30. 12.

17.00 Dom II. Slovenskega tabora Žalec
Moj prijatelj, dobri mož otroška praznična predstava, Gledališče Smejček; dvig brezplačnih vstopnic v TIC Žalec

PETEK, 31. 12.

19.00 Gledališče Celje
Florian Zeller: Laž silvestrska predstava, izven abonmaja

20.00 Dom II. Slovenskega tabora Žalec
Ljubezen gre skozi želodec silvestrska predstava, komedija Zavoda Smejmo se

20.00 Dom kulture Velenje, velika dvorana
Butalci silvestrska predstava Gledališča Velenje

SOBOTA, 1. 1.

18.00 Telovadnica OŠ Vojnik
Prifarski muzikanti zaključni koncert

OSREDNJA KNJIŽNICA CELJE

Dostop do 400.000 enot knjižnega in neknjižnega gradiva, skoraj 2.000 e-knjig v slovenščini (Biblos), več kot 200 zvočnih knjig v aplikaciji Audibook, več kot 40.000 e-knjig v angleščini (EBSCO), več kot 7.000 naslovov serijskih publikacij na PressReaderju (iz 120 držav v 60 jezikih)

Dostop na daljavo do 8 podatkovnih zbirk iz različnih strokovnih področij

Domoznanski portal Kamra

Pravljичne dogodivščine pri Mišku Knjižku

pravljični kovčki, **Moja izbira je branje**, Programi za spodbujanje branja in bralne kulture (Z branjem do zvezd, Četrtekovi večeri, predavanja)

Univerza za tretje življenjsko obdobje

Knjižnica na obisku, **bralno pogovorne urice**, **bralni klub**

Pravljичno ustvarjalne urice v knjižnicah Vojnik, Dobrna, Šmartno in Štore

Razstave in delavnice

Filozofska, zdravstvena in potopisna predavanja.

www.knjiznica-celje.si

KNJIŽNICA - vrata v vse čase in prostore

PONEDELJEK, 3. 1.

19.30 Gledališče Celje
Mike Bartlett: Klinec abonma po posebnem razporedu in izven; tudi v torek in sredo ob istem času

TOREK, 4. 1.

8.00 Avla Mestne občine Velenje in avla Doma kulture Velenje
Jernej Čampelj: Mi smo kultura odprte fotografske razstave portretov kulturnih delavcev

SREDA, 5. 1.

od 9.00 do 18.00 Glasbena šola Celje
Celjski dan saksofona bo potekal ves dan in se zaključil s koncertom Kvarteta Roya ob 18. uri

17.00 Galerija Velenje
Javno vodstvo po razstavi A human experience Jane Zornik po razstavi bo vodila Kornelija Križnič

19.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Antigona za abonente glasbeno-gledališkega abonmaja

Gustav v organizaciji JSKD OI Šentjur

Pravljичno Celje

Praznične lučke, smreke in druga krasitev bodo na ogled do konca leta. Na Krekovem trgu je del praznične krasitve avdio-vizualna zavesa oziroma vodna simfonija. V mestnem središču je božično-novoletna tržnica. Na Savinjskem nabrežju visijo lampijončki, ki so jih izdelali otroci iz celjskih vrtcev in osnovnih šol. Pravljično Celje se preveša v drugo polovico in čas je, da se po čudovito okrašenih mestnih ulicah sprehodijo pravljичni liki iz **Pravljичne dežele**. Od petka, 17. decembra, bodo pričarali nekaj pravljичnega vzdušja s sprehodi v jutranjem času, ki bodo namenjeni najmlajšim obiskovalcem celjskih osnovnih šol, posameznim razredom, v mehurčkih. V popoldanskem času bodo v Pravljično deželo prišle pravljичne vile in skratki. Po Pravljičnem Celju bo vozila pravljичna kočija in lahko se zgodi, da bosta v mesto prišla Božiček in Dedek Mraz. Na velikem zaslonu na Krekovem trgu bodo na ogled pravljичne zgodbe pravljичnih vil in škrtatov. V avli Muzeja novejše zgodovine se je naselil škrtat Smetnjaček. Muzej novejše zgodovine že 22 let vključuje v zgodbo Pravljične dežele.

Za več informacij: spletni strani celje.si in visitcelje.eu ter družbena omrežja Visit Celje. V TIC je na ogled digitalni kotiček Alme M. Karlin, kjer je predstavljena njena življenjska zgodba. Doživeti je brezplačno. Ogled je možen v času odprtja TIC: od ponedeljka do sobote med 10. in 18. uro in v nedeljo med 10. in 17. uro.

Božični Vojnik

Razstava jaslic na prostem bo na ogled do 2. januarja v parku sv. Jerneja v Vojniku vsak dan od 16. do 21. ure.

Čarobni Žalec

Praznične luči vabijo na drsalisce, na čarobno klopco pri fontani, v kotiček Savinove hiše in še kam. Več na: www.zkst-zalec.si

Praznično Laško

Praznično okrasitev so poimenovali Pravljična pot po Laškem, ki jo sestavljajo pravljичne točke ob krožni sprehajalni poti ob Savinji. Več informacij: https://lasko.info/praznicno-2021/.

sport@nt-rc.si

Čarobni december v Velenju

Ves december in prvi teden januarja: prostorske postavitve na prostem: Bela dežela, Praznični gozdček in nabiralnik želja, Palčki iskalčki, Sreča(l)išče – voščila na poti ...

Božična bajka Slovenije v Mozirskem gaju

Mozirski gaj v decembru objame milijon raznobarnih lučk, ki ustvarjajo nepozabno doživetje. Ogled je možen vsak dan do 9. januarja od 16. do 21. ure. V navedenih dneh od 25. do 30. 12. boste med 17. in 19. uro lahko srečali tudi Božička. V primeru slabega vremena Božička ne bo.

Ostale prireditve

ČETRTEK, 30. 12.

10.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Okrasek za smrečico Hermanova otroška ustvarjalnica za posameznike in družine,

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

Četrtek, 30. december

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Železna cesta**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Intervencija**; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; 18.20 Gospodarski utrip

regije (ponovitev); 19:20 Intervencija (ponovitev)

Petek, 31. december

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Milenium**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Od petka do petka**; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Global-

ne novice; **17:30 Osmrtnice**; **18:00 Disco mania**

Sobota, 1. januar

6:20 Milenium (ponovitev); 7:10 Koledar svetnikov; 7:40 Časoplov; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 11:00 Globalne novice; 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; **20:00 Nora sobota**

Nedelja, 2. januar

6:20 Železna cesta (ponovitev); 7:10 Koledar svetnikov; **7:20 Luč v nas**; 7:40 Časoplov; 8:00 Začetek programa; 9:00 Globalne novice; 10:00 Globalne novice; **10:05**

Osmrtnice; 11:00 Globalne novice; 11:20 Floradio (ponovitev); 12:00 Globalne novice; 13:00 Globalne novice; **13:10 Čestitke in pozdravi**; 14:00 Globalne novice; 15:00 Globalne novice; 16:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; 18:20 Od petka do petka (ponovitev); **19:15 Sončni žarek (vsako drugo nedeljo v mesecu)**

Ponedeljek, 3. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:15 Šport danes**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Floradio**; 12:00 Globalne novice; **13:00 Poročila**; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes;

15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; 18:20 Športnih 30 (ponovitev) **19:00 Katrca**

Torek, 4. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Za zdravje**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Poudarjeno**; 12:00 Globalne novice; **12:20 Zverinice iz regije**; **13:00 Poročila**; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; 18:20 Poudar-

jeno (ponovitev) 19.20 Za zdravje (ponovitev)

Sreda, 5. januar

5:30 Začetek jutranjega programa; 6:00 Vremenska napoved; 6:10 Koledar svetnikov; 6:30 Regija danes; 7:00 Globalne novice; 7:30 Regija danes; 8:00 Globalne novice; 8:30 Regija danes; 9:00 Globalne novice; **9:20 Atlas narave**; 10:00 Globalne novice; **10:05 Osmrtnice**; 10:30 Regija danes; 11:00 Globalne novice; **11:20 Gospodarski utrip regije**; 12:00 Globalne novice; **12:20 Mali O**; **13:00 Poročila**; 13:20 Kulturni mozaik, 13:40 Šport danes; 14:00 Globalne novice; 14:30 Regija danes; 15:00 Globalne novice; 15:30 Regija danes; 16:00 Globalne novice; 16:30 Regija danes; 17:00 Globalne novice; **17:30 Osmrtnice**; 18:20 Atlas narave (ponovitev) 19.20 Zverinice iz regije (ponovitev)

<i>počitniška druženja v Hermanovem brlogu</i>
10.00 Knjižniški park pri Dvorcu Trebnik
Slovenske Konjice v obsegu žlahtnih zgodb, Konjiški muzej z Riemerjevo galerijo brezplačna vodenja
od 15.15 do 16.45 Tehnopark Celje
Tečaj tehn robo prijava na spletni strani Tehnoparka
18.00 Knjižnica Nazarje
Ura pravljic z ustvarjalno delavnico
20.00 Splošna knjižnica Slovenske Konjice - spletni dogodek
Praznični e-vklop: Štajerska basen Facebook Splošne knjižnice Slovenske Konjice
PETEK, 31. 12.
7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje
11.00 Dom II. Slovenskega tabora Žalec
Otroško silvestrovanje z Alenko Kolman dvig brezplačnih vstopnic v TIC Žalec
od 16.00 do 19.00 Različne lokacije po Velenju
Silvestrske podoknice Meščani in meščanke bodo lahko iz varnega zavetja svojih domov prisluhnili zasedbam trobilcev in tolkalcev ter si ogledali novoletni ples snežink plesne šole Spin.
PONEDELJEK, 3. 1.
10.00 Hospic Velenje
Skupina za podporo žalujočim ob izgubi bližnje osebe prijave: velenje@hospic.si
od 10.00 do 18.00 Knjižnica Šoštanj
Knjižni sejem sejem rabljenih knjig
13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje delavnice, igre, pomoč pri učenju

TOREK, 4. 1.
17.00 Knjižnica Mozirje
Ura pravljic z ustvarjalno delavnico
SREDA, 5. 1.
14.00 Tehnopark Celje
Delavnica holograma: Izdelaj sam svoj avtoportretni hologram za otroke od 5. do 9. razreda; prijave na spletni strani Tehnoparka
od 15.00 do 16.30 Tehnopark Celje
Cool tool delavnica, primerna za otroke od 8.00 do 11. leta, prijave na spletni strani Tehnoparka

Razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Dr. Juro Hrašovec, prvi slovenski župan Celja, do junija 2022, Zloščeno do visokega sijaja – Kositrno posodje iz zbirk Pokrajinskega muzeja Celje, do oktobra 2022, likovna dela Marine in vedute od blizu in daleč dijakov Gimnazije Lava; do 31.12. Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec: Od groba do groba – načini pokopa skozi čas, do 31. 12., Kaj počne tukaj samuraj? Vzhodnoazijski predmeti v zbirki Pokrajinskega muzeja Celje, do februarja 2022 Otroški muzej Hermanov brlog: nova občasna razstava: Hermanov bonton; do konca leta 2022 Fotoateljé in galerija Pelikan: Obrazi; do konca leta 2021 Muzej novejšje zgodovine Celje: Hermanov bonton; do konca leta 2022, ter spletna razstava: Biti ženska v času korone; do nadaljnjega Osrednja knjižnica Celje, ploščad: panojska razstava 150 let gasilstva v Celju avtorice dr. Andreje Videc; do 31. 12. Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje: fotografska razstava prve generacije fotografskih tehnikov; do konca leta Savinov likovni salon Žalec: V odsevu svetlobe, razstava likovnih del Zdenke Žido in Eve Petrič, do 31. 12. Knjižnica Šentjur: razstava IV. Ipavčeva paleta – Josip Ipavec, DLU Rifnik Šentjur; do 8. 2.; ogled možen v obratovalnem času knjižnice TIC Rimske Toplice: razstava Zdravilišče Rimske Toplice na razglednicah; do nadaljnjega

Velika galerija Doma kulture Slovenske Konjice: razstava Maki in abstrakcija šahovnice avtorja Zlatija Praha; do 23. 1. **Galerija Velenje:** razstava A human experience – Fantazijsko funkcionalna/Funkcionalno fantazijska avtorice Jane Zornik; do 15. 1. **Dom kulture Velenje, predverje male dvorane:** Naše leto 2021, fotografska razstava ustvarjalnega leta Festivala Velenje, do 31. 12. **Podhod pošta Velenje:** razstava MPT praznuje; do konca januarja **Galerija na prostem, pešpot med pošto in Kardeljevim trgom Velenje:** razstava Podobe kulture zgradbe skozi čas – ob 50. obletnici Galerije Velenje; do 31. 12. **Podhod Pesje:** razstava, Škale, ki jih ni več; do oktobra 2022 **Razstavišče Standard Velenje:** Nemi opazovalec mest, fotograf-

ska razstava fotografij Velenjskega gradu; do marca 2022 **Knjižnica Velenje, osrednje razstavišče:** Zimska idila ob Škalskem jezeru, fotografska razstava Frenka Špilerja; do 31. 12. **Knjižnica Velenje, sončna stena:** Dežela Škratovnja in zmešana zelena abeceda, razstava ilustracij Katje Talajič in Valentine Cehner; do 31. 12. **Knjižnica Velenje, domoznan-ski oddelek:** razstava gledaliških plakatov, listov in fotografij iz arhiva Amaterskega gledališča Velenje; do 31. 12. **Knjižnica Velenje, mladinska soba:** Pod pretezo, razstava plakatov Anje Klinc; do 31. 12. **Knjižnica Velenje, otroški od-delek:** Sreča je ..., razstava likovnih del otrok Vrta Velenje; do 31. 12. **Park velenjskega gradu:** razstava Jaslice; do 31. 1. **Muzej na velenjskem gradu:** Praznični strip in voščilnica, razstava otrok iz vrtecev in šol Šaleške doline; do 31. 1. **Muzej premogovništva Sloveni-je Velenje, vezna soba:** Velenjske glinene ploščice – Herbarij, brezplačni zapis narave avtorice Kate Laštro; do 31. 12. **Muzej premogovništva Slove-nije Velenje, podzemni del mu-zeja 1:** Podzemni Nezemljani – Stane Špegel, razstava skulptur; do 31. 12. **Muzej premogovništva Slove-nije, muzejski park:** Rudarji, fotografska razstava Aleksandra Kavčnika; do 31. 12. **Avla Mestne občine Velenje:** Velenje – mesto cvetja 2021, razstava izbranih likovnih del otrok vrtecev in osnovnih šol; do 31. 12. **Galerija eMČe plac Velenje:** razstava Klemna Orešnika The Eye of O, do 31. 12.

Stalne razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Kulturnozgodovinska razstava Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za

osebe z okvaro vida), Alma M. Karlin Poti **Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec:** Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski, Od šivanke do zvezd (prazgodovinski del stalne arheološke razstave) **Muzej novejšje zgodovine Celje:** Živeti v Celju, Brlog igrač, Fotoateljé in galerija Pelikan, Spominska soba Stari pisar **Muzej Laško:** Laško – potovanje skozi čas, V pravadnem Panonskem morju in Pivovarstvo in zdraviliški turizem. **Železarski muzej na Tehar-jah:** Teharska koseška skupnost in Šolstvo na Teharjah, avtorja razstav: Slavica Glavan in Matej Ocvirk **Ipavčeva hiša Zgornji trg Šentjur:** Ipavci, skladatelji in zdravniki v 19. in 20. stoletju **Zgornji trg Šentjur:** Zakladi Rifnika – najdbe iz arheološkega najdišča Rifnik (od kamene dobe do 6. stoletja našega štetja, predstavljenih je več kot 600 najdb) in Spominska soba New Swing Quarteta s stalno razstavo Pesem Južne železnice. **Pri železniški postaji Šentjur:** Muzej Južne železnice **Na vrhu Rifnika:** panojska razstava na prostem Rifnik in njegovi zakladi in igrica Lov na zaklad **Nekdanje šolsko poslopje v Dobrini:** razstava Spominska soba Daniela Artička; ogled je možen po vnaprejšnjem dogovoru, informacije: tic@turizem-sentjur.com

Cerkev sv. Leopolda, Loka pri Žusmu: Muzejska zbirka Glažute na območju Žusma **Planina pri Sevnici 37:** Etnološka zbirka Šmid, Kozjansko žari **Muzej na Velenjskem gradu:** Mastodonti, Afriška zbirka, Med romantiko in barokom, Stara trgovina in gostilna, Ko je Velenje postalo mesto, Šaleška dolina 1941–1945, Grajska kapela, Zbirka sodobne slovenske umetnosti Gorenje, Zbirka kiparja Cirila Cesarja, 750 let Velenjskega gradu, Pešpot na Velenjski grad **Mestni stadion Velenje:** razstava ob 70-letnici Nogometnega kluba Rudar Velenje **Hotel Paka Velenje:** 20 let poslovno-konferenčnega hotela Paka **Spominski center 1991 Velenje:** Spominski center 1991 predstavlja Šaleško in Zgornjo Savinjsko dolino v procesih osamosvajanja RS **Poslovni center Megatel Velenje:** Velenjske zgodbe, zgodbe iz preteklosti in sedanjosti **Šolski center Velenje, B-stavba:** Veščina, šport, umetnost, način življenja? **Podružnična OŠ Plešivec:** Zapuščina Ane Lušin, Cankarjeve ljubezni **Razstavišče Vile Rožle Velenje:** Sončne zgodbe mladega mesta **Knjižnica Velenje – osrednje razstavišče:** Prva berila, razstava iz zbirke prvih beril zbiratelja in kulturnika Marjana Marinška

Podatke za napovednik je zbrala Tea Podpečan.

OB JUBILEJU VSEH NAS DARILO ZANJO, ZANJ, ZA VSE, PREDVSEM PA DARILO ŠPORTU

V PRODAJI

INTERVJUJI Z GLAVNIMI FACAMI SLOVENSKEGA ŠPORTA

ZGODOVINSKA IN EDINSTVENA POSEBNA IZDAJA EKIPE

30 let Slovenije = 30 let Ekipe

30 intervjujev z najvidnejšimi športniki od osamosvojitve dalje in 5 portretov za pouk

POSEBNA IZDAJA EKIPE

www.media24.si

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Podjetje NT&RC, d.o.o.
opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktor: Drago Slameršak
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 5-% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: Manca Mirnik
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Saša Pukl
E-mail: radio@nt-rc.si, **v studiu:** info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Janja Intihar, Lea Komerički Kotnik, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 11,37 EUR (4 izvod) oz. 14,21 EUR (5 izvodov). Za tujino je letna naročnina 307,20 EUR. Številka transakcijskega računa pri NOVA KBM: SI56 0400 1005 0141 617. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144, **e-pošta:** oglasi@nt-rc.si

V leto 2020 vstopimo skupaj z Živo in Tadejem

radio celje

V ŽIVO
od 20h
do 1h

● Delili bomo
tudi bogate nagrade!

NovaKBM

Generalni pokrovitelj

TOP FIT

center za zdravje in rekreacijo

Alenkeine
SLAŠČICE

i JAGER

Center Jager Celje

BOHORČ

- 1885 -

Gostišče
in prenočišča

www.radiocelje.si

Le moka, voda, sol in ljubezen str. 32-33

Foto: Andraž Purg - Grupa

Lešnikova zgodba iz
Ločice ob Savinji str. 28-29

S svinčnikom in
papierjem sledi sanjam

str. 30-31

Metropol, njegov
življenjski projekt str. 36-37

Amie in Olli, ki sta bila pri Niku 23 dni, na izletu na Okrešelj. Kolesarila sta s Portugalske v Vietnam. Foto: osebni arhiv

Belgijec Benoit je do Nika prišel z električnim kolesom na ogromno sončno celico, ki jo je vlekel za sabo. Foto: osebni arhiv

»Smešno je, ko jih poslušáš, kako nekateri, predvsem Nizozemci, Danci in Angleži, z navdušenjem poročajo prijateljem, da so bili na »gori,« jaz pa sem jih dejansko popeljal na razgledni stolp ali v najskrajnejšem primeru na Grmado.«

»CouchSurfing« je globalna skupnost, ki jo združuje izmenjava gostoljubnosti in želja po socialnem omrežju. Spletna stran zagotavlja platformo za omogočanje »surfanja« članov na kavču z brezplačnim bivanjem pri gostitelju doma ali pridružitve raznovrstnim dogodkom. Do januarja 2013 je bilo več kot 5,5 milijona registriranih uporabnikov. »Kavč surfanje« (angl. »couchsurfing«) je nova beseda, ki se nanaša na prakso gibanja od ene prijateljeve hiše do druge in spanjem v kakršnemkoli rezervnem prostoru, ki je na voljo. Torej temelji na tem, da ponujaš svojo posteljo, kavč ali kar prostor na tleh tujcem brezplačno. Na splošno traja nekaj dni, preden se oseba odpravi do naslednjega gostitelja.

S »couchsurfingom« je potovanje po svetu olajšano predvsem mladim, željnim spoznavanja novih kultur in običajev. Komunikacija je omogočena znotraj sistema spletnega mesta, ki vsebuje vse pomembne elemente socialnega omrežja in je primerljiv z drugimi sistemi, kot je na primer Facebook.

Vir: Wikipedia

»korono« imel precej prošelj. Prednost dajem tistim, ki imajo na svojem spletnem profilu več pozitivnih mnenj in večjo odzivnost. Vsak gost namreč napiše mnenje o gostitelju in obratno. Možnost je dobiti tudi osebno priporočilo, a so ponavadi od prijateljev in zato morda manj verodostojna. Nekateri si ustvarijo spletni račun zgolj za potovanje, sami ne gostijo in iščejo samo zastojno prenočišče, kar nekako ni osnovno vodilo »couchsurfinga«.

Izvedeli smo, da gostite, dobijo ponavadi več kot samo ključ do stanovanja. Za vsakega gosta se potrudite še z dodatnimi storitvami. Kaj vse si lahko obeta gost, ki obišče Nika Korenjaka?

Ker sem lokalni turistični vodnik in imam rad svoje mesto, goste, če le imam čas, popeljem na sprehod po Celju. Tudi v Logarsko dolino včasih, spet odvisno od časa. Na Šmartinsko jezero, razgledni stolp nad parkom, Stari grad, če želijo in menijo, da so dovolj pripravljeni. Smešno je, ko jih poslušáš, kako nekateri, predvsem Nizozemci, Danci in Angleži, z navdušenjem poročajo prijateljem, da so bili na »gori,« jaz pa sem jih dejansko popeljal na razgledni stolp ali v najskrajnejšem primeru na Grmado. Zagotovo je dodana vrednost to, da živim v U4, s katero sem tesno povezan. Vsak gost je bil navdušen nad sprejemom in odprtostjo naših umetnikov. Prav zaradi njih večina podaljša svoje bivanje. Včasih gremo na kosilo k moji sestri, tudi to marsikomu veliko pomeni.

Vaš trud je očitno prepoznal tudi ponudnik, saj vam je dodelil naziv ambasadorja v Sloveniji. Za kaj gre in kako ter zakaj so ga dodelili vam?

Pred približno dvema letoma sem dobil ponudbo, da bi postal ambasador. Kolikor vem, sva v Sloveniji dva. To priznanje je za tiste, ki delujemo in smo prepoznani kot zanesljivi člani skupnosti. Lahko nas kdo priporoči ali se na podlagi mnenj v profilu tako odločijo v vodstvu.

Koliko gostov ste gostili v svojem stanovanju?
Približno 150.

Kolikokrat ste uporabili storitev v tujini?

Dvakrat; v Krakowu in New Yorku.

Koliko časa je bival gost, ki se je pri vas zadržal najdlje?
Amie in Olli, 23 dni.

Katere so najbolj »eksotične« države, iz katerih so prihajali vaši gostje?

Tajvan, Singapur, Indija, Belorusija.

Niko Korenjak: slovenski ambasador spletne platforme »couchsurfing«

Prvi kavč Celja

Niko Korenjak je Celjan, ki ga mnogi poznajo kot predanega socialnega delavca in prostovoljca, ki je kot nekdanji delavec celjskega kriznega centra za mlade pomagal mnogim mladim v stiski. Mlade je velikokrat spremljal na prostovoljnih taborih, zdaj zanje skrbi kot vzgojitelj v celjskem dijaškem in študentskem domu. Za prostovoljno delo v času epidemije je prejel tudi državno odlikovanje in naziv naj prostovoljec Celja za leto 2020. Marsikomu je znan tudi z ljubiteljskih gledaliških odrov in nastopov z lutkami, kjer kaže svojo umetniško žilico. A tega, da je na kavču v svojem stanovanju v središču celjske umetniške četrti gostil že približno 150 gostov s celega sveta in da je del spletne skupnosti »couchsurfing«, mnogi ne vedo. Tudi kavč je lahko okno v svet.

LUKA ŽERJAV

Kdaj in kako ste izvedeli za »couchsurfing« in kdaj ste se odločili, da boste postali dejaven ponudnik tovrstnih storitev?

O »couchsurfingu« sem prvič bral v enem od brezplačnikov, zdelo se mi je zanimivo in odločil sem se, da preverim, za kaj točno gre. Član sem od februarja 2008.

Se morda spominjate svojega prvega gosta? Kdo je bil? Kakšen je bil občutek, ko ste sprejemali prve goste?

Prva gosta sta bila fanta iz Budimpešte, udeleženca karateističnega tabora, ki je bil takrat v Celju. Bilo je kar nekaj radovednosti in vznemirjenja tako pri meni kot pri prijateljih, ki sem jim povedal, da bom z uporabo te platforme gostil neznance. Fanta sta ostala tri dni, od tega sem ju zadnji dan pustil sama in jima dal ključ stanovanja, ker sem šel na koncert na Dunaj. Spomnim se, da me je prijatelj, ki je šel zraven, dražil, da bom našel izpraznjeno in uničeno stanovanje. No, našel sem popolnoma pospravljeno stanovanje in steklenico vina ter zahvalo na kuhinjski mizi. Eden od njiju se je še dvakrat vrnil na ome-njeni tabor, enkrat je ponovno prespal pri meni in še danes ohranja stike. Živi v Oslu, pred nekaj leti sem bil z njim že dogovorjen za obisk, a mi je bolezen v družini preprečila potovanje.

Pri tej obliki prenočitev obstaja več različnih možnosti uporabe stanovanj. Ker gre za storitev, ki ni plačana z denarjem in ponavadi ni časovno omejena, je veliko verjetno odvisno od dogovora.

Res je. V spletnem profilu imam označeno tudi »last minute request,« kar pomeni, da občasno navežejo stik z menoj tudi »couchsurferji,«

ki so že v mestu ali šele bodo in jim je prenočišče iz takšnega ali drugačnega razloga padlo v vodo. Povedati moram, da vsa komunikacija teče znotraj spletne platforme, kar je z vidika varnosti in sledljivosti pomembno. Z večino zaradi lažje komunikacije izmenjam telefonsko številko in komuniciramo z uporabo aplikacije WhatsApp. Precej, skoraj 50 odstotkov gostov pride s kolesi. Skoraj po pravilu so to Danci ali Nemci. Največkrat se dobimo v krčmi TamKoUčiri. Večina jih želi zgolj prostor, kjer lahko prespijo v spalni vreči in kjer lahko pustijo kolo. Seveda jim odstopim kavč oz. ležišče, ki ga imam v manjši sobi za ta namen, parom ponavadi tudi posteljo. Glede shranjevanja koles sem dogovorjen s prijateljem Juretom, ki ima v umetniški četrti, kjer živim, atelje, da jih lahko pustijo tam.

Kakšen je prvi stik z gostom? Kakšni gostje imajo prednost? Verjetno ne sprejmete čisto vsakogar?

Prvi stik je vedno znotraj spletne platforme, kjer nekdo, ki bi

rad prespal, pošlje »couch request,«. Kot sem rekel, vso komunikacijo beležijo in ravno tako tudi tvojo odzivnost. Ko enkrat na podlagi mnenj, ki jih ima oseba, potrdiš prošnjo in gost potrdi svoj prihod, se dogovorimo, kdaj in kje se dobimo. Predvsem v poletnih mesecih imam oz. sem pred

Ambasador je nekdo, na katerega se lahko novi člani obrnejo z vprašanji. Ko se v vodstvu odločajo za uvedbo nove zadeve, se o tem posvetujejo z ambasadorji. Jaz sem na primer sodeloval v razpravi o višini plačila članarine, ki so jo nato na precej nespreten način uvedli za določene države. Z njeno uvedbo se nisem strinjal. Tudi sicer je zaradi prodaje »couchsurfinga« in »komercializacije« dobil precej negativen prizvok, marsikdo je izstopil. Sam vseh teh zdrah ne čutim in sem še naprej dejaven član.

Marsikdo ima verjetno pomisleke, da bi svoj dom ali sobo v njem ponudil popolnim neznancem. Do svojih bivališč imajo ljudje ponavadi intimen odnos. So bili kdaj prisotni tudi kakšni moralni zadržki ali gre za veliko stopnjo zaupanja?

Kot član »couchsurfinga«, moraš po mojem mnenju imeti neko osnovno zaupanje v ljudi, drugače si težko predstavljam udejstvovanje v tej skupnosti. Moralnih zadržkov do zdaj nisem imel, gre pač za zaupanje in prepričanje, da so ljudje v svoji biti dobri.

Marsikoga verjetno zanima, ali ste imeli kdaj negativno izkušnjo s katerim od gostov.

Prav posebej negativne izkušnje še nisem imel. Našel se je kdo, ki je pri meni zgolj prepal in odšel dalje. Najbližje slabi izkušnji je bil fant iz Anglije, ki bi ga lahko opisal kot čudaka; povedal je, po prihodu, drugače ga najbrž ne bi sprejel, da ne mara ljudi in da je prišel v Slovenijo zato, da se ne bi pogovarjal z ljudmi. Kar je v nasprotju z osnovnimi vrednotami »couchsurfinga«. Svoji izjavi primerno se je vedel, tudi s higieno si nista bila ravno na »ti«. Sicer so uporabniki »couchsurfinga« odprti, pozitivno

naravnani ljudje, željni novih izkušenj in poznanstev. In takšne so tudi večinske izkušnje.

Ali se spomnite kakšne pozitivne in zanimive anekdote s katerim od gostov?

Teh se je v vseh letih nabralo kar precej. V to kategorijo sodita gotovo Amie in Olli, ki sta kolesarila s Portugalske v Vietnam. Kar zliila sta se s Celjem in z umetniško četrtjo, na koncu sta ostala skoraj mesec dni, skupaj smo kuhali in šli na nekaj izletov, postala sta že kar »lokalca.« Ob slovesu je Amie jokala kot dež. Še danes ohranjamo stike, čeprav je bilo to pred skoraj desetimi leti. Tudi Daniele, Italijan, ki je šel peš iz Neaplja v Peking. Benoit, ki je prišel z električnim kolesom na ogromno sončno celico, ki jo je vlekel za sabo. Veliko lepih spominov.

Kako je v sistem »couchsurfinga« posegla epidemija? Verjetno je zadnji dve leti precej drugače kot prej?

Na nek način je to res. Zagotovo je manj povpraševanja, a po drugi strani spet ne manj, kot bi marsikdo pričakoval. Tudi v času, ko je bila Slovenija uradno popolnoma zaprta, sem dobival prošnje. Ker sem takrat pogosto obiskoval bolno sestro, nisem hotel tvegati in sem nekaj »surferjev« zavrnil, kar so razumeli. So pa vsi, ki so potovali takrat in potujejo še zdaj, najprej povedali, da so cepljeni. Da, je drugače, a spet ne tako zelo.

Aprila letos ste prejeli nagrado za najprostovoljca Celja leta 2020 v kategoriji od 30 do 60 let. Kaj vam pomeni to priznanje in kakšen pomen ima v današnjem tržno naravnem svetu prostovoljstvo?

Zagotovo je priznanje lepo dejanje, pomeni neko prepoznavo vloženega časa in truda, a sem zgolj eden od mnogih, ki si to priznanje prav tako

zaslužijo. Če sem malo idealističen, želim si, da takšnih priznanj ne bi bilo treba podeljevati, če bi to pomenilo, da je družba tako organizirana, da je poskrbljeno za najranljivejše že na osnovni ravni, zato prostovoljstvo ne bi bilo potrebno. A je zagotovo to spodbuda za mlade, da prepoznajo stiske ljudi, razvijajo empatijo in se v tem, kot ste ga imenovali, tržno naravnem svetu zavedajo, da se vsega vendarle ne da kupiti.

Kot socialni delavec imate bogate in dolgoletne izkušnje z delom z mladimi, prej ste delali v kriznem centru za mlade, zdaj ste zaposleni v Dijaškem domu Celje, ravno tako ste sodelovali pri mnogih prostovoljnih projektih. Kako so se generacije mladih spreminjale in kako se otroci ter mladina zoperstavljajo izzivom sedanjosti?

Precej široko vprašanje. Zagotovo je dejstvo, da je pri mladih stisk vedno več in da so tudi vedno bolj kritične. Ko sem pred približno dvajsetimi leti začel delati v kriznem centru za mlade in še prej kot študent socialnega dela, je bilo, tako se vsaj meni zdi, teh stisk manj. Predvsem povezanih z duševnim zdravjem, ki so v zadnjih letih, predvsem v času epidemije, skokovito narasle. In žal imamo, a ne zgolj v Celju, absolutno premalo strokovnega kadra, ki bi lahko tem mladim pomagal. Tu je resnično naloga države in občin, da naredijo premik v smeri zagotavljanja pravočasne pomoči. Nesmiselno je, da mora mladostnik, ki je na robu tega, da si vzame življenje, čakati na pomoč več mesecev. Opažam, da so mladi, seveda ne vsi, a jih je zaskrbljujoče veliko, vedno bolj nezainteresirani za karkoli. Težko jih je motivirati za šport, kulturo, sprehode v

naravi, branje ... Razlogov je ogromno. Menim, da je med njimi tudi precej očiten umik v virtualne svetove. Tudi naraščajoče socialne stiske družin, kjer se zaposleni starši komaj prerinejo skozi mesec, imajo tu veliko vlogo. Spet lahko iščemo razloge, zakaj se mladi umikajo v virtualne svetove. V Celju je eden od razlogov tudi pomanjkanje prostorov za druženje. Zadnjih petnajst let mladi nimajo iti kam, da bi se sprostili in fizično družili. Zato je buljenje v zaslone postala kultura druženja. Želim si, da nam, »starim prdcem«, ne bi bilo treba vedno znova vzdihovati za dobrimi starimi časi in zganjati nostalgije. Zagotovo je krivda tudi na naši strani, da nismo »vzgojili« novih generacij, a jih nismo imeli, kot se je izkazalo, za kaj vzgajati. Prostorov, kjer bi lahko predstavljali svoje ustvarjalne ideje, se predstavili svojim vrstnikom in širši javnosti, ni. Vsaj jaz jih žal ne vidim. Iskreno upam, da se bo to spremenilo in bo v prihodnosti v našem mestu manj forme in več vsebine.

Mnogi vas poznajo tudi kot ljubiteljskega gledališkega in lutkovnega ustvarjalca oz. igralca. Kdaj ste prepoznali strast do igre in na kako ste jo do zdaj udeleževali?

V gledališko ustvarjanje me je privabil Vladimir Torov – Toro, ki me je povabil k sodelovanju pri predstavi Kje je Jezus. Mislim, da je bilo to leta 1999. Z njim in skupino drugih sem kar nekaj let sodeloval pri različnih projektih, eno sezono smo celo tekmovali v Impro ligi v KUD Franceta Prešerna, delali »flash mob« akcije za različna podjetja po vsej Sloveniji. Veliko različnih stvari. In predvsem zabavnih. Eden lepših spominov predstavlja sodelovanje na dnevih španske kulture v mladinskem centru. Uprizorili smo parodijo na takrat zelo priljubljene mehiške »žajfnice.« Z Matejo Žvižej sem deloval v KUD Mavrica, kjer smo naredili dve predstavi.

Leta 2008 me je Živko Beškovec povabil v Gledališče Zarja. Tisto leto smo na oder v

»Nesmiselno je, da mora mladostnik, ki je na robu tega, da si vzame življenje, čakati na pomoč več mesecev. Opažam, da so mladi, seveda ne vsi, a jih je zaskrbljujoče veliko, vedno bolj nezainteresirani za karkoli.«

režiji Mihe Alujeviča postavili predstavo Sen kresne noči. Do danes v mojem spominu nekaj najboljšega, kjer sem sodeloval. Nato je sledilo še kar nekaj predstav: Prav poseben par, Limonada Slovenica, Macbeth, Plen, Čaj za dve. Na vsako me veže veliko lepih spominov, predvsem na sodelovanje z nekaterimi danes žal pokojnimi gledališniki. Velik vtis je pustila predstava Blazinec, za katero smo leta 2015 na 54. Linhartovih srečanjih dobili vse nagrade. Tam sem sicer imel res zgolj obrobno vlogo. Vesel sem, da sodelujem tudi pri predstavi Pod svobodnim soncem, ki je plod sodelovanja več gledaliških skupin. Če bi moral izpostaviti najljubšo, je to predstava Pika, v kateri smo sodelovali tako člani kot mladinci in otroci Gledališča Zarja.

V skupino Škratovega lutkovnega gledališča me je povabila Breda Stepan in z njimi sodelujem že precej let. Je seveda drugačna izkušnja kot v Zarji, morda mi predstavlja še večji izziv, saj je ciljno občinstvo, torej otroci, najbolj brutalno iskreno. Res uživam v ustvarjanju zanje. Odkar sem član, sem imel priložnost sodelovati z vrhunskimi lutkovnimi ustvarjalci in režiserji. Na državnem srečanju lutkovnih in otroških gledaliških skupin Slovenije v Dolenjskih Toplicah smo leta 2019 za predstavo Friderik in Veronika v režiji Matevža Gregoriča prejeli zlato plaketo.

Bivališče, kjer ponujate storitve »couchsurfinga«, je v središču celjske umetniške četrti, katere dejaven del ste že skoraj od začetka. Kakšen pomen ima četrt za mesto in za vas osebno?

Celjska U4 ima po mojem mnenju velik pomen za kulturni in siceršnji utrip mesta. Skoraj vsak »couchsurfer«, ki sem ga gostil, je v svojem spletnem poročilu izpostavil U4 in njene ustvarjalce. Je zagotovo primer dobre prakse sodelovanja občine z ustvarjalci. Meni pomeni predvsem zelo dragocen socialni krog, kjer se počutim sprejeto, kjer se lahko v vsakem trenutku na nekoga obrnem, varnega, če hočete. Sploh v času pandemije je to prišlo do izraza. Lahko rečem, da imam veliko srečo, ker živim tu.

Foto: SHERPA

Prvi kavč Celja najdete v središču celjske umetniške četrti.

V butični trgovinici, ki so jo uredili ob večnamenskem prostoru za druženje, so ob domači ponudbi svoje mesto našli še drugi lokalni izdelki.

Marja in Lado sta že pred leti razmišljala, da bi lešnikovo zgodbo nadgradila s turizmom. Ideja je dozorela, ko je odrasel sin Aljaž.

»Slovenija je primerna za pridelavo lešnikov, čeprav niso sadna vrsta za neučakane. Za potico in veverice so lešniki na voljo kar hitro, za polno rodnost nasada morajo pridelovalci čakati tudi do dvanajst let. Količina pridelka je odvisna predvsem od vremena in morebitnih škodljivcev,« pravi Lado Košec.

Aljaž Košec nadaljuje lešnikovo zgodbo, ki jo je zastavil njegov oče.

Družina Košec iz Ločice ob Savinji ostaja zvesta tradiciji

Lešnikovo zgodbo pripovedujejo že skoraj štirideset let

Lešnikova potica, piškoti, poljubčki, rogljički ali ajdovi štruklji z lešniki so le nekatere sladke dobrate iz domačih lešnikov, brez katerih ne minejo božično-novoletni prazniki na kmetiji Košec v Ločici ob Savinji. Lado Košec je prve leske nasadil pred skoraj štiridesetimi leti in pri tovrstni dejavnosti vztraja še danes, ko s sinom Aljažem pomlajujeta tako nasad lesk kot starih sort jablan. Letošnjo jesen so Koščevi svojo lešnikovo zgodbo nadgradili. Registrirali so dopolnilno dejavnost turizem na kmetiji, katere rdeča nit so lešniki in domače mesnine. V butični trgovinici, ki so jo uredili ob večnamenskem prostoru za druženje, so ob njihovi domači ponudbi svoje mesto našli še drugi lokalni izdelki.

ŠPELA OŽIR

Kmetija Košec je imela v prostorih nad osrednjim gospodarskim poslopjem od leta 1966 do 1988 piščančjo farmo. Konec osemdesetih let se je preusmerila v rejo puijskov, pri kateri ostaja še danes. Marja in Lado sta že pred leti razmišljala, da bi lešnikovo zgodbo nadgradila s turizmom. Ideja je dozorela, ko je odrasel sin Aljaž, ki je z mladostno zagnanostjo in s svežimi idejami ter seveda ob veliki podpori staršev prevzel kmetijo. Prostore, kjer je bila nekoč piščančja farma, so povsem preuredili. Nastal je velik sodobno opremljen večnamenski prostor, v katerem še vedno prevladujejo les in podeželski elementi s kaminom, kar daje prostoru pri-dih domačnosti. Ko se na krožniku znajdejo še doma pripravljene tople

jedi in narezki iz domačih in lokalno pridelanih sestavin, katerih pika na i so lešniki, je užitek toliko večji.

Odločil se je za lesko

Lado v študentskih letih kot prevzemnik domače kmetije o sadjarstvu najprej ni razmišljal. Vse se je spremenilo, ko je spoznal »misijonarja« slovenskega sadjarstva Franca Lombergarja. »Vprašal sem ga za nasvet, kaj saditi, da ni danes zrelo in jutri gnilo. Odgovoril mi je, da lesko, ker je bil v tistem času prepovedan uvoz lešnikov v Jugoslavijo in je primanjkovalo tisoč hektarjev leskovih nasadov za lastno oskrbo. Upošteval sem njegov nasvet. Ljudje so najprej dvomili v moje početje, saj naj bi v Spodnji Savinjski dolini sadili hmelj in ne grmovja,« je malo v šali in malo

zares povedal Ločičan, ki je leta 1983 travnik ob gozdu v občini Tabor spremenil v nasad lesk. »Zgodba je bila prvih nekaj let bolj žalostna, ker nasad ni bil ograjen in so z njim veselo gospodarile srne. Z leti, ko sem po fakulteti imel več časa za to, je dejavnost počasi zaživela.«

Sušenje po naravni poti

Leskam ustrezajo vinogradniške lege, obsijane s soncem in z dobro humusno podlago. Ne ustrezajo jim kisla, mokra in ilovnata tla ter tudi ne preveč peščena. Lado in Aljaž zgodaj spomladi nasad najprej obrežeta, zaradi česar se grmi ne zgostijo, temveč pridobijo zračnost in dovolj svetlobe. »Tako kot ljudje imajo tudi leske rade dobro hrano, zato ne smemo pozabiti na dognovanje, če se da, tudi s hlevskim gnojem. Vsaj dvajset let na naši kmetiji nismo uporabili nobenega herbicida.« V nasadu podrast redno mulčijo. Do 15. avgusta položijo mrežo, ki jim je v pomoč pri pobiranju. Spravilo lešnikov sledi v zadnji tretjini septembra. »Nekaj jih popada na tla, preostale Aljaž spravi z vej s tresenjem grmov, kar je naporno opravilo. V nasadu lešnike nakladamo na prikolico in odstranimo listje iz pobranega pridelka, na domačem dvorišču odstranimo srajčke s plodov,« pojasni Lado in doda, da lešnike lahko uživamo gospo-

sušene, medtem ko dobijo pravo aromo in okus s praženjem. Po naravni poti sušenja na lesenem podu lešniki dosežejo primerno suhost – približno šest odstotkov – sredi novembra. Po opravljenem sušenju sledijo luščenje, prebiranje, shranjevanje in pakiranje.

Pisan nabor izdelkov

Član Slovenskega strokovnega društva lupinarjev pravi, da je pri lešnikih

dinjski del turistične kmetije poskrbi Marja. Za svoje izdelke so prejeli številna priznanja, med drugim je njihovo lešnikovo maslo septembra 2020 prejelo certifikat za enega od desetih najprestižnejših kulinarčnih in gastronomskih spominkov Evrope 2020 ter prišlo v izbor kulinarčnih in gastronomskih spominkov v sklopu projekta Slovenija – Evropska gastronomska regija 2021.

»Veliko nam pomeni tradicija, zato smo za ohranitev starih sort jablan – predvsem bobovca – poskrbeli tako, da sem jih cepil na novo podlago. Na delu zemljišča bomo namreč še vedno imeli nekaj avtohtonih jablan,« je izpostavil Aljaž Košec.

kot pri vseh drugih pridelkih lepo, da jih kmet zna pridelati, a pomembno je, da jih zna tudi prodati. Koščevim pri tem ne manjka iznajdljivosti. Postal so namreč pravi specialisti jedi in izdelkov iz lešnikov. Velik delež prodajo kot osnovni pridelek, torej kot sušeno in oluščeno jedrce za takojšnje uživanje ali praženje. Hkrati lešnike predelujejo v različne izdelke, na primer hladno stiskano lešnikovo olje, desertno lešnikovo olje, lešnikovo maslo, in sestavljene proizvode, kot so lešnikovi poljubčki, rogljički, ajdovi štruklji z lešniki, za katere tako kot za preostali gospo-

Nasad so povečali in pomladili

Članom družine Košec še posebej zato, ker se Lado in Aljaž ob vsem tem ukvarjata še s strojnimi in z gradbenim inženiringom ter sta obenem predana gasilca, dela nikoli ne zmanjka, zaradi česar se prav nič ne pritožujejo. Preden je zapadel sneg, so pomlajevali nasad leske in na območju starega visokodebelnega sadovnjaka posadili nove leske. »Veliko nam pomeni tradicija, zato smo za ohranitev starih sort jablan – predvsem bobovca – poskrbeli tako, da sem jih cepil

Prostore, kjer je bila nekoč piščančja farma, so povsem preuredili. Nastal je velik sodobno opremljen večnamenski prostor, v katerem še vedno prevladujejo les in podeželski elementi s kaminom, kar daje prostoru pridih domačnosti.

Za lešnikove poljubčke, rogljičke in ajdove štruklje z lešniki tako kot za preostali gospodinski del turistične kmetije poskrbi Marja.

na novo podlago. Na delu zemljišča bomo namreč še vedno imeli nekaj avtohtonih jablan,« pravi Aljaž.

V večnamenskem prostoru, ki z vso multimedijско opremo omogoča različne predstavitve in delavnice ter zaključnim družbam ponuja zasebna poslovna druženja in izobraževanja, bodo svoje mesto našli tudi mesečni dogodki na teme iz vsakdanjega življenja. Med njimi so volna in izdelki iz »filca«, domači čaji, urejenost in modne smernice, šiviljske delavnice, nega in ličenje z naravnimi ličili. Marja se namreč izvrstno znajde

tudi na omenjenih področjih. Vešča je pletenja in še marsikaterih drugih podobnih dekorativnih spretnosti, zaradi česar turistična kmetija odseva praznični duh.

Foto: Andraž Purg - GrupA

Lado Košec: »Zgodba je bila prvih nekaj let bolj žalostna, ker nasad lesk ni bil ograjen in so z njim veselo gospodarile srne. Z leti, ko sem po fakulteti imel več časa za to, je dejavnost počasi zaživela.«

Lado v študentskih letih kot prevzemnik domače kmetije o sadjarstvu najprej ni razmišljal. Vse se je spremenilo, ko je spoznal »misijonarja« slovenskega sadjarstva Franca Lombergarja.

Čeprav prisega na svinčnik in papir, je izurjen tudi v t. i. digitalni risbi.

Navdušenje nad risankami in risanimi junaki prenesel v posel

S svinčnikom in papirjem sledi sanjam

Laščan Simon Sanda je vsestranski ustvarjalni samouk in vizualni ustvarjalec, ki se v zadnjih letih največ ukvarja z ilustracijo, oblikovanjem, videoanimacijo, z ustvarjanjem maskot in z risanjem karikatur. Predvsem pa sta, kot pravi, njegova želja in poslanstvo ustvarjati vizualne podobe in zgodbe, ki navdihujejo ljudi in pozitivno vplivajo na svet. Čeprav je želja po risanju v njem tlela že od zgodnjih otroških let, najprej ni upal prisluhniti notranjemu klicu in je dovolil, da ga je življenje odpeljalo drugam. Ob pomembnem poslovnem prelomu se je pred približno desetletjem opogumil, izstopil z utečene in uhojene poti ter se podal v svoj svet risanja. V zadnjih letih svoje znanje z največjim veseljem predaja drugim. Predvsem otrokom in mladim želi pokazati, da je za uspeh in srečo treba prisluhniti srcu.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Simpatičen in zgovoren Laščan, ki se enako dobro kot z risbo izraža tudi z besedami, prizna, da je do vseh znanj in spoznaj prišel po ovinkih, po katerih ga je vodilo življenje. Vse, kar se je na tej poti naučil, z veseljem predaja naprej, najlažje v obliki risb. Tudi zato je pred leti ustanovil Zavod za izobraževanje v likovni umetnosti (Zavod ILU), v okviru katerega organizira najrazličnejše tečaje risanja, v prihodnjem letu pa želi narediti še korak dlje in vse to nadgraditi z likovno šolo. »Moj cilj je – in to skušam prenesti na otroke – da predvsem v najstniških letih ohranijo ustvarjalni zanos ter negujejo talent in ga tako ponesejo v odraslo dobo. Pomembno je, da jim povemo, da ni nič narobe, če sledijo notranjim željam po ustvarjanju, in jim tako pomagamo, da jih družba ne odnese v neke kalupe, v katerih potem mislijo, da morajo delovati,« pravi Sanda, ki je prepričan, da je vsak otrok edinstven.

Namen tečajev risanja ni le to, da se otroci, a tudi odrasli, naučijo osnov risanja, temveč da se udeleženci naučijo ustvarjalno razmišljati, poudarja. »Zdi se mi, da sta papir in svinčnik

najlažja in najhitrejša oblika tega, da ideje spraviš iz svoje glave, svoje domišljije in srca. Hkrati je to dobra terapija, če se počutiš utesnjeno ali se spopadaš z notranjimi strahovi. Nekateri pišejo, drugi pojejo, tretji rišemo. In tudi za to je dobro imeti neko osnovno znanje. Ne moreš narediti dobre pesmi, če nimaš osnovnega znanja. Isto je pri risanju in slikanju.«

Ob tem Simon Sanda pogosto poudarja, da za risanje človek ne potrebuje talenta, kot mnogi zmotno mislijo. »Seveda je tovrstna danost lahko zelo dobrodošla, a nikakor ni pogoj za risanje in drugo ustvarjanje. Kot pri vsaki drugi stvari, ki jo v življenju počnemo, sta potrebna predvsem želja in notranji žar.«

Sistem duši ustvarjalnost

Simon Sanda, ki se je v zadnjih letih iz tehničnega risarja in podjetnika že skoraj povsem prelevil v ustvarjalnega pedagoga, ugotavlja, da veliko otrok pri približno trinajstih, štirinajstih letih izgubi oziroma opusti tovrsten ustvarjalni način izražanja.

»Že v prvih letih šolanja veliko otrok izgubi notranji klic oziroma lastne sanje in postanejo del kalupa, ki ga je družba predvidela zanje. To ni dobro. Otroci morajo ohraniti lastno domišljijo, razmišljati mimo tega, kar je tradicionalno in predvideno. Tako se bodo lahko razvijali v samostojne osebnosti in tudi našli tisto, kar jih v življenju zares veseli. Le tako bodo lahko razvili vse, kar se skriva v njih. V vsakem otroku pa se skriva veliko.«

»Človek za risanje ne potrebuje talenta. Seveda je tovrstna danost lahko zelo dobrodošla, a nikakor ni pogoj za risanje in drugo ustvarjanje. Kot pri vsaki drugi stvari, ki jo v življenju počnemo, sta potrebna predvsem želja in notranji žar.«

vstopu v osnovno šolo. »Ko otrokom na tečajih rečem, naj narišejo, kaj želijo postati, ko bodo odrasli, večinoma rišejo ekonomiste, direktorje. Ko se pogovorimo in rečem, naj narišejo tisto, kar si res želijo, narišejo, kako imajo svoj konjeniški klub, kako plešejo balet, sedijo za krmilom velikega letala ali se podajo v vesolje,« razlaga sogovornik. »Že v prvih letih šolanja veliko otrok izgubi notranji klic oziroma lastne sanje, postanejo del kalupa, ki ga je družba predvidela zanje. To ni dobro. Otroci morajo ohraniti lastno domišljijo, razmišljati mimo tega, kar je tradicionalno in predvideno. Tako se bodo lahko razvijali v samostojne osebnosti in tudi našli tisto, kar jih bo v življenju zares veselilo. Le tako bodo lahko razvili vse, kar se skriva v njih. V vsakem otroku pa se skriva veliko.«

Otroci ob razlagi risb, ki jih ustvarijo, velikokrat povedo, zakaj so narisali ravno to, kar so. K temu jih ne usmeri srce, ampak starši. Kot ugotavlja Sanda, jih že zelo zgodaj odrasli nagovarjamo, kako naj začrtajo svojo poklicno pot, seveda povsem racionalno, skozi naše oči. »Usmeri se v ekonomijo, boš dobil boljšo službo, izberi strojništvo, delavcev na tem področju primanjkuje. Tako mladi le na logični ravni izbirajo svojo življenjsko pot, kar je v resnici grozno,« je prepričan. Ob tem ugotavlja, da sočasno s tem, ko družba mlade sili v določene tirnice, tiste, ki želijo ostati svoji, označi za čudake.

Tehnološke spremembe ustvarjajo nove poklice

Simon Sanda z veseljem ugotavlja, da imajo danes mladi vendarle več možnosti, da se lahko odločijo za eno od ustvarjalnih poti. Tehnološke spremembe in digitalizacija namreč v ospredje vedno bolj potiskajo nove poklice, ki temeljijo na ustvarjalnosti. »Modni, grafični, spletni oblikovalec, ustvarjalec animacij ali risank, ki so danes zelo priljubljene, tako v poslu kot pri otrocih. Tudi industrijski oblikovalci, arhitekti,

Vpliv družbe in odraslih na otrokovo razmišljanje se kaže tudi že precej prej, že kmalu po

»Vsako jutro se zbudim z namenom, da bi ustvaril nekaj, kar bo navdihnilo ljudi. To so lahko ilustracija, grafično oblikovanje, logotip, risba, videoanimacija, spletna stran ali dobro opravljena storitev. Pri vsem tem je najpomembnejše, da to naredim z dobro voljo, s pozitivnim pristopom, z veliko mero ustvarjalnosti in učinkovito. Vedno iščem nove rešitve, spremljam nove tehnologije in svoje znanje brez zadržkov delim,« pravi Simon Sanda, ki mu je zelo blizu tudi rek znamenitega Walta Disneyja: »Vse naše sanje se lahko uresničijo, če imamo dovolj poguma, da jim sledimo.«

Simon otroka v sebi ohranja tudi z druženjem s svojimi tremi otroki Mišo, Patrikom in Lili. (Foto: SHERPA)

Simon Sanda je ustvarjalec številnih blagovnih znamk in grafičnih rešitev, ilustrator otroških knjig, številnih kratkih stripov, ilustrira za časopise, revije in podjetja. Uživa tudi v risanju karikatur.

urbanisti izhajajo iz risanja. Vse to so poklici, za katere so potrebni tako ustvarjalnost kot znanje ter svinčnik in papir. Brez ustvarjalnih inovacij ne bi bilo digitalizacije, močno se razvijata tudi 3D-modeliranje in navidezna resničnost. Vse to so področja, kjer bodo delovali ustvarjalni ljudje. »Žal, kot še ugotavlja, izobraževalni sistem temu še ne sledi, saj je ur likovnega in glasbenega pouka v šolah vedno manj.

Vse naštet, podkrepjeno z novimi digitalnimi izkušnjami, ki jih je prineslo obdobje t. i. koronakrize, je Simona pripeljalo do tega, da se je odločil mladim v Sloveniji ponuditi edinstven program likovnega izobraževanja. Sistem je povzel po glasbenih šolah, ki nudijo nižjo, višjo in tudi visoko stopnjo izobraževanja. »Otroci hodijo v glasbeno šolo redno več let. Izberejo si glasbilo in vsako leto nadgrajujejo znanje. Enako bomo v likovni šoli začeli pri osnovah in iz leta v leto znanje nadgrajevali,« opiše idejo in glavno razliko med šolo in posameznimi tečaji. »V tem primeru bo to sistemsko in načrtno učenje otrok od šestega leta,« pravi Simon. Kot je pojasnil, je do te ideje prišel predvsem zato, ker se število ur likovnega pouka v šolah zmanjšuje in je tudi sicer v okviru predmeta (pre)malo pravega likovnega izražanja. »Tudi sicer so vsebine v šolah morda že rahlo zastarele. Pri nas bomo skušali uvesti bolj sodoben pristop in ga nadgraditi s smernicami, kako lahko mladi ta znanja prenesejo tudi v poklice.«

Ker je želja vseh, ki pri projektu sodelujejo, predvsem, da bi bilo to izobraževanje dostopno čim širšemu krogu, so se odločili, da bodo šolo prenesli na svetovni splet. Otroci bo za sodelovanje vseh devet let potreboval računalnik, svinčnik in papir. Ob začetku šolskega leta bo vsak udeleženec prejel tudi komplet nekoliko bolj profesionalnih potrebščin za likovno ustvarjanje. »Ideja je, da bi otroci devet let razvijali osnovna znanja in našli svoj slog ustvarjanja. Seveda jim bomo znotraj tega ponudili tudi možnost podrobneje spoznati posamezna področja, kot je na primer ustvarjanje stripov, animacij, modnega in industrijskega oblikovanja. Pri tem bomo sodelovali s priznanimi slovenskimi ustvarjalci, ki jim bodo prisluhnili tisti, ki bodo želeli. »V poučevanje bomo s sodelavci vpeljali veliko didaktičnih veščin, ki so zelo pomembne za izražanje samega sebe. Tudi fraktalna risba je med njimi. Pri njenem poučevanju se nam bo pridružila Manja Koren Kodele, ustvarjalka, ki deluje in raziskuje na tem področju,« Simon na kratko predstavi e-likovno šolo, ki bo v poskusni izvedbi zaživela že kmalu po novem letu.

Po strojni in podjetniški »avanturi« se je vrnil k osnovam

Simon Sanda pravi, da je bilo risanje njegova prva ljubezen, ki še vedno traja. Kot deček se je navduševal nad risankami, ki so jih v 80. letih vrteli po televiziji, od Smrkcev, čebelice Maje, Baltazarja, Bojana do Tarzana, He-Mana, Supermana in drugih takrat priljubljenih likov. Zelo rad je prebiral tudi stripe Mikija Mustra, Zabavnike z Miki Miško in drugimi Disneyjevimi junaki, veliko se je v otroških letih družil s stripovskimi junaki jugoslovanske scene, kot so bili Zagor, Blek, Komandant Mark in ostali.

Čeprav so bile njegove želje ob koncu osnovnošolskega izobraževanja še močno povezane z risanjem, ga je šolska pot popeljala v nekoliko

bolj tehnične vode. »Najraje od vsega sem risal, a ravno veliko izbire za šolanje v tej smeri v bližini doma takrat nisem imel. Ker sem vedel, da se v strojni šoli še največ riše, predvsem seveda najrazličnejši načrti, sem se odločil za vpis v takratno tehnično šolo v Celju, smer strojništvo. Po srednji šoli sem imel možnost, da bi izbral oblikovno šolo v Ljubljani ali likovno akademijo, ampak nisem imel dovolj poguma in samozavesti, zato sem sledil množici in se vpisal na strojno fakulteto v Mariboru,« opiše svojo izobraževalno pot, ki ni sledila njegovim sanjam.

Po uspešno končanem študiju se je zaposlil v mariborskem podjetju za energetske sisteme, kjer je bil zaposlen štiri leta. »Vse je bilo res odlično. Urejeno podjetje, dobro in redno plačilo, super sodelavci in šefi. Vseeno me je notranji glas nagovarjal, naj naredim spremembo,« se spominja. Kmalu sta s prijateljem ustanovila podjetje za robotiko, kjer je skrbel za tehnološki in oblikovni razvoj osebnih robotov ter robotov za varovanje. »Tu sem se prvič srečal tudi z grafičnim in industrijskim oblikovanjem,« pove.

Kljub zaposlitvi, kjer je lahko sprostil del svoje ustvarjalnosti, je njegov glavni sprostitevni ventil še vedno predstavljalo večerno risanje. K risanju in predvsem risanim junakom se je začel pogostejše zatekati, ko si je ustvaril družino. »Najprej sem risal za otroke, kasneje z njimi,« se spominja.

Ko je leta 2008 udarila še vsesplošna gospodarska kriza, ki je močno prizadela področje gradbeništva in je posel začel usihati, se je pojavila priložnost, da je Simon obrnil list v življenju in naredil še en korak bliže k sebi. Tako je leta 2008 ustanovil podjetje Studio Sanda in se povsem posvetil oblikovanju, spletnemu nastopu, risanju in videoanimaciji. Zadnjih nekaj let se vedno več ukvarja s poučevanjem v okviru tečajev, ki jih prireja in vodi v okviru Zavoda ILU. »Vesel sem, da lahko znanje predajam naprej, sploh mladim, ki se še odločajo, kaj bi v življenju radi počeli. Posebej vesel sem, da sem vsem, predvsem samemu sebi, dokazal, da je mogoče preživeti in živeti, tudi če slediš sebi, svojemu notranjemu glasu in greš svojo pot. Bistvo je, da znaš v tem, kar počneš, uživati in si za to tudi pošteno plačan.«

Ustvarja za ljudi

S tem, ko si je Simon upal stopiti na samostojno pot in slediti lastni ustvarjalnosti, je vendarle moral sprejeti tudi določene kompromise. A je vselej poskrbel, da tržni del ni prevladal nad ustvarjalnim, ki je prihajal iz srca. Hkrati je tlakoval tudi podjetno pot, za katero vemo, da ni vselej lahka. »V Sloveniji je še vedno močno zakoreninjen sindrom revnega umetnika. Nekako prevladuje prepričanje, da mora biti umetnik reven. Ni res. Ni potrebe, da je ustvarjalec, ki sledi

sebi, reven. To, kar počneš, je lahko ustvarjalno in kakovostno. Delo je lahko plod tvojega notranjega jaza. Je pa treba te ideje in delo znati predstaviti in ne nazadnje tudi prodati,« pravi. »Največje zadovoljstvo pri ustvarjanju je, in to skušam predati tudi otrokom na tečajih, da s svojim delom, ki prihaja iz srca, razveseljuješ tudi druge. Saj umetniki ne ustvarjamo samo za sebe. Ni moj namen, da sem ustvarjalen in da rišem ter potem svoja dela skrivam doma v predalih. Ne. To želim svetu pokazati, ljudi želim s tem razveseliti.«

Prizna, da tudi sam pozna kar nekaj ustvarjalcev, ki ne delijo njegovega mnenja in menijo, da bodo izgubili del sebe, če se bodo prilagodili trgu. »Tudi sam kdaj naredim stvari, ki jih nikomur ne pokažem in so samo moje, a me kot ustvarjalca vseeno najbolj osreči in izpolni, ko lahko s svojo ustvarjalnostjo osrečim druge. Tako želim mlade naučiti, naj ustvarjajo za lju-

di. V resnici vsi ustvarjamo za ljudi, ne glede na to, ali rišemo ali počnemo karkoli drugega,« pravi.

Eden od načinov, kako nasmeji ljudi, so v zadnjem obdobju spet vedno bolj priljubljene karikature. Pri tem mora biti ustvarjalec, kot pravi Sanda, pazljiv, da ostaja znotraj okvirov dobrega okusa. »Vedeti mora, komu je karikatura namenjena. Nikoli se ni dobro pretirano šaliti iz človekovih lastnosti, na katere je že sam nekoliko občutljiv.« Ker je vsak obraz drugačen, ni pravila ali »šablone«, po kateri bi karikature ustvarjal. »Za to, da narišeš dobro karikatur, moraš biti predvsem dober opazovalec,« pravi in doda, da se mu še ni zgodilo, da kdaj ne bi vedel, kaj pri kom izpostaviti. »Je pa treba biti pri tem seveda pazljiv, sploh pri ženskah, da ne pretiravaš z nosovi, zobmi in ušesi. Glede tega so moški pri tem precej manj občutljivi,« še doda.

S hčerko ustvaril podobo pogumne Pie

V dneh pred prazniki se je Simon Sanda razveselil novega izdelka, ki je plod uspešno izpeljanega projekta. Tokrat je moči združil z dvanajstletno hčerko Mišo, ki uspešno stopa po njegovih stopinjah. Na povabilo sta ustvarila ilustracije za zgodbo, ki jo je ubesedil šestošolec Theo Mihajlovič. Zgodba je pred dnevi izšla tudi v knjižni obliki.

Pogumna Pia reši božič je prva iz zbirke zgodb zvezdnih dogodivščin, ki je ugledala luč sveta. Gre za zgodbo, ki jo je za šolsko nalogo lani decembra zapisal dvanajstletni Theo. V šolski spis, kar je zgodba najprej bila, je vložil veliko truda in izdelek je bil temu primerno dober. Zato se je Theova mama odločila, da bo zgodbo izdala v knjižni obliki, za kar je potrebovala tudi ilustracije. Pomoč je poiskala pri prijateljici Petri Škarja, ki jo je napotila do Simona. In tako sta v čarobno zgodbo deklice Pie vstopila Simon Sanda in njegova hči Miša. »Ko smo se srečali in dogovorili za sodelovanje, sem predlagal, da bi bilo najbolje, če bi pri tem sodelovala tudi Miša, saj je otroška domišljija velikokrat precej barvitejša od odrasle. In ker je Theo star toliko kot Miša, se mi je to zdela res dobra kombinacija,« o začetku sodelovanja pove Simon.

»Pri nastajanju del za otroke je dobro, da pri tem sodelujejo, saj je končni izdelek tako pristnejši.«

Ker bi bila ilustracija celotne knjige za Mišo ob številnih drugih obveznostih, ki jih ima, prevelik zalogaj, sta se oče in hči odločila, da bo ona ustvarila like, on pa bo na podlagi teh likov ilustriral knjigo. »Ko sem prebrala zgodbo, sem si takoj v glavi ustvarila podobo Pie, ideje sem črpala iz številnih drugih risank, ki sem jih videla. Takoj sem vedela, da moram tigrčku nadeti nagajiv obraz in da mora imeti škrat Copatko velike copate,« pove Miša in prizna, da je bila prepričana, da je ustvarjati slikovno podlago za knjigo veliko bolj preprosto.

Pri delu sta se z očetom lepo dopolnjevala, Miša ga je, potem ko je ustvarila podobo likov, ves čas usmerjala. »Tako mi je veliko lažje, saj odrasla domišljija ni tako pestra in pisana kot otroška. In zato mi je v zelo veliko pomoč, da imam otroka, ki je zelo talentiran in hkrati tudi zelo rad riše, si v glavi riše te sveto-ve in jih potem prenaša na papir,« je Simon ponosen na hčerkino delo.

Trgovinica Dobrine je rezultat sodelovanja Luke Gmajnerja in njegove partnerke Tine Goropevšek. Čeprav gre za majhen prostor, imata z njim veliko načrtov.

Podjetniška zgodba, dišeča kot kruh

Le moka, voda, sol in ljubezen

Da do dobrih stvari ne moremo priti z ubiranjem bližnjic, je vodilo butične trgovine Dobrine, kjer vsak dan diši po svežem kruhu. Testo z drožmi ima dovolj časa, da bakterije in kvasovke opravijo svoje delo, kar privede do posebnega okusa in hrustljave skorje pekovskih izdelkov. Te ustvarja še ne tridesetletni kuharski mojster Luka Gmajner. Ne potrebuje več budilke, da vstane ob treh zjutraj, zakuri v peči in roke zakoplje v testo. Nova podjetniška zgodba mu omogoča način življenja, kjer lahko ob kulinarinem ustvarjanju čim bolj uživa v družinski sreči.

TINA STRMČNIK

»Na kruh ne gledam kot navaden smrtnik, ampak vsak hlebec opazujem nekoliko »piflarsko« – prerežem ga in ugotavljam, kako debelo skorjo ima, zanima me, kakšna je njegova zgradba in kakšen je njegov okus.« Tako pravi Luka Gmajner iz Nove Cerkve, ki mu je bil poklic položen v zibelko. Njegova babica je bila kuharica in odkar ve zase, jo je rad opazoval pri delu. Pomagal ji je pri peki tort, potic

za gostinstvo in turizem je opravljal z lahkoto, ob tem je imel dovolj časa za iskanje odgovorov na vprašanje, kako postati čim boljši v svojem poklicu.

Okužen s kulinarčno mrzlico

Četudi je vedno sanjal, kako bo v kakšni dobri restavraciji vihtel kuhalnico, je med študijem številne delovne izkušnje nabiral v strežbi.

»V Sorževem mlinu, ki je star več kot 800 let, moko meljejo na kamne, ki jih poganja reka. Ko tej moki dodam kvasovke, slednje ponorijo. Če te moke kdaj zmanjka in jo poskusim nadomestiti s katero drugo, učinek ni enak.«

in drugih dobrot. Ko so njegovi sošolci v drugem razredu sanjali o poklicih astronauta, košarkarja ali odvetnika, je izstrelil, da želi biti kuhar. Takrat se mu je smejal cel razred. A ko se sedaj sreča z nekdanjimi sošolci, beseda večkrat nanese na to, da so se njegove otroške želje uresničile.

Večkrat je slišal prepričanje, da je za kuharja dober tisti, ki mu pač ne bo šlo nič drugega. Luki se ni bilo težko učiti, lahko bi se odločil za kateri drug poklic. A misel, da bi lahko morda nekoč sam snoval dovršene jedi, mu ni dala miru. Obveznosti v celjski srednji šoli

Še danes se mu zdi, da je bila to dobra odločitev. Tako je spoznal številne kuharske mojstre. Poleg tega se je naučil, kako se je treba pogovarjati z gosti, kar se mu še zdaleč ne zdi nepomembno. »Številni snovalci odličnih krožnikov, ki so bolj navaženi dela v ozadju, namreč težko stopijo pred ljudi,« je pojasnil.

Da fant iz Nove Cerkve ni od muh, je ob opravljanju izpita, ko je bilo treba predvideti jedilnik za poseben dogodek, ugotovila njegova profesorica v mariborski višji strokovni šoli za gostinstvo in turizem Mojca

Polak. Čeprav je njen študent ves čas, predviden za izpit, porabil za pisanje odgovora na prvo vprašanje, je v njegovem razmišljanju videla nekaj več. Svetovala mu je, naj delo v strežbi obesi na klin, in ga napotila v uk h kuharju Borutu Jovanu.

Tako je mladenič, ki je o visoki kulinariki požiral knjige, spremljal objave na spletu in v domači kuhinji izvajal različne poskuse, dobil mentorja, ki ga je docela okužil s kulinarčno mrzlico. Še en val navdušenja je prineslo leto sodelovanja z Markom Pavčnikom v restavraciji Pavus.

Od krompirja do šefa

Ko se je v Novem Celju odprla restavracija Galerija okusov, je tam najprej poprijel za študentsko delo. Sčasoma je postal pomočnik Boruta Jovana in po njegovem odhodu prevzel vajeti. »Začel sem pri krompirju, končal sem kot glavni v kuhinji,« je dejal.

In dodal, da se mu to zdi prava pot, kako naj bi v poklicu napredoval mlad človek. »Tudi to, da si »lomiš hrbtenico« ob čiščenju posode za umivalnikom,

vodi do tega, da znaš kot vodja kuhinje sčasoma gostom ponuditi nekaj svojega. Ko najdeš svojo filozofijo, postaneš uspešen,« je povedal.

V obdobju, ko je imel številne delovne obveznosti, ni imel časa razmišljati o svojih ciljih. To se je spremenilo med epidemijo koronavirusa, ko je gostinstvo za nekaj časa obstalo. »Moji pogledi so se spremenili tudi zato, ker sem postal očka. Želel sem si, da bi lahko več časa preživel z družino. Vleklo me je na svoje.«

Do čarovnije brez kemije

Ko so bile številne dejavnosti zaprte, je pekel kruh z drožmi in ga

»Danes vem o kruhu že kar veliko, a še zdaleč ne vsega.«

Na policah butične trgovine v celjskem mestnem jedru je vsak dan od 15 do 20 pekovskih izdelkov.

Tina Goropevšek skrbi, da je prodajalna prisrčna in da se ljudje ob obisku prijetno počutijo.

dal poskusiti prijateljem in sosedom. Ljudem je bil všeč, naročila so se začela vrstiti. »Preden sem odprl podjetje, sem podaril ogromno kruha. Spoznal sem, da pri njegovi pripravi izjemno uživam, in tako je padla odločitev, kaj bi rad počel.«

»Že v srednji šoli so nas spodbujali, da smo bili čim več v stiku z ljudmi. Pol decembra smo dijaki na primer preživali v Cankarjevem domu, kjer smo stregli na različnih protokolarnih prireditvah.«

Čeprav ljudje v zadnjem času na novo odkrivajo peko tako pripravljenega kruha, gre po Lukovih besedah za prvinsko živilo, ki so ga ljudje uživali že pred vrsto leti, ko še ni bilo industrijskega kvasa. Čarovnija se zgodi, ko zmešamo moko in vodo, kamor se naselijo bakterije in kvasovke iz okolja ter začnejo proizvajati ogljikov dioksid. Sogovornik veliko pozornosti namenja izbiri moke. Polnovred-

na mleta žita kupuje v Sorževem mlinu v Novi Cerkvi, belo moko v Brinečevem mlinu na Rečici ob Savinji. Za okus doda še ščep soli. »Moka, ki je mleta na kamen, presejana na roke, ima neverjetno energijo. Če uporabljaš tako dobre sestavine in delaš z veseljem, po-

tem ne more biti drugače, kot da nastane res dober kruh.«

Brez bližnjic

Če lahko kruh naredimo le s tremi sestavinami, zakaj se torej v to živilo, namenjeno za množično potrošnjo, prikrade toliko dodatkov? Luka Gmajner je pojasnil, da skušajo peki z njimi izboljšati moko slabe kakovosti. Ker ne delajo po naravnem postopku in ker

testo nima časa, da bi se v njem razvilo vretje, uporabljajo dodatke tudi za to, da bi kruh dlje časa ostal svež.

Kadar je testo pravilno fermentirano, bakterije in kvasovke prebavijo moko. To pomeni, da tudi tisti, ki so občutljivi na gluten, in tisti, ki imajo sladkorno bolezen ali druge zdravstvene težave, ob uživanju izdelka nimajo težav. Zaradi fermentacije ima kruh poseben okus in je dlje časa svež, je razložil. Medtem ko je industrijska priprava živil po njegovem opažanju sinonim za ubiranje bližnjic. »Vsak človek ima svoj okus, vsak se odloča po svoje. A odločitev, kakšen kruh bomo jedli, je odločitev, ki lahko vpliva na naše zdravje. V tem pogledu je uživanje ob dobri hrani lahko nekaj modrega.«

Celjani obožujejo čebulo

Trgovnico v Prešernovi ulici sta si zamislila z dekletom Tino Goropevšek. »Ona je glavna v

Partnerja sta zasebno in poslovno. »Ker morava skrbeti za posel, se ob tem nimava časa prepirati zaradi česar koli drugega,« se je pošalil vrhunski kuhar, ki je zdaj tudi butični pek.

prodajalni, jaz imam glavno vlogo v proizvodnji. Vedno, ko pridem v Celje, sem vesel, ko vidim, da je Tina kaj spremenila ali kaj dodala. Njena zasluga je, da je prodajni prostor prisrčen. Obiskovalci nama radi povedo, da se tukaj počutijo tako, kot bi prišli domov,« je dejal Luka.

Na policah te butične pekarnice je vsak dan od 15 do 20 pekovskih izdelkov, gre za različne vrste kruha in pekovskega peciva. V dopoldanskem času je na primer veliko zanimanja za pogače z različnimi nadevi. Slednje pripravita tako, da zadostita tako željam veganov, vegetarijancev in vsejedcev. Med sladkimi dobrotami med drugim najdemo cimetove rolice in buhteljne.

Ponudba se iz tedna v teden spreminja, odvisna je od letnega časa in od sestavin, ki so na voljo, prav tako je cilj preizkušanje novih receptov. »Čebulni kruh sva na primer naredila mimogrede in ugotovila, da ga Celjani obožujejo. Če ga ob koncu tedna ni, so ljudje kar začudenji.« Stranke jima dajo veliko idej o tem, kaj si še želijo. Nekdo je pred časom na primer želel testo za pico in zdaj po njem povprašujejo tudi številni drugi kupci.

Posel človeka najde sam

Dobrote z drožmi pečeta v posebnem prostoru v bližini doma. Načr-

tujeta še novo, sodobnejšo stavbo, v kateri bi rada uredila kuhinjo in manjšo butično jedilnico. Luka za različne naročnike namreč še vedno pripravlja pogostitve, kulinarčne večere in izobraževanja. Med drugim kuha za doživetje Velenje underground, ko gostje Muzeja premogovništva Slovenije večerjajo 160 metrov pod zemljo, in za Skrivnostno večerjo, ki jo organizira Tehnopark Celje. »Rad kuham in res bi bilo nespametno, da bi nehal. Ljudje me namreč prosijo, naj pripravim kaj zanje. Če človek dobro dela, ga posel sam najde, pomembno je le, da ohranja raven kakovosti.«

Načrtov ne manjka

S partnerko imata nekaj načrtov tudi glede poslovnih prostorov v Prešernovi ulici v Celju. Spomladi bi rada uredila teraso in ponudila prigrizke v sodelovanju z drugimi butičnimi ponudniki, ki ponujajo namaze, mesnine in dobra vina, skratka marsikaj, kar se poda h kruhu.

Mlada podjetnika v mestnem jedru opažata pozitivne spremembe in vedno več dogajanja. Tisti, ki govorijo, da so ulice mrtve, so premalo v mestu, pravita. In dodajata, da sta s prodajo zadovoljna. »Če nisi požrešen, imaš hitro dovolj. Plačo imava, stroške pokrijeva, poslujeva pozitivno,« sta omenila. Luka je izpostavil, da z enim lokalom sicer ne bosta obogatela, a jima omogoča način življenja, ki ga želita. »Ko se lotiš družinskega posla, bolje veš, kaj delaš in zakaj,« je dejal. In dodal, da se mu zdi nekaj najlepšega, da je sodelavec s svojo izbranko, ki bo spomladi postala njegova žena.

Foto: Andraž Purg – GrupA

»Nikoli nisem imel rad domačega branja. A obožujem vse knjige, ki so povezane s kulinariko.«

Testo, ki ga mladi kulinarčni navdušenec zamesi zjutraj, vzhaja cel dan in celo noč. Fermentira najmanj 18 ur, preden se znajde v peči.

»Če želiš biti dober kuhar, moraš to delo opravljati s strastjo, moraš ga imeti rad in pri tem uživati. Poklic je namreč težek, fizično naporen in še stresen. Delovni čas je pogosto daljši kot ustaljenih osem ur. Če se ob tem človek ne počuti dobro, pogori.«

Odkar so ga omrežile droži, se zdi Luki Gmajnerju priprava kruha s kvasom preveč divja in hitra.

S Stadlerjevimi vlaki
Slovenske železnice
trenutno posodablja
svojo floto.

Slovesno obeležili 130 let Savinjske železnice

56 tisoč pragov dolga lestev v svet

27. decembra 1891 je po železniški progi od Celja do Velenja zapeljal prvi vlak. 38 kilometrov dolg železniški odsek, ki so ga v pretežnem delu zgradili z zasebnim denarjem in so ga takrat upravljale Štajerske deželne železnice, je bil pomemben predvsem zaradi razvoja velenjskega rudnika lignita in šoštanske tovarne usnja. Železna cesta je omogočila gospodarski razvoj krajem, ki jih je povezovala, in tako se je po nekaj desetletjih prvotni industriji, ki je progo »zgradila«, pridružila še lesna. Ob letošnjem jubileju je po tirih Savinjske železnice, katere vsakdan so sicer skoraj pol stoletja stari vlaki, zapeljal najsodobnejši vlak Slovenskih železnic. Novodobno udobje potovanja po tirih so preizkusili številni gostje, med njimi tudi večina županov vseh treh dolin, ki jih povezuje proga.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Sodoben švicarski vlak Stadler je na slovesno pot krenil z Železniške postaje Celje. Z njim so se popeljali predstavniki družbe Slovenske železnice, ministrstva za gospodarstvo, župani, podžupani in drugi predstavniki lokalnih oblasti.

Vlak se je na poti ustavil v Žalcu, na Polzeli, v Šoštanju, Velenju in Šmartnem ob Paki,

kjer je bila v Martinovi vasi tudi osrednja slovesnost ob jubileju savinjske železniške proge. Prav Občina Šmartno in njen mladinski center sta bila nosilca priprave projekta jubileja.

»Danes si ne znamo predstavljati, kakšen pomen je imela v tistem času gradnja železniške proge skozi naš kraj. Ne samo, da smo se tako povezali s svetom, razvoj se je začel tudi v našem okolju. Možnosti potovanja zaradi različnih potreb, prevoz surovin, blaga in drugih dobrin ter veliko delovnih mest so pomenili bistven prispevek k napredku našega kraja. V nadaljevanju se je pomembnost železne ceste le še stopnjevala, ko je cvetela trgovina z lesom iz Zgornje Savinjske doline in je industrijska proizvodnja Šaleške doline osvajala ter oskrbovala dobesen del Balkana in se prebijala v Evropo,« je med drugim povedal župan Šmartnega ob Paki **Janko Kopušar**. Kot je poudaril, so Šmarčani na železnico zelo ponosni, verjamejo, da bi ji lahko v sodelovanju z državnimi službami in gospodarstvom vrnili vsaj del nekdanjega pomena. Seveda brez načrtnih vlaganj in posodabljanj ne bo šlo. In tega se zavedajo tudi pri državnem podjetju Slovenske železnice.

»Teh 130 let je prineslo napredek za razvoj krajev ob Savinjski železnici predvsem v gospodarskem smislu, a tudi

Darja Kocjan, direktorica potniškega prometa Slovenskih železnic, je napovedala, da bo že do konca prihodnjega leta tudi po savinjski progi vozilo nekaj sodobnih vlakov.

na turističnem področju. Ko je postal prevoz z vlakom pomembna oblika trajnostne mobilnosti, si v Mestni občini Celje želimo, da bi država čim prej začela načrtovati povezavo z Domžalami, do koder manjka približno 40 kilometrov železniške proge. S tem bi omogočili učinkovit javni potniški promet na odseku Murska Sobota-Maribor-Celje-Ljubljana-Koper in to bi bilo za Slovenijo izjemno pomembno,« je ob jubileju dejal celjski župan **Bojan Šrot**.

Bo posodobitev prinesla preporod?

Trenutno stanje Savinjske železnice je vse prej kot bleščeče. (Pre)počasna posodobitev in spremenjene navade ljudi so botrovale počasnemu zatonu tirnega potovanja, ki

Duh tedanjega časa, prežetega z nostalgijo in romantiko meščanskega življenja, so kostumografsko, z značilno garderobo tedanjega časa, za jubilejni dogodek oživel člani Kulturno-umetniškega društva Zarja Trnovlje.

Na železniški postaji Šmartno ob Paki je na ogled razstava 56 tisoč pragov dolga lestev v svet.

Takšne gneče na potniških vlakih, ki vozijo po Sloveniji, sicer ni, bodo pa sodobnejši vlaki morda ljudi ponovno prepričali, da bodo pogostejše sedli nanje.

V Šmartnem ob Paki je bila nekoč ena pomembnejših postaj na poti med Celjem in Velenjem.

»27. december 1891 je bil dan, ko je po savinjski progi uradno zapeljal prvi vlak. Ob 8. uri zjutraj je s celjske železniške postaje z zelenjem in s štajerskimi grbi krenil slavnostno okrašen vlak, ki ga je vlekla lokomotiva Austria. Med gosti so bili visoki politični in gospodarski predstavniki z deželnim glavarjem grofom Wurmbrandom na čelu. Vlak se je ustavljal na vseh prav tako slavnostno okrašenih postajah in postajališčih ter pozdravljal množice ljudi, ki so se zgrinjele proti postajam, da bi bile priče temu tako dolgo in težko pričakovanemu dogodku. Na postaji Rečica (Ritzdorf) so poslanci že ob sprejemu prvega vlaka pozdravili deželnega glavarja s prošnjo, da bi se njihova postaja preimenovala v postajo Šmartno ob Paki (St. Martin/Pack). V Šoštanju so ob prihodu vlaka zadoneli možnarji, župan Johann Scharner je imel govor, gospodična Sofija Woschnagg pa je deželnemu glavarju Wurmbrandu izročila šopek. Na velenjski postaji je vlak pričakalo mnogoštevilno plemstvo, med njim tudi lastnica Velenjskega gradu, grofica Bianca Adamovich s svojo družino. Po slovesnosti na postaji se je vlak vrnil do Pesja in po industrijskem tiru zapeljal do velenjskega premogovnika v Škalah, kjer je bil za visoke goste organiziran slavnostni banket. Že naslednji dan se je po savinjski progi vzpostavil redni javni promet,« je zapisano v nedavno izdanem zborniku.

Za dvig gospodarstva, narodne zavesti in odpravo revščine

Ob koncu 19. stoletja je bila gradnja železniških prog glavni pogoj za dober in uspešen razvoj industrije ter trgovine, za dvig gospodarstva, narodne zavesti in odpravo naraščajoče revščine. Železnica je povezovala kraje, v katerih je že bila uveljavljena industrija ali so imeli pomembno gospodarsko vlogo, s kraji, kjer bi lahko izkoriščali naravna bogastva. Gospodarski razlogi za gradnjo in donosnost železniške proge Celje–Velenje, dolge 48 kilometrov, so temeljili na delovanju rudnika lignita v Velenju, premogovnika in kamnoloma južno od Žalca, gozdnem bogastvu zahodnega Pohorja, razvoju kmetijstva in obrti. Vlak je imel pomembno vlogo tudi pri razvoju turizma in družabnega življenja.

Še več zanimivih podatkov o gradnji in pomenu te železne ceste je zbranih v zborniku z naslovom *Že dneve in tedne ... že 130 let*, ki ga je ob jubileju in znatni podpori Občine Šmartno ob Paki izdal Muzej Velenje.

Kot še razkrivajo dokumenti, je bila pot od prve ideje o gradnji Savinjske železnice do končne umestitve v prostor in izvedbe zelo dolga, projekt se je vmes večkrat spremenil in potonil v pozabo. A ko so začeli progo graditi, so jo izjemno hitro tudi zgradili. Gradnja prve štajerske lokalne železnice se je namreč začela 24. aprila 1891, 27. decembra isto leto so progo tudi slavnostno odprli, pred tem so opravili tudi vse varnostne preizkuse. Osem mesecev za 38 kilometrov je nekaj, o čemer lahko danes le sanjamo.

Foto: SHERPA

se v zadnjih letih spet prebujata. Tudi država je prepoznala pomen tovrstnega prometa in že napovedala nova vlaganja v posodobitev prog ter voznega parka.

Infrastrukturni minister Jernej Vrtovec je ob nedav-

nem obisku Celja napovedal nadgradnjo in prenovo železniške proge Celje–Velenje. Projekt je ocenjen na 90 milijonov evrov. Izvajali ga bodo med letoma 2023 in 2028 in bo zajemal obnovo tirov, ukinitve nivojskih prehodov,

gradnjo podhodov ... Po ministrovih besedah se je priprava projektne dokumentacije že začela. Tako bo tudi ta del Slovenije res trajno mobilni, je dejal, prepričan, da se bodo ljudje potem lažje odločali, ali se bodo v Celje ali Velenje na-

mesto z avtomobilom odpravili z vlakom.

»Do konca leta 2022 bomo že imeli tudi delno posodobljen vozni park z 52 novimi vlaki, od tega jih bo 21 z dizelskimi motorji, ki bodo primerni tudi za vožnjo po

tej enotirni neelektrificirani železniški progi. Nekaj starega voznega parka bo tudi po tej modernizaciji še vedno vozilo po tej progi, a upamo, da bomo s tretjim sklopom nabave, ki ga že načrtujemo, zamenjali celoten vozni park,« je dejala mag. Darja Kocjan, direktorica potniškega prometa Slovenskih železnic.

Kljub zastarelemu voznemu parku število prepeljanih potnikov, ki za pot med Celjem in Velenjem porabijo približno petdeset minut, od osamosvojitve Slovenije ne upada. Leta 1992 so vlaki na tej progi prepeljali 258 tisoč oseb, leta 2019, v zadnjem predkoronarnem letu, 360 tisoč. »Ta proga je zelo pomembna za potniški promet, zagotavlja namreč primerno dnevno selitev tako delovnega prebivalstva kot tudi dijakov in študentov. Vemo, da se že tradicionalno ogromno otrok z vlakom vozi v srednje šole v Celje iz vseh regij v okolici – iz Posavja, Zasavja, rogaškega in savinjskega konca,« je še izpostavila Kocjanova in dodala, da so v letu 2020 zaradi znanih razmer prepeljali manj potnikov, malo manj kot 200 tisoč. »Pri tem se, kot je še poudarila, letos potniki spet vračajo.

Na osrednji slovesnosti je legendarni Oto Pestner zapel zimzeleno pesem 30 let.

Borut Kramer, vodja Mestnega kina Metropol, dobitnik plakete državnega sveta za prostovoljstvo

Med ponosom in žalostjo

Je znana celjska »faca«. Pogosto ga boste srečali v Stanetovi ulici, kjer ima prostore njegovo podjetje in kjer je v bližini Mestni kino Metropol, njegov žilvenjski projekt. »Čeprav sem rojen leta 1969, ko je človek poletel v vesolje, se najbolje počutim doma, na Zemlji,« pravi Borut Kramer. In v Celju, lahko dodamo. Njegov prispevek na področju urbane kulture je opazen že dve desetletji. Zaradi zanesenjakov, kot je on, ima mesto še vedno bogato kulturno ponudbo, med drugim tudi umetniških filmov.

TATJANA CVIRN

Ko je julija 2004 pod okriljem Društva za ustvarjalnost Filter, ki ga še vedno vodi, Kramer prevzel zaprti kino Metropol in s skromno ekipo sodelavcev, filmskih navdušencev, obudil njegovo delovanje, se je poteza verjetno marsikomu zdela nekoliko nerealna. A mestni kino od takrat uspešno deluje, in to kljub številnim težavam, ki so se pojavljale na njegovi poti in kljub temu, da po vseh teh letih še nima dvorane, v kateri bi lahko brez skrbi opravljal svoje poslanstvo. Usoda kina je negotova, odvisna bo od novih lastnikov čudovite Plečnikove stavbe, kulturnega spomenika v Vodnikovih ulici. Tudi zato ima podelitev ene od letošnjih plaket Državnega sveta Republike Slovenije ob mednarodnem dnevu prostovoljcev simbolni pomen, saj jo je prejel Borut Kramer, ki gotovo ni prostovoljec v običajnem pomenu te besede.

Tudi sam je bil presenečen, ko je izvedel za priznanje. Saj ne, da se v minulih letih nihče nikoli ni spomnil na pomen delovanja društva in kina. Mestna občina Celje je društvu Filter za njegovo ohranjanje in oživljanje urbane kulture ter inovativne projekte leta 2011 podelila bronasti grb. Tudi sicer Kramer pohvali dobro sodelovanje z občinskim vodstvom, ki pa

kinu ne more zagotoviti druge primerne dvorane, saj je v mestu ni.

Navdušenje nad računalniki

Dijaška leta Boruta Kramerja so bila čas navduševanja nad prvimi računalniki. V podjetju družine Zlatečan se je po končani elektrošoli učil osnov grafike in spoznaval možnosti, ki jih nudi računalniško oblikovanje. S tem se ukvarja še danes v svojem podjetju s trem zaposlenimi.

Ko je začel, je nekaj časa delal za takratne Celjske kinematografe, ki so imeli tri kinodvorane v mestu. Borut je s kolegom Rokom Hojnikom in Tomažem Fludernikom pripravljal reklamne objave, ki so bile na sporedu pred predstavami, in plakate za filme, ki so viseli v številnih vitrinah po mestu in okolici. Danes so vsi podatki na spletu in vitrine so le še spomin starejših Celjanov ...

V tistem času so začeli delovati tudi kinematografi Planeta Tuš in mestne dvorane so kmalu morale zapreti vrata. Nekaj časa se je Borut nato ukvarjal s pripravami

grafičnega oblikovanja na povednikov za Tuševe kinematografe, pri čemer je hvalen Tanji in Mirku Tušu, ki sta mu dala priložnost, da so skupaj gradili znamko Planet Tuš. Ob tem omeni tudi dolgoletna poslovna partnerja in prijatelja Boštjana Verdnika in Zorana Golca, s katerima je povezan že od začetka delovanja.

Iz kavarne v Metropol

Ko je podjetje Engrotuš prodalo dejavnost kinematografov, se je Borut lotil drugih poslov. V modi so bile inter-

»Borut Kramer je predvsem prostovoljec in organizator, ki s svojimi idejami in znanjem na področju kulture daje navdih marsikateri društveni organizaciji v Sloveniji.« (Iz utemeljitve plakete Državnega sveta RS. Predlagatelja sta bila Zavod 116 iz Celja in državni svetnik mag. Marko Zidanšek.)

netne kavarne in tudi Celje je dobilo svojo. Internetna kavarna Stane je delovala v prostorih blizu Metropol. Šlo je za občinski in projekt takratnega ministrstva za informacijsko družbo. »Ustanovil sem društvo Filter, ki je prevzel dejavnost kavarne. Izdajali smo tudi časopis Filter – vodnik urbane kulture, ki je napovedoval različne prireditve in prinašal tudi druge vsebine o dogajanju za mlade, saj so v Celju delovali Kljub, Barfly, Zamorc ...« se spominja Kramer. A vodnik je bil obsojen na propad, pravi Kramer, saj je internet začel »lomastiti« na vseh področjih.

V kavarni je takrat deloval tudi filmski poznavalec Peter Zupanc. »Bolelo ga je, da je bil Metropol zaprt in nago-

Tam, kjer je bil prej ogromen projektor, so z nakupom novega v Metropolu pridobili tudi prostor za majhno pisarno, v kateri visijo spominski plakati z minulih koncertov in s podpisi umetnikov.

Programski vodja Metropolu Samo Seničar in Borut Kramer

»Nisem prostovoljec v klasičnem pomenu besede. Verjetno sem veliko stvari naredil prostovoljno tako v okviru kina kot osebno. Vsega ne moreš ovrednotiti z denarjem.«

Pri vходу v kinodvorano sta panoja, ki obiskovalcem prikazujeta prelomnice v bogatem razvoju kinematografije v Celju in zgodovino Metropolu.

prevzame in ponovno odpre. Res smo se odločili, da to naredimo. Na ministrstvu za kulturo nam je pomagal Tone Freljih, na občini smo dobili zeleno luč. Ministrstvo nam je dalo denar, ki smo ga porabili za nujno obnovo dvorane. K sodelovanju smo povabili prekaljenega operaterja Braneta Godnika, Peter Zupanc je skrbel za program,« se so govornik spominja začetkov mestnega kina pred dobrimi 17 leti. Ker je imel Metropol tudi bife, je bilo mogoče iz njegovega prihodka financirati dejavnost kina. »Kapitala nismo imeli in tudi vlaganje v kino ni nikogar zanimalo, saj je bila stavba v postopku denacionalizacije, kar sem ugotovil šele kasneje,« razlaga Kramer, ki je svoje prve korake na področju kulture naredil kot kostumograf plesne predstave Freddyjeve nočne more (avtoric Save Malenšek in Goge Stefanović Erjavec). Med svoje začetke šteje tudi sodelovanje z Modno-revivalnim teatrom Moret, ki ga

je vodila Vladimira Skale, in sodelovanja s celjskim podjetjem Metka, za katerega je izdelal sejemske prostor na Sejmu mode v Ljubljani.

Kredit za nov projektor

»Ljudje so potrebovali ponudbo mestnega kina, obisk je bil dober, prirejali smo tudi koncerte. Postali smo del mreže izbranih evropskih artistskih kinematografov Europa Cinemas, s financiranjem dejavnosti ni bilo večjih težav,« se spominja Borut Kramer, ki je z odhodom Petra Zupanca na Kitajsko moral najti novega programskega vodjo. K sodelovanju je povabil Sama Seničarja. »Poznal sem ga iz Kljuba in mu ponudil delo. Ugriznil je v to kislno jabolko in kino vodi še danes. Na začetku sem mu rekel, da bova zmagala, ko bova stopila v polno dvorano in ne bova poznala ljudi v njej. Dokler sta v njej sedela moja mama ali njegova sestra, to

ni bilo dovolj. »Ta preskok se je kmalu zgodil.

Samo Seničar pa ni le odličen programski vodja kina Metropol. »Dobil sem tudi iskrenega prijatelja, ki ima na življenje svoj lasten pogled in je velikokrat tudi kritik mojega dela, ki ga upoštevam in spoštujem. Če danes ne bi bilo njega, bi sam verjetno projekt Mestni kino Metropol že opustil,« odkrito priznava Borut Kramer.

V zadnjih letih je bilo treba streti še en trd oreh, imenovan digitalizacija kinematograf. Denacionalizacijski postopek je bil leta 2013 končan in stavbo z dvorano vred sta dobili Kapitalska zadruga in Deželna banka Slovenije. A če je hotela ekipa Metropol iti v korak s časom, se je morala sama lotiti reševanja velikega finančnega projekta digitalizacije. Filmski center RS je obljubil 50 odstotkov sredstev, predračun za nov projektor in vse, kar je sodi-

pogodbe z novim lastnikom stavbe, podjetjem Minis, ki jo je kupilo v začetku leta. Sprijaznili smo se s tem, da to, kar bo, ni odvisno od nas. Ko smo imeli sestanek z novim lastnikom, smo mu podarili knjigo Kult(ur)na posojilnica, ki smo jo leta 2019 izdali skupaj z Zgodovinskim arhivom Celje in s celjsko enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije. Vsebuje dokumente o tem, kako bogato preteklost imata stavba in z njo kinematografska dejavnost v Celju, da bi lastnik vedel, kaj ima. Vse leto se že pogovarjamo, pa še vedno nimamo pogodbe,« povzema Kramer trenutno stanje. Pogodba z Deželno banko Slovenije je določala, da je društvo plačevalo najemnino v višini 450 evrov, krilo vse stroške in tudi vse, kar se pokvari ali uniči. Največji strošek predstavlja ogrevanje, dvorano namreč grejejo s kurilnim oljem. »Dotrajano peč smo pred leti na lastne stro-

Med spoštovanja vrednimi kolesarskimi podvigi je tudi dirka po Mongoliji, kjer so udeleženci ob neverjetnih pogledih na pokrajino in ljudi kar malo pozabili na težavnost. Borut Kramer je pot prevozil s prijateljem Urbanom Majcnom. (Foto: osebni arhiv)

»Ko smo organizirali koncerte na prostem, sem trepetal, da ne bi šlo kaj narobe. V mislih sem že videl časopisne naslove v smislu pobral denar in pozabil na varnost obiskovalcev ...«

lo zraven, je znašalo kar sto tisoč evrov. Društvo je vzelo kredit in spet za nekaj let podaljšalo delovanje mestnega kina.

Vmes se je društvo odpovedalo kavarni in jo dalo v najem Braniboru. »S cigaret-nim zakonom se je promet prepolovil. Nato so prenavljali ulico in spet je obisk padel, položnice pa so prihajale,« pojasnjuje sogovornik to odločitev.

»Česar ne moreš spremeniti, je boljše pustiti pri miru.«

Bogata preteklost, kako naprej?

»Marsikdo iz drugih krajev reče, da bi nam moralo Celje dati zlato medaljo za vse, kar delamo. Občina nam sicer pomaga s sredstvi iz razpisov, a pomembna podpora so ljudje, ki hodijo v kino. Kljub vsemu to ni zagotovilo za njegovo dolgoročno delovanje, saj v tem času še vedno nimamo

ške zamenjali in tako prepolovili strošek za ogrevanje, ki se trenutno giblje med pet in deset tisoč evri na leto – odvisno od zime.«

Še eno težko preizkušnjo so ustvarjalci v Metropolu preživeli ob izbruhu epidemije, ko je bila kinodvorana kar sedem mesecev zaprta. Pri tem je bila pomembna vsakršna pomoč, kot na primer tista iz Europa Cinemas, ki je denar, ki ga sicer Metropol dobi konec leta, nakazala takoj, kar je bilo zelo dragoceno. Ministrstvo za kulturo mu je letos prvič dodelilo vse možne točke na razpisu in najvišjo možno subvencijo. Ob ponovnem odprtju so v Metropolu hvaležni obiskovalcem, ki so se vrnili, pa tudi šolam, ki pomagajo tako, da pripeljejo v dvorano mlade v okviru filmske vzgoje. Obiskovalci kinodvoran torej še ne bodo izumrli? »Kino je vedno preživel, ne glede na spremembe. Produkcija filmov narekuje obisk.

Vprašanje je, kako se bodo odločili svetovni filmski velikani, v kolikšni meri jim bodo pomembni obiskovalci kinodvoran. »Ogled filma ni le zabava, na čemer gradijo velika kinematografska središča, kjer v dvorani lahko zraven ješ in piješ in počneš še marsikaj ... »V primeru Metropol gre za ogled zahtevnejšega umetniškega izdelka in tudi za druženje. Tega ne moreš narediti v domači dnevni sobi,« je prepričan Borut Kramer, ki si iz radovednosti pogosto ogleda kinodvorane po svetu. Eno bolj razkošnih dvoran je videl v mongolskem Ulan Batorju.

Sprostitev na kolesu

In kaj je počel tam daleč na vzhodu? Kolesaril! To je namreč njegov konjiček, ki ga vsako leto vodi na različne konce domovine in tujine. V družbi prijateljev in družine prevozi v toplejših mesecih leta po pet tisoč kilometrov in več. Kolesarska dirka po Mongoliji je bila 700 kilometrov dolga preizkušnja v šestih dneh, ki si jo je zadal pred dve-ma letoma za svojo 50-letnico. »Začeli smo pri 0 stopinjah Celzija in končali pri 40. Kondi-

cijo sem imel, saj sem že prej veliko kolesaril in tudi nehal kaditi.« Slednje se mu je zdela ena najtežjih življenjskih preizkušenj. A uspelo mu je in za zdaj vztraja.

Kolo ga spremlja marsikje: ko je šel na primer s kolegom na sejem v Bruselj, se je del poti proti Liegeu, po trasi znane ko-

»Z nekaterimi se v življenju nehote meriš. Ko slišiš njihovo zgodbo, se začneš spraševati, zakaj tudi sam ne bi zmo-gel česa podobnega. Tako deluje vse skupaj. Če tega ne bi bilo, bi bili še vedno vsi na drevesih, tako pa je očitno nekoga zanimalo, kaj je spodaj ...«

Borut Kramer pred Mestnim kinom Metropol, ki ga je društvo Filter prevzelo pred 17 leti. Mnogi si brez kakovostnih filmov ne znajo predstavljati kulturne ponudbe mesta.

lesarske dirke, peljal s kolesom tudi sam. Bilo je res enkratno, ljudje so trobili in mahali, kot bi bil na pravi dirki! Letos je kolesaril v Srbiji, prevozil pot med Opatijo in Dubrovnikom, turo okrog Kanina ...

V preteklih letih je veliko igral nogomet, zadnja leta je tega manj. Še vedno pa sodeluje v ekipi Art Football team Slovenija, ki jo je Matjaž Pi-

s kolesom, nazaj ga odpeljejo z avtom.

V življenju nima posebnih želja in visokih ciljev. Hvaležen je za družino in si želi zdravja, kar je v teh časih želja slehernega. Upa, da bo življenje kmalu spet takšno, kot je bilo nekoč, čeprav v isti sapi priznava, da po eni strani ni slabo, da smo se v času epidemije malo ustavili v nebrz-

»V bilanci pri svojih 50 letih sem ugotovil, da je moj največji dosežek – ob tem, da imam družino – ta, da sem nehal kaditi. Zdi se mi, da je bilo to najtežje v mojem življenju.«

kalo sestavil leta 2008, ko je bilo evropsko nogometno prvenstvo in so ekipe literatov in umetnikov iz nekaterih evropskih držav odigrale nekaj vzporednih tekem ter se tudi malo kulturno udeleževale. Dve tekmi je Borut organiziral tudi v Celju. Kadar so tekme po Sloveniji, se v katerega od oddaljenih krajev odpelje kar

danem hlastanju za vsem, kar je na voljo. »Ponosen sem tudi na Metropol, a hkrati žalosten, ker nam je postalo vseeno, kaj bo z njim zaradi razmer, na ktere nimamo vpliva.« Bo novo leto vendarle prineslo rešitev in ohranitev mestnega kina, kot ga poznamo in cenimo?

Foto: Andraž Purg – GrupA

Borut Kramer na svojem delovnem mestu. Kruh si služi z grafičnim oblikovanjem.

Beležimo spomine

Dobra fotografska bera leta 2021

Celo leto je bilo že drugač zaznamovano s pandemijo covid-19. Ne, ne moremo mimo. V januarju 2021 bi lahko mirno rekli: druga sezona, prva serija ... In vendar se je zgodilo marsikaj.

Zame je bilo to zelo turbulentno leto. Kljub bližnjemu srečanju s covidom, posledično bivanju v bolnišnici in izgubi meni ljube osebe kot posledice te epidemije, se je zgodilo veliko

zanimivega in veselega. Tukaj je nekaj izbranih utrinkov. Seveda jih je bilo veliko več, tako kot vsako leto. S pandemijo ali brez. Če želite spremljati naše zanimive zgodbe, predlagam, da se naročite na edini tednik celjske regije, ki z besedo in fotografijo popisuje pomembne mejnike že več kot 75 let. Želim vam srečno in predvsem srčno v 2022.

Andraž Purg – GrupA

Pred finalom pokala NZS v Kopru med Celjem in Olimpijo

Center Celja je ob prazničnih lučkah zasijal kot nekdaj.

Hrabri novi svet

Celje je dobilo novega škofa.

Spust vidre v Savo pri Zidanem Mostu

Spet en dober teren

Protesti

Prvo cepljenje proti covidu v Celju

Razstava Muzeja novejšje zgodovine Celje ob 75-letnici Novega tednika tudi v Laškem

Državno gasilsko
tekmovanje v Celju

Poklon celjskim
olimpijskim legendam

Neobičajni zimski
vremenski pojavi

V času dirke Po Sloveniji je Celje
dihalo s kolesarji brez mask.

Decemberski sneg – kot nekoč

Še korak do novega leta ...

Zaobljube naj postanejo **CILJI**

Novo leto je tik pred vrati in s tem zaobljube, ki so pogosto povezane z izgubo odvečne telesne teže, z razstrupljanjem telesa po decembrskih obloženih mizah ali s kajenjem. Zanje je velikokrat značilno tudi, da ne uspejo, če se ljudje ne lotijo pravega postavljanja ciljev in če je motivacija prenizka. Ponavadi traja samo januarja, nato splahni ...

SIMONA ŠOLINIČ

Navada je železna srajca, ki jo je težko odvreči, zato morda ni odveč, če pri odločitvah, da se boste slabih razvad znebili, niste osamljeni, saj je zelene cilje ob ustrezni podpori precej lažje doseči. Ni namreč mačji kašelj zbrati moč za ustrezno pripravljenost za spremembo življenjskega sloga, ki se ji morata nujno priključiti še dobra mera volje ter nepogrešljiva bolj ali manj zvrhana in čim bolj dosledna mera samodiscipline.

Za prve informacije, kako do kakovostnejšega življenjskega sloga, ki se bo zagotovo v neskomni meri odražal v vašem boljšem fizičnem in duševnem počutju, lahko med drugim potrkate na vrata osebnega zdravnika ali zdravstvenovzgojnega centra oziroma centra za krepitev zdravja, ki delujejo v okviru zdravstvenega doma. Tako si boste – kljub epidemiji – zagotovili informacije, kako varno, postopno in z ustrezno strokovno pomočjo do izpolnitve no-voletne zaobljube oziroma zelenega cilja.

Da boste svoje zaobljube lahko uresničili, si morate postaviti realne cilje. »Začrtanih ciljev naj ne bo preveč, saj bo v nasprotnem primeru zmanjalo časa, da bi vse uresničili. Prav tako si za začetek postavite manjše, kratkoročne cilje, ki naj bodo natančni, merljivi, dosegljivi in časovno omejeni.« svetujejo pri Zvezi potrošnikov Slovenije. Če smo že dlje ujeti v vzorec slabih prehranjevalnih navad in nabiranja prekomerne telesne mase, je pomembno, da se zavedamo, da do sprememb ne bo prišlo čez noč. Spreminjanje naših navad je namreč dolgotrajen proces, ki zahteva disciplino in vztrajnost. Postavljanje in uresničevanje manjših ciljev, s katerimi postopoma uvajamo spremembe, nas lahko motivirata, da lažje dosežemo dolgoročni cilj, to je zdrav življenjski slog.

»Prav tako ljudje ne smejo obupati, če jim zastavljene ne uspe izpolniti. Proces vzpostavitve zdravega in uravnoveženega načina prehranjevanja ne deluje po principu »vse ali nič«, zato do sebe ne smejo biti prestrogi in si lahko dovolijo manjša odstopanja,« še dodajajo v zvezi.

VZTRAJNOST!

Vaše zaobljube naj postanejo cilji. Svetujemo vam, da si cilje začrtate po tako imenovani metodi SMART. Ob tem ne pozabite, da naj bo samo en cilj (dolgoročen), ki naj bo sestavljen iz manjših (kratkoročnih) ciljev. In ne pozabite: cilj je tudi pot.

METODA SMART

- S** (ang. specific) – natančno določen cilj
- M** (ang. measurable) – merljiv
- A** (ang. achievable) – dosegljiv
- R** (ang. realistic) – dosegljiv, tudi tehten
- T** (ang. timely) – časovno omejen

Dieta ali uravnovežena prehrana?

Namesto da se ljudje poslužujejo raznovrstnih omejitvenih diet, ki obljublajo hitre rezultate, bi morali spremeniti prehranjevalne navade. Samo tako bodo z rezultati dolgoročno zadovoljni. Če se izgube telesne mase lotijo na nezdrav način, obstaja velika verjetnost,

da bodo dosegli tako imenovani učinek jojo, kar pomeni, da se bodo že izgubljeni kilogrami vrnili. In ker je cilj ne le shujšati, temveč telesno maso tudi zadržati, bodo ljudje to dolgoročno najbolj zanesljivo dosegli tako, da bodo poskrbeli za zdravo in uravnoveženo prehrano ter primerno telesno dejavnost.

Prekomerno telesno težo naj bi imelo 44 odstotkov svetovne populacije. Učinek jojo je naj-

hujša nočna mora vseh, ki želijo težo znižati. Statistika kaže, da se pri 80 odstotkih tistih, ki uspejo izgubiti vsaj desetino svoje teže, v enem letu teža znova poveča, mnogim celo za več, kot pa se je pred tem zmanjšala. Pri mnogih posameznikih se telesna masa dodatno poveča po vsakem neuspelem poskusu hujšanja, kljub temu da njihov vnos energije ostaja občutno nižji kot pred dieto.

To smo dokazali tudi v našem projektu Akademija zdravega življenja, ki smo ga pripravljali s skupino 24alife, ki je partnerka svetovno znane klinike Mayo. Spomnimo, kaj smo vam že takrat položili na srce. Ne razmišljajte o cilju, raje energijo in čas izkoristite za učenje o zdravih navadah, sprememba na tehtnici pa naj bo le posledica zdravega načina življenja. Spremembe se ne zgodijo čez noč. Slabih navad, ki ste jih pridobili v življenju, ne morete preprosto vreči skozi okno. Iz življenja jih morate odnesti počasi – po korakih. In takrat pridejo rezultati. Zato je pomembno vztrajanje.

Ne izpuščajte obrokov

Če ste mislili, da boste prej in lažje shujšali, če boste izpu-

ščali obroke, potem se morate zavedati, da v tem ni ravno veliko resnice. Teoretično bi sicer tako pojedli manj kalorij čez dan, vendar se v praksi izkaže, da kasneje zaradi lakote, ki je posledica izpuščanja obrokov, pojedete še več bolj kalorične in manj zdrave hrane, zato izpuščanje obrokov ne pripomore k učinkoviti izgubi kilogramov. Dodatno zmanjšanje vnosa hrane povzroči tudi podoben odziv telesa kot pri stradnanju. Metabolizem se upočasni, telo črpa zaloge iz mišic, obrambni mehanizmi energijo iz hrane shranjujejo v obliki maščobnih zalog. Si res želite še več maščob in manj mišičnega tkiva?

Zato ob zaobljubah pozabite na diete in se osredotočite izključno na svoje prehranjevalne navade. Mogoče samo na redno zajtrkovanje, uživanje manj sladkih prigrizkov ali zmanjšanje količine soli v prehrani. Na papir si zapišite tri prehranjevalne navade, ki jih morate spremeniti, in ga obesite na vidno mesto, npr. na hladilnik. Vsak dan odključajte navado, ki ste se je držali. Na koncu tedna se za uspešnost ne pozabite nagraditi. A naj to ne bo tortica, temveč sproščujoča kopel ali sprehod v naravi.

Razstrupljanje

Predvsem v začetku leta je zelo priljubljeno razstrupljanje. Večina gre za kratkotrajne prehranske načrte, ki obljublajo, da bomo »v sedmih dneh očistili in obnovili telo«. Največkrat gre za čiščenje s sveže stisnjenimi sokovi, postom ali s prehrano, ki temelji samo na enem živilu. Poleg tega je na tržišču še kopica prehranskih dopolnil, ki obljublajo razstrupljanje, čeprav pri nobenem dopolnilu ni popolnoma jasno, proti kakšnim strupom deluje, še manj, kako.

»In čeprav se sliši mikavno, da lahko samo v nekaj dneh ali tednih iz telesa »odplakemo« vse, kar smo z leti nezdravega življenjskega sloga vnesli v telo, naše telo žal ne deluje

tako,« pravijo pri nacionalnem spletnem portalu Prehrana.si, ki ga podpira tudi Ministrstvo RS za zdravje.

Študije so pokazale, da nobeno sadje in zelenjava ne moreta zares razstrupiti

našega telesa, vendar lahko ima nju- no pogostejše uživanje veliko drugih prednosti, saj varuje naše zdravje in telo ščiti pred zunanjimi ter notranjimi stresnimi dejavniki. Prav tako Evropska agencija za varno hrano ni odobrila nobene prehranske trditve v zvezi z razstrupljanjem, saj znanost ni postregla z nobenim dokazom, da bi kakšna snov v našem telesu delovala tako. Manjše uživanje sladkorja in predelanih živil nas prav tako ne bo razstrupilo, a bo pripomoglo k bolj zdravi telesni teži, manjši možnosti za razvoj srčno-žilnih bolezni in diabetesa.

»Da ljudje ne bi zaužili in v svojem telesu kopičili obstojnih organskih onesnažil ter težkih kovin, lahko največ naredijo za to pristojne organizacije, ki lahko omejijo ali prepovejo uporabo teh snovi v kmetijstvu in industriji, čeprav nekaj malega vendarle lahko naredimo sami: izogibajmo se mastnim kosom mesa in živalski maščobi. Pa tudi velikim ribam, kot sta npr. losos in tuna, ki ju zamenjajmo z manjšimi ribami, ki so nižje na prehranjevalni verigi. Takšne so sardele in skuše, a tudi sicer vsaj občasno namesto mesa raje pojedimo obrok stročnic,« še svetujejo na portalu Prehrana.si.

Alen Lamper, atlet in tekmovalac Exatlona

Ne lenari niti prvega januarja

Alen Lamper prekipeva od energije. Usmerja jo v različna področja. Dolga leta je bil zvest košarki. Ko je spoznal, da ima večji potencial v atletiki, se je preusmeril v tek. Ob tem mu ni težko zavihati rokavov in priskočiti na pomoč na dedkovi kmetiji ali se pomešati med sadike šipka ter poskrbeti, da bo njegova letina čim boljša. Letos si je zadal posebni izziv. Kot tekmovalac Exatlona je pod vročim karibskim soncem premagoval najrazličnejše poligone. To ni bil njegov prvi medijski podvig. Bil je že del oddaje Preživetje v divjini. Pred nekaj leti se mu je za las izmuznil laskavi naziv naj maturanta, ki ga naša medijska hiša po izboru bralcev podeljuje najbolj karizmatičnim maturantom iz naše regije.

ŠPELA OŽIR

Zgovoren enaindvajsetletnik iz Zadobrove pri Celju že kot majhen otrok ni mogel biti pri miru. Starši so njegov višek energije prepoznali in ga usmerili v šport. Zelo dobro se je znašel na plesnem parketu, a se je zaradi prijateljev odločil za košarko, pri kateri je vztrajal vse do začetka srednje šole. »Igral sem v obrambnih vrstah. Zaradi vzdržljivosti in hitrega teka sem se namreč lahko zelo hitro vračal v obrambo,« pripoveduje Alen, ki se je v prvem letniku srednje šole začel spogledovati z atletiko.

Izbral je atletiko

Njegova uradna atletska pot se je začela, ko ga je eden od znancev povabil na trening na Kladivar. V trenutku je vedel, da je to zanj. Dodatno potrditev je dobil, ko je le štirinajst dni po prvem treningu v teku na deset tisoč metrov osvojil tretje mesto na državnem prvenstvu v Slovenji Gradcu. To je bila najboljša možna spodbuda za nadaljnje treniranje. Najbolj ga je navdušil tek na tri tisoč metrov z zaprekami. »Tekoč v tej disciplini mora med tekom tudi razmišljati, kako bo energijo privarčeval za ovire, ki tekmovalca dodatno utrudijo,« pojasni nekajkratni državni prvak, ki je med svojimi uspehi najbolj ponosen na osebni rekord v kategoriji tri tisoč metrov z zaprekami. »Zame je to dober rezultat, medtem ko mi do novega državnega rekorda še manjka nekaj treninga.«

Exatlon kot izziv

Če k njegovi dobri fizični pripravljenosti dodamo še ambicioznost, samozavest in odprtost, dobimo točno tisto, kar potrebuje tekmovalac Exatlona. Ko je zasledil, da Planet TV išče tekmovalce za ta televizijski športni šov, ni niti za trenutek okleval. Prijavil se je in bil med več kot dva tisoč kandidati izbran v ekipo. Takšnim in drugačnim poligonom na plažah

Zgovoren enaindvajsetletnik iz Zadobrove pri Celju že kot majhen otrok ni mogel biti pri miru. Starši so njegov višek energije prepoznali in ga usmerili v šport.

Ne počiva niti prvega januarja, ko začetek novega leta proslavi tako, da se kopa v mrzli Savinji pri Špici.

Dominikanske republike je bil dobro kos zaradi svoje vzdržljivosti in hitrosti. Kot za šalo je premagoval nasprotnika za nasprotnikom in če bi bil še za odtonek natančnejši pri metu, bi bil zagotovo med finalisti oddaje. Kot rekorder po številu nastopov je izpadel tik pred tem.

Med šipkom in fitnessom

Po treh mesecih se je vrnil v Slovenijo, kjer se je odločil za nekaj sprememb. Še naprej bo treniral atletiko, a manj kot do zdaj, ko je imel na teden vsaj osem treningov. Preostanek časa bo po novem posvetil fitnessu, ki si ga želi postaviti doma v Zadobrovi, kjer mu že zdaj ne more biti dolgčas. Kot nekdajemu dijaku programa kmetijskopodjetniški tehnik mu je v veliko veselje skrb za nasad šipka in ribeza. Poleg šipkovega vina izpod njegovih rok nastaja še metin sirup. Z veseljem priskoči na pomoč stricu in dedku na bližnji kmetiji. Ob vsem tem je še študent Visoke šole za varstvo okolja v Velenju, zato si lahko mislite, da nikoli ne gleda v zrak. Ne počiva niti prvega januarja, ko začetek novega leta proslavi tako, da se kopa v mrzli Savinji pri Špici.

Foto: SHERPA

Košarko je treniral do prvega letnika srednje šole, ko se je že bolj začel spogledovati z atletiko.

Z Exatlona je za spomin prinesel nekaj rekvizitov.

Alen Lamper je član Atletskega društva Kladivar Celje in državni prvak v teku na tri tisoč metrov z zaprekami. (Foto: osebni arhiv)

Kot za šalo je premagoval nasprotnika za nasprotnikom in če bi bil še za odtonek natančnejši pri metu, bi bil zagotovo med finalisti oddaje. (Foto: Planet TV)

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Je Huda mravljica hodila po konjiškem trgu?

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

Huda mravljica – kdo je ne pozna? Pesmico se otroci učijo že več kot 50 let in napisal jo je Konjičan Branko Rudolf. Rodil se je leta 1904 v trški hiši, na sedanjem naslovu Stari trg 37, vendar je že kot mladenič zapustil Konjice in odšel na šolanje v Maribor. Bi lahko bilo res, da se je Huda mravljica sprehajala po konjiškem trgu?

Bi lahko bilo res?

Ko sem naletel na zapisano besedilo Hude mravljice, sem ugotovil tri podrobnosti, iz katerih sklepam, da je zaradi spleta dejstev praktično nemogoče, da bi Branko Rudolf navdih za besedilo pesmice našel v mariborskih ulicah, ampak ga je našel tam, kjer je preživel otroštvo – njegova Huda mravljica se je »sprehajala« po konjiškem Starem trgu. Prvo dejstvo, ki me navdaja s

tem razmišljanjem, je v verz »... po trgu je hodila,« ... Podoba konjiškega trga se je za vedno vtisnila v Brankove misli, saj je tam živel, ustvaril najlepše otroške spomine in imel skozi okno hiše tudi krasen pogled nanj ... Dom družine Rudolf je mejil na hišo lončarja in je bil približno 40 metrov oddaljen od gostilne in mesnice s klavnico Penič. Tako je z besedami »... lončarju je čez piskre šla, pa vse mu je pobila« verjetno

Konjiška gostilna in mesarija Penič, okrog 1925

Konjiški Stari trg 35, hiša lončarja in pečarja Franca Vrečka, okrog 1925

mislim sosedu, mojega prade- da Huga Vrečka, ki je imel lončarstvo do leta 1912, oziroma deda, ki ga je nasledil, Franca Vrečka. Bila sta lončarja in pečarja in v izloži sta imela razstavljene lonce. Malo nižje, na drugi strani trga, je bila Peničeva gostilna in mesnica. Ker je imela mesnica tudi klavnico, so pred njo bile pogosto krave in biki, kar se je Branku kot otroku gotovo zelo vtisnilo v spomin. »Še bika je pohrustala, samo roge pustila« se verjetno nanaša prav na omenjeno stavbo.

Prispeval Robert Vrečko, na portalu Kamra objavila Splošna knjižnica Slovenske Konjice.

Konjiški Stari trg v prvi polovici 20. stol.

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje
INFO: srecko.macek@knjiznica-celje.si
Medijski pokrovitelj: Novi tednik
Vir: www.kamra.si,
Album Slovenije – osebni spomini 20. stol.

ALBUM S CELJSKEGA

Zimska idila v Lapidariju na Savinjskem nabrežju v Celju, 1972

*Tiho pada mrak,
v dalji se zgublja korak
in pušča sledi preteklih dni.
V srcih se želja rodi
po miru, ljubezni, dobroti
za vse ljudi.*

(Srečko Kosovel)

Bralcem Novega tednika želimo krepkega zdravja, obilo življenjskih radosti ter doživetih mnogo prijetnih zgodb v letu 2022.

Sodelavci domoznanskega portala Kamra

Foto: Roman Mazej
Prispeval: Brane Žager

Otroci pojejo slovenske pesmi

Finalna zgodba 7. sezone Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo se je odvila v idiličnem okolju muzeja genija tehniške zgodovine Janeza Puha v Sakušaku. Nastopili so najboljši pevci iz šol Podravja, Savinjskega, Zasavja in Primorske, ki so sodelovale v sedmi sezoni.

V družbi Radio-Tednika Ptuj, ki projekt izvaja v sodelovanju z občinami in osnovnimi šolami, si prizadevajo, da bi postal vseslovenski, da

bi mladi čim pogosteje peli slovensko pesem.

Projekt krepi zavedanje o pomenu slovenske pesmi in besede, identitete ter spodbu-

ja glasbeno in pevsko izobraževanje. Mladi pevci pa se na tem odru že tudi predstavljajo z avtorskimi pesmimi. Letošnji člani komisije (Rebeka

Finalisti v mlajši kategoriji: Nika Oman, Zala Novak, Ela Rihtar, Neža Cimerman, Hana Kmetec, Lenart Cizej, Julija Kolenc, Elena Zebec, Eva Stopar, Kaja Kokol Zebec, Vita Stanovnik, Taja Maver in Lana Frišič Krampelj.

Finalisti v starejši kategoriji: Sara Šegula, David Držek, Lana Vrhovšek, Špela Kušar, Lara Tušak, Stela Hebar, Manca Karo, Pia Krajnc, Vida Veršič, Sara Brumen, Diana Dovečar, Neža Meglič, Lea Koban in Nataša Lunaček.

Dremelj, Jože Potrebuješ in Eva Boto) so bili nad njihovim petjem tako navdušeni, da nekatere med njimi v bližnji prihodnosti že vidijo tudi na odru Eurosonga. Zelo so se morali potruditi, da so med izjemnimi pevci izbrali zmagovalca v mlajši kategoriji in zmagovalca v starejši kategoriji. Njihovo petje in odrske nastope so ocenili s samimi

superlativi. Presenetili jih niso samo z izborom pesmi, temveč tudi z lastnimi pesmimi. Tega sploh niso pričakovali.

V mlajši kategoriji je zmagal Lenart Cizej (OŠ Ljubečna), ki je zapel Kekčevo pesem. V starejši kategoriji pa je z lastno pesmijo Kje ste zdaj zmagala Sara Brumen (OŠ Pesnica), za katero je sama napisala glasbo in besedilo ter jo zapela ob la-

stni spremljavi na kitaro. Nad vse je uživalo tudi občinstvo, ki je prav tako bučno navijalo za mlade pevce.

Nastope mladih pevcev v 7. sezoni projekta Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo si bomo lahko ogledali v dveh televizijskih oddajah, ki bosta na programu TV Slovenija 2 1. in 2. januarja 2022 ob 8.50. MG, foto: Črtomir Goztnik

SLOVENKA LETA

Nika Kovač

je antropologinja, sociologinja, ustanoviteljica in direktorica Inštituta 8. marec, ki ga je pred petimi leti ustanovila zato, da bi raziskovala družbene akcije, prirejala okrogle mize, ozaveščala, a je s skupino somišljenikov kmalu sama postala ustvarjalka akcij in pomembnih družbenih sprememb. Nehote je postala prvi glas in obraz uspešnega referenduma za vodo, nato jasno podprla boj za čisto pitno vodo v Anhovem – čeprav okoljske teme niso bile v njenem prvotnem načrtu. Predstavlja novo generacijo, v medijske kampanje vnaša jasno besedo, prijaznost in iskrenost ter ljudem vrača upanje.

Marija Šelek, foto: Mateja Jordović Potočnik

Sodelujemo v akciji revije Jana, ki izbira Slovenko leta, žensko, ki je na svojem področju zaznamovala leto, ki se poslavlja. Tokrat predstavljamo drugi dve kandidatki.

Špela Mirošević

je predana mamica dveinpolletnega Urbana, ki mu je zaradi okvare na genu CTNNB1 grozilo, da nikoli ne bo govoril, kaj šele samostojno živel. A ker je zelo trmasta in bi za svojega otroka naredila vse, se ni niti za trenutek predala. Povezala se je z znanstveniki po vsem svetu, ki bi lahko razvili gensko terapijo za otroke s to genetsko napako. Z možem sta ustanovila fundacijo in v raziskave vložila vse, kar sta lahko, nato pa s projektom Koraki za Urbana prosila za pomoč javnost.

Špela, psihoterapevtka in biopsihologinja, je kot mlada raziskovalka tik pred doktoratom na katedri za družinsko medicino na ljubljanski medicinski fakulteti. Ves prosti čas pa seveda posveča raziskovanju načinov zdravljenja mutacij v genu CTNNB1.

Katja Božič, foto: Mateja Jordović Potočnik

novi tednik

radio celje

Glasuj!

GLASOVNICA

Jana
Slovenka
leta

Ime in priimek

Naslov

Glasujem za Slovenko leta 2021:

(Vpišite ime in priimek kandidatke – samo enel)

Vsi kuponi bodo ostali v uredništvu. Ne bomo jih uporabili za noben drug namen.

Kupon izpolnite, izrežite in nalepite na dopisnico ali nam ga pošljite v kuverti na naslov: Uredništvo revije Jana, Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana Moste - Polje. Glasovanje bo omogočeno tudi na spletni strani www.slovenkaleta.si.

Pevci in orkester I. gimnazije ponovno na velikem odru

Končno smo spet doživeli čudovit glasbeni večer, ko je občuteno petje naših mladih pevkv in pevcev ob spremljavi orkestra v nas vzbudilo praznično pričakovanje. Na tradicionalnem božično-novoletnem koncertu, ki je bil tokrat izveden dvakrat, sta pevski zbor pod vodstvom Tomaža Marčiča in orkester pod vodstvom Petra Tovornika ponovno izvedla premišljen in raznolik program.

V prvem sklopu se je poslušalcev dotaknila izvedba božične kantate sodobnega slovenskega skladatelja Andreja Missona s pesmi mi Božični zvonovi, Kmalu

bo polnoč, Zvezde žarijo in Sveta noč. V kantati sta se kot solistki predstavili Lucija Novak in Katarina Tržan. Prisluhnili smo tudi Neži Zevnik, ki je ob spremljavi

zboru in orkestra zapela čudovito avtorsko skladbo To, kar si in skladbo Trenutek večnosti, ki je nastala v sodelovanju izvrstne Neže s Tamaro Šumej.

Sklepni del je izzvenel v lahkotnejših ritmičnih pesmi iz izbranih animiranih filmov, ki so še vedno med najbolj gledanimi vseh časov: Lepotica in zver, Tarzan in Levji kralj. Vsi so doživeli izjemen uspeh tudi kot muzikali na vseh svetovnih odrih. Pesmim iz teh filmov Beauty and the Beast, You'll be in my Heart in Circle of Life je skupna močna sporočilnost, ki so jo pevci in glasbeniki ovili v praznično voščilo: »Naj bodo strpnost, odprtost, razumevanje za sočloveka, vztrajnost, upanje, moč pozitivnega gledanja na svet vodila tudi v prihajajočem letu.«

Težko pričakovani božično-novoletni koncert sta zakrožila uspešnica Happy in dodatek Vse lepo za vse.

Koncert je bil v četrtek, 16. decembra, ob 17. uri in 19.30 v veliki dvorani Celjskega doma. Obakrat je bil razprodan, za mimoidoče je odmeval tudi z velikega zaslona na Krekovem trgu. Nikogar ni pustil ravnodušnega. Ostala je le ena želja: da bi se lahko na koncertih pevskega zboru in orkestra I. gimnazije v Celju srečevali tudi prihodnje leto.

DM
Foto: Jože Petrak Zajc

Novoletni koncert simfoničnega orkestra

Tradicionalni Novoletni koncert Simfoničnega orkestra Glasbene šole Celje je dvorano Narodnega doma napolnil kar dvakrat, in sicer v nedeljo, 19., in v ponedeljek, 20. decembra. Z veličastnim programom in izjemnimi solistkami je dirigent Matjaž Brežnik ponovno dokazal, s kako izvrstnim orkestrom se ponašamo v Celju.

Kot solistki sta na oder stopili violinistki Katarina Viher (mentor Janez Podlesek), študentka na Akademiji za glasbo Univerze v Ljubljani

in naša nekdanja dijakinja, ter Sara Jezernik Špec (mentorica Petra Arlati Kovačič), dijakinja umetniške gimnazije, katere program izvajamo s I. gimnazijo v Celju. Katarina je izvedla Koncert za violino in orkester št. 4, op. 8 (Zima) skladatelja Vivaldija, Sara pa Introdukcijo in rondo capriccioso, op. 28, za violino in orkester skladatelja Saint-Saensa. Skladbi Don't cry for me, Argentina (A. L. Webber) in Somewhere iz muzikala Zgodba z zahodne strani (Bernstein) je zapela

Neža Zevnik, tudi naša bivša učenka.

Temperatura je v dvorani od skladbe do skladbe naraščala, občinstvo je nastopajoče nagradilo z bučnim aplavzom in vzkliki navdušenja. Novoletna koncerta ne bi bila prava brez tradicionalnega marša Radetzky, pri katerem se je orkester povsem zlil z občinstvom.

Iskrene čestitke vsem članom orkestra, solistkam in njihovim mentorjem ter dirigentu Matjažu Brežniku.

ML

Božični vokalni koncert sestavov GŠ Celje

V Glasbeni šoli Celje smo v tem letu resnično ponosni na vse koncerte, ki jih pripravljajo naši učenci, dijaki in pedagogi in ki nam, še posebej v teh časih, lepšajo praznične popoldneve. Tudi Božični vokalni koncert glasbenih sestavov Glasbene šole Celje je pričaral pravo praznično razpoloženje.

Glasbeniki in njihovi mentorji so dokazali, da lahko s prepletanjem in sodelovanjem različnih oddelkov pripravijo čudovit glasbeni večer. Na odru so se predstavili Vokalna skupina MBH pod umetniškim vodstvom Mojce Hladnik, Kvartet harf pod mentorstvom Erike Frantar, vokalni kvartet pod mentorstvom Davorja Mikulića, trobilni kvartet (mentor Dejan Podbregar), na harmoniki je pevce spremljala Špela Bider (mentor Tomaž Marčič), kot solist pa nam je zapel Matic Dokler (mentor Davor Mikulić). Na oder bi moral stopiti tudi Otroški pevski zbor Glasbene šole Celje, a je žal ravno na dan nastopa vmes posegla nepredvidljiva »korona«. Tako so od vseh najmlajših pevcev ostali le štirje, ki so pogumno stopili na oder in ob boku članov Vokalne skupine MBH prepevali s še večjim žarom.

Iskrene čestitke vsem srčnim nastopajočim in njihovim mentorjem.

ML

Nomago priskočil na pomoč varnim hišam

Vodstvo Nomaga je v imenu vseh 1.200 zaposlenih varnim hišam v Celju, Ljubljani in Novi Gorici predalo nove hladilnike, mikrovalovne pečice, steklokeramične plošče, grelnike vode, sesalnike, vgradne pečice, pralne stroje in druge gospodinjske aparate. Z njimi je Nomago opremil vse tri varne hiše, v katere se vsako leto zatečejo številne ženske, matere in njihovi otroci.

»Vsi si zaslužimo živeti v varnem okolju, brez kakršnekoli oblike nasilja. Že ob ustanovitvi Nomaga smo varnost naših potnikov, zaposlenih in vseh udeležencev v prometu postavili na prvo mesto in od tega ne odstopamo. Ker so otroci med našimi najbolj pogostimi potniki, smo že pred

časom v avtobusih mestnega potniškega prometa Nove Gorice vzpostavili varne točke, s tokratno pomočjo pa sledimo svoji filozofiji. Umik in nastanitev v varnih hišah je že sam po sebi izredno stresen dogodek, ki terja veliko poguma. Čas, ki ga ženske, matere in otroci preživijo na teh tajnih mestih, predstavlja tudi njihov prvi korak do življenja brez fizičnega ali psihološkega nasilja, obenem pa tudi priložnost, da si ponovno uredijo življenje,« je ob predaji donacije povedal mag. Sandi Brataševac, glavni izvršni direktor Nomaga.

Celje in Novo Gorico z Nomagom povezuje izredno dolga zgodovina, saj sta bila v teh mestih ustanovljena najstarejša dela Nomaga. Ob ustanovitvi je sedež združene

Donacijo Nomaga za celjsko varno hišo je prevzela Suzi Kvas, direktorica JZ Socio Celje.

nega podjetja postala Ljubljana, v Celju in Novi Gorici pa sta oba regijska centra, ki sta

ključna za nemoteno izvajanje prevoza potnikov.

MP

Ne gre brez sodelovanja šol in gospodarstva

V Srednji šoli za strojništvo, mehatroniko in medije Šolskega centra Celje so v sredo, 1. decembra, pripravili dogodek Sinergija edukacije in gospodarstva.

Podjetja so izvirno, udarno in interaktivno predstavila dijakom 1. letnikov srednjega strokovnega izobraževanja ter srednjega poklicnega izobraževanja zanimivosti ter novosti podjetij, poklicev ter tehnologij, ki se uporabljajo

pri delu, zanimive izdelke, spretnosti, ki se ob delu in z delom razvijajo, uspehe ter pričakovane cilje.

Dijakom srednjega strokovnega izobraževanja smeri medijski tehnik in strojni tehnik so se predstavila podjetja VTV

Studio, Marcelino, Radio Štajerski val, Roboteh, Vivapen, Cinkarna Celje in Zlatarna Celje. Dijakom srednjega poklicnega izobraževanja smeri inštalater strojnih inštalacij, oblikovalec kovin-orodjar in mehatronik operator so se predstavila podjetja Roboteh, Hermi, Vivapen, Zlatarna Celje in Monter.

Dijaki so lahko na dogodku spoznali, kako je pridobljeno šolsko znanje uporabno v vsakdanu, kakšne so možnosti njegove nadgradnje in priložnosti za razvoj ter rast.

Ravnateljica Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije SCC Simona Črep je ob tem poudarila: »Sinergija edukacije in gospodarstva je šolski projekt, v okviru katerega načrtno skrbimo za povezavo z delovnim okoljem. Le tako bomo usposobili kader, ki bo zaposljiv in bo ostal na domačem trgu dela. Menim, da imamo tako šole kot gospodar-

stvo še veliko prostora za sodelovanje. Omenjeni dogodek je le eden od ukrepov, vezanih na mehanizme prepoznavanja izobraževalnih potreb na trgu dela.«

Zadovoljni v podjetjih

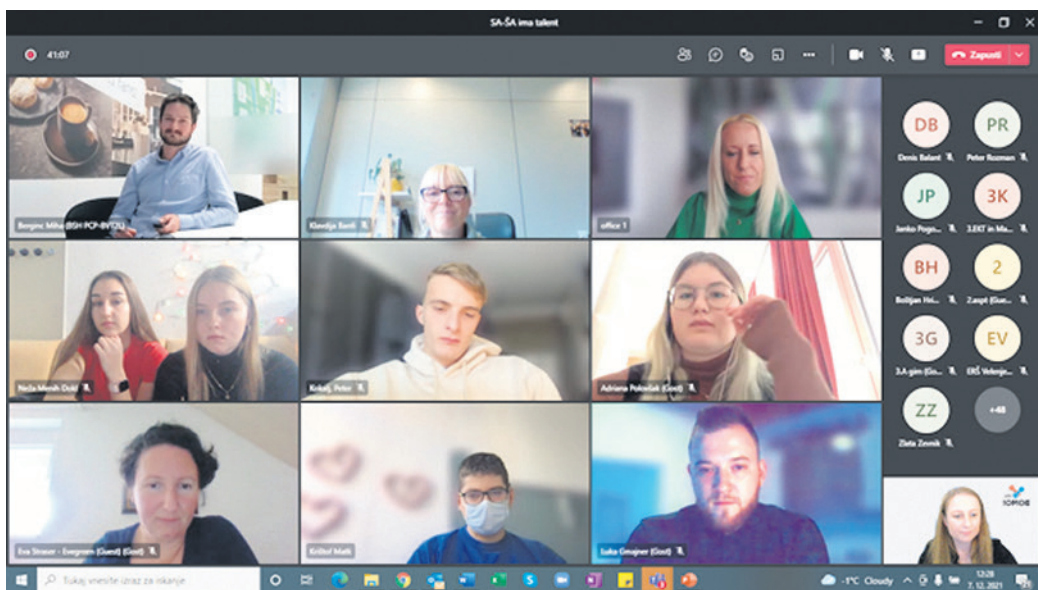
Priložnosti medsebojnega dopolnjevanja so izpostavili tudi predstavniki podjetij. Srečko Potočnik, predstavnik podjetja Roboteh, je zapisal: »Veseli smo bili vabila na dogodek, saj menimo, da je vpliva med izobraževalnimi ustanovami in gospodarstvom premalo. Takšnih dogodkov in po možnosti tudi obiskov podjetja si želimo še več. V gospodarstvu se namreč dobro zavedamo, da je izredno pomemben dober in usposobljen kader, ki ga, kot vemo, že zdaj primanjkuje. Zato je pomembno, da sodelujemo, da lahko mladim pokažemo, kaj v gospodarstvu, industriji, potrebujemo, kaj je za določeno panogo perspektiven kader. Posredno s tem tudi mlade motiviramo in jih usmerimo v poklice, ki jih bodo kasneje kakovostno in predvsem z veseljem opravljali. Mladim primanjkuje predvsem praktičnih ročnih spretnosti in delovnih navad. Verjetno bo treba izvesti tudi kakšno spremembo v šolskem sistemu, da bomo lahko prihajali do ustreznega kadra, da bomo lahko še naprej kon-

kurenčni na svetovnem trgu. Predvsem pogrešamo kader poklicnih usmeritev.«

O plodnem sodelovanju šole in podjetja je predstavnica družinskega podjetja Vivapen dejala: »Menimo, da sta za doseganje boljših rezultatov odločilna znanje in kultura, saj vlaganje v izobraževanje pomeni kakovostnega delavca, učečega se in motiviranega dijaka vodijo v obetavnega delavca. Izkušnje, ki jih pridobijo mladi pri poklicnem usposabljanju, in teoretično znanje, pridobljeno pri pouku, grede z roko v roki. Dogodek naj postane stalna praksa z usmerjenimi predstavitvami dijakom 1. letnikov, organiziranimi izleti v proizvodnji, z opravljanjem praktičnega usposabljanja in počitniškega dela.«

Spoznavanja in predstavitve so dijake spodbudili k razmišljanju ter pogovoru o izbranem poklicu, potrebnih in pridobljenih izkušnjah, kompetencah in možnostih zaposlitve ter težnji po vzajemnem sodelovanju. K uspešnosti dogodka, kot pričajo izjave dijakov, je prispevalo tudi pozitivno vzdušje vseh sodelujočih, za kar se vsem iskreno zahvaljujemo.

TK

SA-ŠA ima talent

Dijaki Šolskega centra Velenje (ŠC Velenje) so v sodelovanju z iniciativo Inženirke in inženirji bomo 7. decembra že drugič organizirali dogodek SA-ŠA ima talent. S tovrstnimi dejavnostmi želijo krepiti zavedanje, da je Savinjsko-šaleška (SA-ŠA) regija okolje, ki mladim ponuja priložnosti rasti in razvoja s poudarkom na misli: »Ni treba iti čez mejo, da dobro zaslužiš in imaš lepo življenje.«

Na dogodku so dijaki šole gostili pet uspešnih in zanimivih posameznikov, med njimi tudi Miho Berginca, vodilnega inženirja pri razvoju aparatov za pripravo napitkov v podjetju BSH Hišni aparati Nazarje in Evo Štraser, usta-

noviteljico in direktorico zagonskega podjetja Evgreen. Več kot sto dijakom ŠC Velenje so sogovorniki pomagali odgovoriti na vprašanja o izbiri njihove nadaljnje študijske in poklicne poti.

Janko Pogorelec, direktor Šolskega centra Velenje, je nagovoril dijake in jih pohvalil, da so si za predstavitev različnih strokovnih področij in poklicnih poti izbrali zelo zanimive goste. Hkrati se je zahvalil gostom in pozdravil njihovo pripravljenost, da z mladimi delijo svoje zgodbe. Mladim je položil na srce, da prihodnost regije leži v njihovih rokah: »Naša regija je postavljena pred velike izzive v prihodnosti, predvsem kako se v prihodnjem dese-

tletju, dveh preoblikovati iz premogovniške regije v marsikaj drugega. Kar bo seveda vloga mladih, tudi dijakov ŠC Velenje.«

Mestna občina Velenje, projekt TalentMagnet, SAŠA Inkubator in Savinjsko-šaleška gospodarska zbornica so posebej za dogodek in dijake ŠC Velenje pripravili skupno predstavitev v obliki videa, kjer mladim predstavljajo priložnosti v regiji, ter tudi usmeritve in načrte za nadaljnji razvoj. Želijo ustvariti okolje, ki bo mladim nudilo osnovo za uspešno prihodnost. Želijo jim zagotoviti boljše možnosti, bolj dinamično, inovativno in konkurenčno okolje.

PV

Delavnice in usposabljanja za podjetnike

Zadnji dve leti sta polni sprememb, živimo in delamo v času, ki si ga pred epidemijo niti predstavljati nismo mogli. Koronavirus ima velik vpliv na naša življenja, delo in delovanje celotne družbe. Spremembe so izredno velike posebej na področju dela in Območna obrtno-podjetniška zbornica Celje (OOZ Celje) z več kot 50-letno tradicijo delovanja se je situaciji prilagodila v največji možni meri.

Glede na to, da že več kot deset let izvaja tudi vrsto projektov za razvoj in podporo podjetniškega okolja, je v zadnjem obdobju prešla z izvajanjem v živo na izvajanje delavnic in usposabljanj s pomočjo aplikacij na daljavo. V letu 2021 je poleg vseh drugih dejavnosti izvajala delavnice in usposabljanja s podjetniško tematiko, katerih izvedbo je finančno podprla Mestna občina Celje

Biserka Kišič, ena od izvajalk dogodkov (Foto: arhiv OOZ Celje)

Mia Zagoričnik, Pleskarstvo Matic Zagoričnik: »Izobraževanja, ki jih organizira OOZ Celje, so izredno zanimiva, poučna in koristna pri vsakodnevnem delu, saj nudijo dodatno znanje, ki je potrebno za krepitev kompetenc podjetnika. Navdušili so me izredno strokovni predavatelji. Pozdravljam možnost izobraževanja tudi v prihodnje in se hkrati zahvaljujem OOZ Celje za odlično organizacijo.«

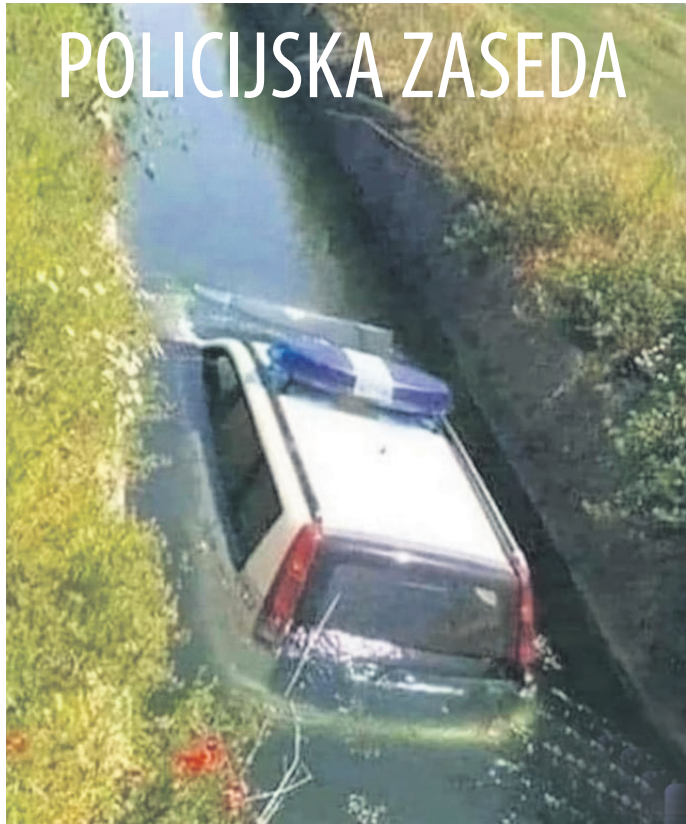
Janko Trobiš, Mestna občina Celje, Oddelek za okolje in

prostor ter komunalo, Sektor za gospodarjenje z nepremičnim premoženjem in pravne zadeve: »V času trenutne krize so bili podjetniki precej na udaru, zato je zastalo tudi samozaposlovanje, kar je bilo razvidno tudi iz razpisa za spodbujanje gospodarstva v Mestni občini Celje, ki se trenutno končuje, saj je bilo tovrstnih vlog bistveno manj kot v preteklih letih. Prepričani smo, da je nadaljevanje projektov, ki nudijo podporo podjetnikom, predvsem v najbolj ranljivem obdobju, izjemno pomembno.«

Virtualni dogodki so bili dobro obiskani, kar dokazuje, da so teme res prilagajene ciljnim skupinam. V teh časih je izrednega pomena pridobivanje novih znanj in pravočasnih informacij, da se lahko posameznik prilagodi spremembam.

Mag. TATJANA ŠTINEK, Območna obrtno-podjetniška zbornica Celje

POLICIJSKA ZASEDA

Kako veš, da je resnično mrz? Ko se, namesto da stopiš v pasji iztrebek, ob njega spotakneš ...

Če me jutri ne bo na Facebooku, pomeni, da sem umrla, ker nisem posredovala verižnega sporočila.

Kaj podariti tašči za božič? Jaz sem imela svojo tako rada, da sem ji sina vrnila ...

Ko po dobrih dveh urah žena pride iz lepotnega salona, mož komentira: »Dobro, vsaj poskusila si ...«

Mi je rekla: »Rada mam pogumne moške.« Pogledal sem jo v oči in rekel: »Zredila si se!«

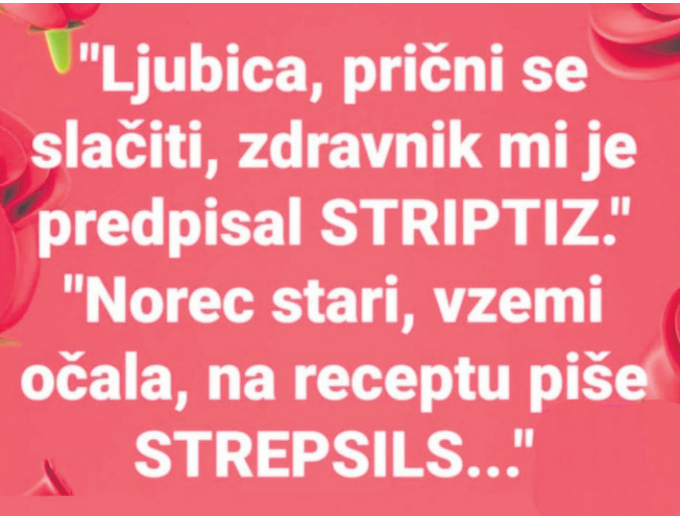
Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Halo, pica! (čez deset let)

Operator: »Pica ekspres, lahko dobim vašo ...«
Stranka: »Dober dan, rad bi naročil pico na dom!«
Operator: »Lahko najprej poveste vaš EMŠO?«
Stranka: »Moj EMŠO, aja, počakajte malo, evo: 1409963500743.«
Operator: »Hvala, gospod Janko, vidim da stanujete na Celovški cesti 65, vaš telefon doma je 65-95-477, v službi 21-87-336, gsm Kličete pa z nekega drugega mobitela. Za kam bi radi naročili pice?«
Stranka: »Uh, doma sem. Od kod imate vse te podatke?«
»Omrežje, gospod, informacijska tehnologija.«
»No, dobro, naročil bi dve veliki mehiški pici, zelo pekoči.«
»Mislim, da to ni dobra ideja, gospod.«
»Kako to mislite?«
»Vaši zdravstveni podatki kažejo, da imate visok krvni tlak in povišan holesterol. Dodatnega zdravstvenega zavarovanja pa ne plačujete.«
»Kaj mi lahko priporočate?«
»Lahko poskusite našo brezmesno sojino pico. Gotovo vam bo všeč.«
»Zakaj bi mi bila všeč?«
»Prejšnji teden ste v knjigarni kupili knjigo Gurmanske jedi iz soje. Zato sem vam predlagal sojino pico.«
»Dobro, dobro, dajte mi torej dve veliki sojini pici. Koliko bo to stalo?«
»Ja, to bi moralo biti dovolj za vas, ženo in vaše tri otroke. Vse skupaj s stroški dostave bo to 32 evrov.«
»Dal vam bom številko svoje kreditne kartice.«
»Oprostite, gospod, bojim se, da boste morali plačati z gotovino. Na vseh kreditnih karticah imate prekoračene limite.«
»Bom pa šel do bankomata in dvignil denar, preden pride vaš dostavljalec.«
»Ne bo šlo, gospod, tudi na debetni kartici imate prekoračitev.«
»Vi samo pošljite pice, bom že pripravil denar. Koliko časa bo trajalo?«
»Trenutno imamo gnečo, vsaj kako uro. Lahko pa pridete sami s skuterjem, samo malo nerodno bo voziti pice.«
»Kako veste, da imam skuter?«
»Tu piše, da ste zamujali z obroki za lizing avtomobila in so vam ga odvzeli. Vaš skuter je odplačan in predpostavljam, da ga boste vozili. Priporočal bi vam, da pazite, kako se vedete! Imate že dve prijavi zaradi kaljenja javnega reda in miru v letu 2025 in letos zaradi vpitja na policista.«
»Dobro, prinesite že te pice. In ne pozabite dve brezplačni kokakoli, kakor piše v vašem oglasu!«
»Oprostite, gospod, v drobnem tisku je določilo, da brezplačne kokakole ne smemo nuditi diabetikom!«

Ušla je

Dva se pogovarjata. Prvi: »Kaj naj naredim, žena mi je ušla!«
Drugi: »To pa res ni nič takega, moja se je vrnila.«

Mestna miška na cesti sreča poljsko miško. Začneta se pogovarjati in mestna miška se pohvali: "Strašno dobrega tipa sem spoznala. Zaljubljena sem do ušes." "Imaš kakšno njegovo sliko?" vpraša poljska miška. Mestna miška iz torbice potegne fotografijo in jo pokaže. "Saj to je netopir!" vzklikne poljska miška. "Oh, on mi je pa rekel, da je pilot!"

Oven

Če se boste začeli dogovarjati, bo na poslovnem področju vse drugače ne glede na to, da je konec koledarskega leta. Naj vas tokrat vodi modrost, zaigrajte na drugačne karte in uspeh bo zagotovljen. Nekaj se bo sicer upočasnilo zaradi vpliva retrogradne Venere, prepustite se in ne delujte na silo tam, kjer je treba počakati. Vaš vladar biva v znamenju strelca, daje vam veliko oporo in povečano ognjeno energijo, kar je za vas odlično za napredovanje na vseh področjih.

Bik

Mars vam bo povzročil več stresa, nemira, povečeval bo tudi prepirljivost in nepremišljene odzive. Vaša vladarica v retrogradnem gibanju vam bo vračala spomine iz preteklosti, zato boste v določenih trenutkih izredno čustveno razpoloženi. Sprejemali boste nujne odločitve. Praznovanje bo v krogu prijetnih ljudi, vzdušje bo čudovito, zato boste z veliko pozitivne energije prestopili v naslednje leto.

Dvojčka

Vsak korak, ki ga boste naredili v tem obdobju, vam bo v veliko veselje in vam bo vlival dodatno samozavest. Če ste še pred časom dvomili o svojih odločitvah, boste v tem času takšnemu razmišljanju zagotovo rekli zbogom. Zadnji dnevi leta bodo minevali v nostalgiji in razmišljanju o preteklosti. Naredili boste črto in začeli znova. Pogumni, optimistični in polni novih idej.

Rak

Rutinska dela vas bodo utrujala in želeli si boste spremembe, retrogradna Venera bo vplivala tudi na vsa področja življenja. V mislih se boste predajali spominom in srečali osebe, ki so del vaše preteklosti. Mars v znamenju strelca bo povzročal večjo zbranost energije, zato se boste teh dni prav iz srca veselili. Od leta se boste poslovili nekoliko drugače in z optimizmom gledali na leto, ki prihaja.

Lev

Veliko prilagajanja bo treba, kar vas bo včasih spravljalo v slabo voljo. Vendar se boste morali prebiti tudi skozi to, da boste lahko prišli stopničko višje. Retrogradna Venera vas bo prisilila, da boste naredili inventuro, v kateri si boste najbolj postavljali vprašanje, ali ste srečni. Obetajo se vam spremembe, vezane na čustveno področje, vendar ne boste brezglavo hiteli. Veselili se boste konca leta in z optimizmom zrlji naprej.

Devica

Vaše misli bodo zelo žive, vrtele se bodo okoli denarja, investicij, tudi nepremičnin. Imeli boste ogromno idej, vendar počakajte, da bo Venera stopila konec meseca v direktno smer. Vseh načrtov ne boste mogli izpeljati, a nekateri vam bodo le uspeli. Veselili se boste zmage. Vaš vladar je v pozitivnem aspektu z Neptunom, kar bo spodbudilo moč domišljije. Dogajale se vam bodo nenavadne zadeve, podzavestna zaznava bo velika, zato ji brez skrbi prisluhnite.

Tehdnica

Izkoristite izredno ugoden položaj Merkurja in Neptuna, ki vam prinaša izjemne intelektualne sposobnosti. Pamet lahko vzdramite, kot vam srce poželi, uspelo vam bo tudi ti-sto, za kar se bo zdelo, da je nerazrešljivo. Vaše sposobnosti pregovarjanja bodo na višku, zato bodo zadeve šle v zelene smeri. Obljube, ki si jih boste dali ob koncu leta, boste uspeli večinoma uresničiti.

Škorpion

Že dolgo čutite, da po starem ne morete več nadaljevati. Spremembe, ki jih želite, se bodo začele naslednji mesec. Bodite pripravljeni nanje. Veliko bo odstopanj od ustaljenega delovnega ritma, zamenjali boste lahko svoje mesto, zato se ne upirajte spremembam, ampak se jim prepustite. Pri vseh dejavnostih vam bo v veliko oporo Mars, ki biva v energičnem strelcu. Čaka vas prijetno presenečenje čisto na koncu koledarskega leta.

Strelec

Vaše počutje bo odlično in širili boste pozitivno energijo, Mars je v vašem znamenju in vam prinaša veliko ognjene energije. Tokrat boste skrbno varovali, kar imate, in ne boste na voljo za pustolovščino. Vpliv retrogradne Venere vas bo pomaknil v preteklost, zaradi česar boste v določenih trenutkih otožni in polni hrepenenja. V letu, ki prihaja, se bo zgodila marsikatera sprememba, ki vam bo spreminjala življenje, prihaja Jupitrovo leto, ki bo naravnost čudovito za vaše znamenje.

Kozorog

Skrbi in negotovosti se vam bodo kopičile, vrhunec boste dosegli ob koncu leta. Razloga za obup nimate, saj se po vsakem padcu ponovno postavite na noge, tokrat boste močnejši in bolj pripravljeni na izzive, ki vam jih prinaša novo leto. Prav je, da vas bodo okoliščine prisilile, da boste opravili s preteklostjo in neobremenjeni šli v boljšo prihodnost. Opravili boste z blokadami, ki vam jemljejo dragoceno energijo.

Vodnar

Mikalo vas bo, da ne bi opravili dela, s katerim niste dovolj seznanjeni. To bi bila napaka, saj je dobro, da ob koncu leta naredite še malenkosti. Tudi na področju, ki ga ne poznate dovolj dobro, se boste uspešno znašli, kar je tudi prav, saj bo tudi ta sprememba dobrodošla. Saturn v vašem znamenju vas še vedno opozarja, da morate narediti določene nujne spremembe. Konec leta boste preživeli nekoliko drugače kot ponavadi.

Ribi

Na vseh področjih boste morali vzpostaviti več reda, kar vam ne bo najbolj prijetno. Vaše misli bodo čisto druge, in sicer daleč od obveznosti, zato si boste privoščili malo predaha od stresa in napetih situacij. Merkur in Neptun, vaš vladar, sta v dobrem položaju, prinašata jasne misli in lahko se porodi odlična ideja, kako izboljšati življenje. Zadnje dni letošnjega leta boste preživeli v dobri družbi, ki vam bo pomagala, da boste pozabili na vse tegobe tega leta.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani **Astrologinja Gordana**.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani **Dolores Astro**.

Cena 2,19 EUR/min

						3K	NEKDANJA ČEŠKO-SLOVAŠKA KRONA	ITALIJANSKI MODNI KREATOR (GIANNI)	EKSPRESNI VLAK (POG.)	POZITIVNO NAELEKTRENI ION	Povsod z vami	KOSITER	ZABAVNO-GLASBENA PRIREDITEV S KITARAMI	PRIPRAVLJEN V VROČEM OLUJU	JAPONSKI SMUČARSKI SKAKALEC (NORIAKI)
ENICA (ŽARG.)										ODRIV Z NOGAMI OD TAL		7			
OTROŠKI LASJE															
KUHINJSKA DESKA															
RAKEV										TELEVIZIJA SLOVENIJA	12				
3K	PISNI IZDELEK UČENCA	1								NAPREJ PLAČAN ZNESEK					
SREDIŠČE VOJVODINE															
RAZPIŠE GA SODNIK	6									KONCI POLOTOKOV					
OZEK KOS BLAGA															
OVREDNOTITI (ZNANJE)															
MEDN. ORG. ZA STANI-DARDE												STAVBA ZA SHRANJEVANJE SENA	JAPONSKI REŽISER KUROSAWA		
Križanke & Uganke	OTIRALKA	OKOLIŠČINE	NAPIS NA KRISTUSOVEM KRIŽU	NEKDANJE IME MALAVIJA	MISS SLOVENIJE 2012 OREŠNIK OBILEN		11		LAINŠČEK: LOČIL BOM PENO OD ...	LJUDJE ISTE BARVE KOŽE V. RESNIK: NAJ BOGOVI ...					
MESTO V APULJI								KLADA ZA SEKANJE DRV	IMPLANTAT	8					
POŠKO DOVANOST								METAN, ETAN, PROPAN ZNAMKA KOZMETIKE			2				
POPOLNA PORABA						ZAPISI ZGODOVINSKIH DOGODKOV PO LETIH						OČKA	IRIDU		
POSEBNA NADARJENOST ZA KAJ						PREBIVALKA DAVOSA		5					AMERIŠKI IGRALEC (ROBERT DE)		
ALBERT EINSTEIN			ANGLEŠKO SVETLO PIVO KDOR IGRA TROBENTO			ANDRE AGASSI	TEČI ZA KOM IZ TREBKI DOMAČIH ŽIVALI					SLOVENSKI MIKROBIOLOG IN IMUNOLOG	AMERIŠKI GLASBENIK HENDRIX		
SLOVENSKI NOVINAR KANONI				OB 12. URI	POLET			3		SLOVENSKA PESNICA (VIDA)					
LETALO				13					SLOVENSKA IGRALKA: NATAŠA TIČ ...	SLOVENSKA ROCK SKUPINA SL. PEVKA HORVAT	9				
3K	MAMILO IZ IZCEDKA GLAVIC MAK					STARA PLOŠČINSKA MERA						4. IN 16. ČRKA	SNOV PRUJTEGA VONJA		
NASPROTJE OSTROSTI	AM. VESOLJ. LADJA					TURŠKI VOJAKI KRŠČANSKEGA RODU							AVTOMOBILSKA OZNAKA OMANA		
MNOŽIČNA ZBOROVANJA NA PROSTEM						PAVZA							POVZETEK (KNIŽ.)		
ASTRA, CORSA, VIVARO				VILKO OVSENIK			GRAFIČNA TEHNIKA	10							
NEKDANJA ENOTA ZA MERJENJE SILE				ODLIKOVANJE (STAR.)	RAČUNALNIŠKI POMNILNIK										
ŽRTVENIK						RAZMAJAN						CITRAR DOVŽAN			
						VOLTAMPER						RUDOLF NUREJEV			
SLANICA									KROŠNJAR	4					
TELOVADNA PRVINA				DEBEL KOSTANJ					NAPRAVA ZA SPREJEM ELEKTRO-MAGNETNIH VALOV						

		6					9	3
			4		2			1
1		9						
8	5	1						
							2	4
			7		1			
9	4					8		
				3		6		7
	6			5		9		

	1			9	8			
						7	4	
8	5				3		9	
			4					5
4	8	2						
			6					1
2	9	1						
				5	9			
						3	6	

1	5	4	8	7	3	2	6	9
9	3	2	1	5	6	8	4	
7	8	6	4	2	9	1	5	3
2	7	5	6	9	8	4	3	1
4	6	8	5	3	1	9	7	2
3	1	9	2	4	7	6	8	5
8	2	3	9	6	5	7	1	4
5	9	1	7	8	4	3	2	6
6	4	7	3	1	2	5	9	8

**DRUGAČNI.
BOLJŠI.**

www.trtk.si

3K

V naše križanke smo pripeljali **lepe besede**,
ki so pri drugih še vedno brez razloga **prepovedane.**

Tradicijo nadaljujejo tudi v težjih pogojih

Že desetletja je običaj, da pred prazniki dijaki I. gimnazije v Celju pripravijo Top Classic, glasbeno-plesno prireditev, na kateri se predstavijo s pevskimi, instrumentalnimi in plesnimi točkami. S predstavitvijo svoje ustvarjalnosti tako najlepše obeležijo tudi državni praznik, dan samostojnosti in enotnosti.

Letos sta bili v Dvorani Kajuh dve izvedbi Top Classica, saj se zaradi ukrepov, povezanih z epidemijo, vsi gimnazijci niso mogli naenkrat udeležiti dogodka. A to je bilo še vedno boljše kot lani, ko so mladi pod okriljem dijaške skupnosti nastope pripravili le na spletu.

»Pri nastajanju in izvedbi Top Classica 2021 so sodelovali dijaki vseh štirih gimnazijskih izobraževalnih programov in različnih krožkov,« poudarja **Juana Robida**, mentorica šolskega kulturnega društva Antona Aškerca, pod okriljem katerega je bil izpeljan dogodek. Bolezni in karantene na srečo niso vplivale na priprave in izvedbo. Nastopili so lahko dijaki, ki jih je na posebni avdiciji izbrala petčlanska komisija dijakov in učiteljev glasbenih predmetov. Med 14 točkami je bilo mogoče slišati nekaj avtorskih skladb, večinoma pa izvedbe znanih slovenskih in tujih pesmi.

Pomembno vlogo pri izvedbi prireditve so tudi tokrat imeli plesalci, ki so poskrbeli za različne plesne vloške, likovniki, ki so uredili sceno, ter člani fotografskega in videokrožka, ki so pripravili vse za projekcijo, fotografiranje in snemanje prireditve. Posnetek te je namreč na ogled na šolskem kanalu Youtube.

TC, foto: Andraž Purg – GrupA

Težko pričakovan obisk

Božiček je obiskal otroke staršev, ki delajo na Novem tedniku in Radiu Celje. Veselje in iskrice v očeh so zaznamovali tako zelen prihod dobrega moža, ki je bil tudi tokrat radodaren z darili.

Vsi otroci so poleg daril, ki so si jih zaželeli v pismu Božičku, dobili tudi steklenico za vodo, tako da je bilo veselje dvojno. Pogovorili so se z dobrim možem, mu sedli na kolena, zapeli pesmico in mu poročali, kako jim gre v šoli in doma. Obisk je kar prehitro minil, a Božiček je v teh dneh zaseden mož, zato mu nihče ni zameril, ko je odšel obdarovat še druge otroke. Otroci pa so se z žarečimi očmi lotili odvijanja svojih daril.

"Le kaj se skriva v velikem darilu?" se je spraševala Katarina Einspieler.

Aljaž Grajzl je imel pri Božičku nasmeh do ušes.

Alexandra Brglez Boshra je bila na vrsti med prvimi.

Brina Strmčnik in dobri mož sta izmenjala nekaj modrih besed.

11 ⇒ 12

Enajst mesecev plačaš, dvanajst mesecev bereš!

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije.

Naročite Novi tednik do 31. januarja.

Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

Vsi naročniki prejmete:

- ✓ **vsak teden brezplačno prilogo Stop spored**
- ✓ **vse posebne priloge Novega tednika**
- ✓ **4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)**
- ✓ **2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje**
- ✓ **15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku**
- ✓ **druge ugodnosti ...**

Pogoji in spletna prijava:

https://www.novitednik.si/postanite-narocnik,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

Akcija traja od 2. decembra 2021 do 31. januarja 2022.

Med vsemi naročniki bomo 1. februarja izžrebali 10 prejemnikov predpasnikov Novega tednika in Radia Celje

**Darilo
za nove naročnike
MESEC
BREZPLAČNEGA
BRANJA
IN PREDPASNIK**

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____ Telefon: _____

E-naslov: _____

Datum naročila: _____ Podpis: _____

Naročnino bom plačeval/-a (označi):

- ☐ mesečno
☐ na tri mesece
☐ na šest mesecev
☐ letno

Sem upokojenec/
upokojenka

- ☐ da
☐ ne

☐ Soglašam s prejemanjem računov na elektronski naslov (e-mail) _____

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev.

NT&RC, d. o. o.

Prešernova ulica 19

3000 Celje